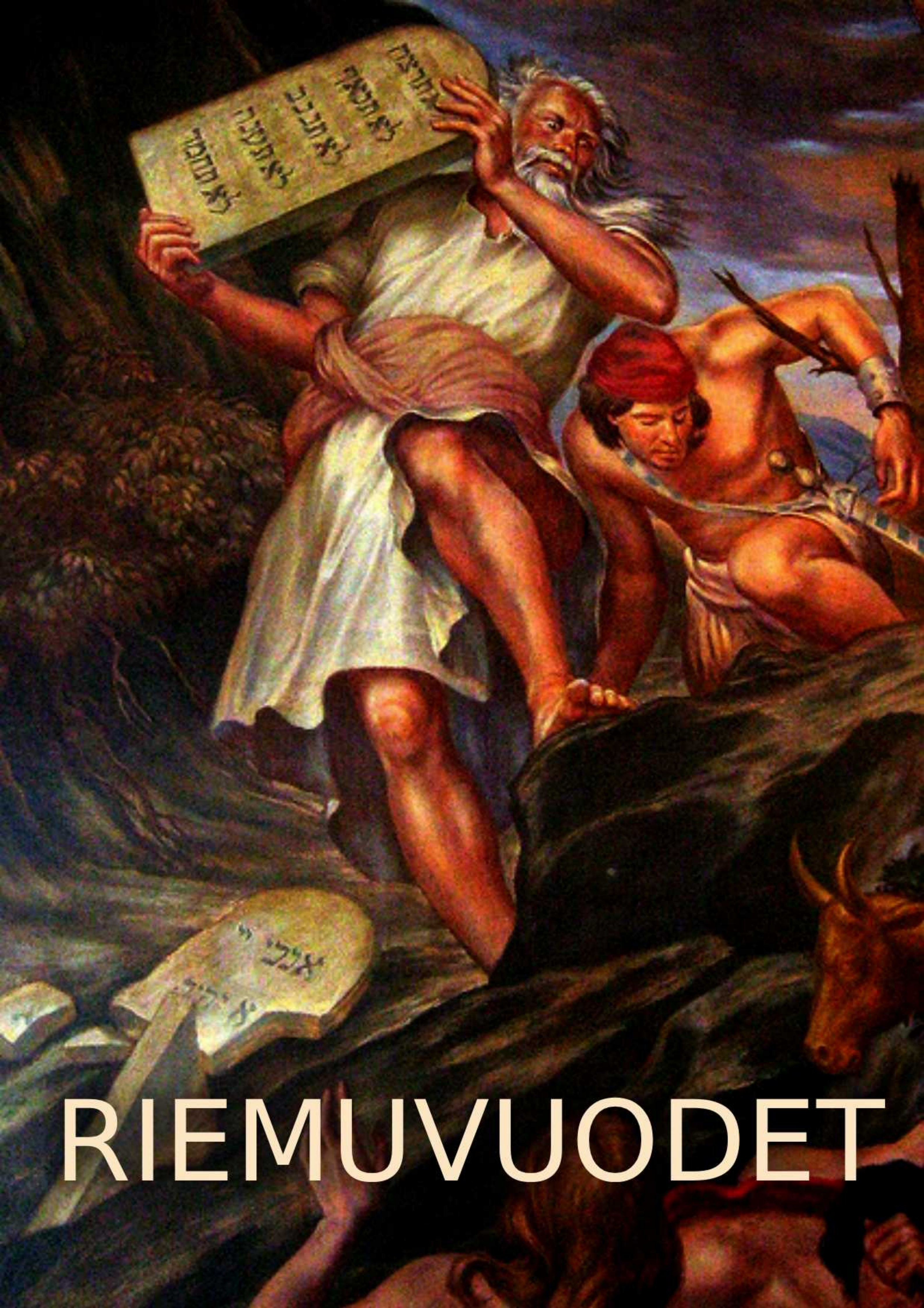

RIEMUVUODET

LUKU 1

1 Ja tapahtui Israelin lasten Egyptistä lähdön ensimmäisenä vuonna, kolmantena kuukautena, kuukauden kuudentenatoista päivänä, että Jumala puhui Moosekselle sanoen: "Nouse minun luokseni vuorelle, niin minä annan sinulle kaksi kivitaulua, lain ja käskyn, jotka olen kirjoittanut, että opettaisit heitä."
2 Ja Mooses nousi Jumalan vuorelle, ja Herran kirkkaus laskeutui Siinain vuorelle, ja pilvi varjosi sen kuusi päivää.
3 Ja seitsemäntenä päivänä hän kutsui Moosesta pilven keskeltä, ja Herran kirkkaus näkyi vuoren huipulla kuin liekehtivä tuli.
4 Ja Mooses oli vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, ja Jumala opetti hänelle lain ja todistuksen kaikkien päivien jakamisen varhaisemman ja myöhemmän historian.
5 Ja Hän sanoi: "Kallista sydämesi jokaiseen sanaan, jonka minä puhun sinulle tällä vuorella, ja kirjoita ne kirjaan, jotta heidän sukupolvensa näkisivät, kuinka minä en ole hylännyt heitä kaiken sen pahan tähden, jonka he ovat tehneet rikkoessaan liittoa, jonka minä teen sinun ja minun välille heidän sukupolvilleen tänä päivänä Siinain vuorella."
6 Ja näin tapahtuu, kun kaikki tämä tapahtuu heille, että he ymmärtävät, että minä olen heitä vanhurskaampi kaikissa tuomioissaan ja kaikissa teoissaan, ja he ymmärtävät, että minä olen todella ollut heidän kanssaan.
7 Ja kirjoita itsellesi kaikki nämä sanat, jotka minä sinulle tänä päivänä julistan, sillä minä tiedän heidän kapinansa ja niskurin, ennen kuin tuon heidät siihen maahan, jonka vannoin heidän isilleen, Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille, sanoen: 'Sinun jälkeläisillesi minä annan maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.'"
8 Ja he syövät ja tulevat kylläisiksi, ja he kääntyvät vieraiden jumalien puoleen, sellaisten, jotka eivät voi pelastaa heitä mistään heidän ahdistuksestaan: ja tätä todistusta kuullaan todistajana heitä vastaan. Sillä he unohtavat kaikki minun käskyni, kaiken, mitä minä heille käsken, ja he vaeltavat pakanoiden perässä ja heidän saastaisuutensa perässä ja heidän häpeänsä perässä ja palvelevat heidän jumaliaan, ja nämä osoittautuvat heille loukkaukseksi ja ahdistukseksi ja vaivaksi ja ansaksi.
9 Ja monet menehtyvät ja heidät otetaan vangeiksi ja joutuvat vihollisen käsiin, koska he ovat hylänneet minun toimitukseni ja käskyni, minun liittoni juhlat ja minun sapattini ja pyhän paikkani, jonka olen pyhittänyt itselleni heidän keskellään, ja majani ja pyhäkköni, jonka olen pyhittänyt itselleni maan keskellä, että asettaisin nimeni siihen ja että se asuisi (siellä).
10 He tekevät itselleen uhrikukkuloita, aarteita ja patsaita ja kumartavat kukin omaa patsaansa, eksyäkseen, ja uhraavat lapsiaan riivaajille ja kaikille sydämensä eksytyksen teoille.
11 Ja minä lähetän todistajia heidän luokseen, jotta voin todistaa heitä vastaan, mutta he eivät kuuntele, ja he tappavat myös todistajat, ja he vainoavat niitä, jotka etsivät lakia, ja he kumoavat ja muuttavat kaiken tehdäkseen pahaa minun silmieni edessä.
12 Minä kätken kasvoni heiltä ja annan heidät pakanoiden käsiin vankeuteen, saaliiksi ja syötäväksi. Minä hävitän heidät maan keskeltä ja hajotan heidät pakanain sekaan.
13 Ja he unohtavat kaiken lakini ja kaikki käskyni ja kaikki oikeuteni ja eksyvät uusienkuiden, sapattien, juhlien, riemupäivien ja säädösten suhteen.
14 Ja tämän jälkeen he kääntyvät minun puoleeni pakanoiden keskuudesta kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan ja kaikesta voimastaan, ja minä kokoan heidät kaikkien pakanoiden keskuudesta, ja he etsivät minua, niin että he löytävät minut, kun he etsivät minua kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan.
15 Minä ilmoitan heille runsaan rauhan vanhurskauden ohella ja poistan heistä oikeamielisyyden istutuksen kaikesta sydämestäni ja kaikesta sielustani, ja he tulevat siunaukseksi eivätkä kiroukseksi, ja he ovat pää eivätkä häntä.
16 Minä rakennan pyhäkköni heidän keskelleen ja asun heidän kanssaan. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani totuudessa ja vanhurskaudessa.
17 Enkä minä heitä hylkää enkä heitä jätä, sillä minä olen Herra, heidän Jumalansa.
18 Ja Mooses lankesi kasvoilleen ja rukoili ja sanoi: "Herra, minun Jumalani, älä hylkää kansaasi ja perintöosaasi, niin että he eksyisivät sydämensä eksymyksessä, äläkä anna heitä heidän vihollistensa, pakanoiden, käsiin, etteivät he hallitsisi heitä ja saisi heitä tekemään syntiä sinua vastaan.
19 Kohottakoon armosi, oi Herra, kansasi ylle ja luo heihin oikeamielinen henki, älköönkä Beliarin henki hallitko heitä syyttäen heitä edessäsi ja houkutellen heitä pois kaikilta vanhurskauden poluilta, niin että he hukkuvat kasvojesi edestä.
20 Mutta he ovat Sinun kansasi ja perintöosasi, jonka sinä olet suurella voimallasi vapauttanut egyptiläisten käsistä. Luo heihin puhdas sydän ja Pyhä Henki, älköönkä he joutuko syntiensä pauloihin tästä lähtien iankaikkisesti.
21 Ja Herra sanoi Moosekselle: "Minä tiedän heidän niskoittelunsa, ajatuksensa ja niskurittoisuutensa, eivätkä he tottele, ennen kuin tunnustavat omat syntinsä ja isiensä synnit.
22 Ja tämän jälkeen he kääntyvät minun puoleeni kaikessa oikeamielisyydessä ja kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan, ja minä ympärileikkaan heidän sydämensä esinahan ja heidän siemenensä sydämen esinahan, ja minä luon heihin Pyhän Hengen, ja minä puhdistan heidät, niin etteivät he kääntyisi pois minusta siitä päivästä iankaikkisesti.
23 Ja heidän sielunsa liittyvät minuun ja kaikkiin minun käskyihini, ja he täyttävät minun käskyni, ja minä olen heidän Isänsä ja he tulevat olemaan minun lapsiani.
24 Ja heitä kaikkia kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi, ja jokainen enkeli ja jokainen henki tulee tietämään, niin, he tulevat tietämään, että nämä ovat minun lapsiani ja että minä olen heidän Isänsä oikeamielisyydessä ja vanhurskaudessa, ja että minä rakastan heitä.
25 Ja kirjoita itsellesi kaikki nämä sanat, jotka minä sinulle tällä vuorella julistan, ensimmäisen ja viimeisen, jotka tapahtuvat kaikissa päivien jaksoissa laissa ja todistuksessa ja viikoissa ja riemuvuosissa iankaikkisesti, kunnes minä laskeudun ja asun heidän kanssaan läpi iankaikkisuuden.'

26 Ja hän sanoi läsnäolon enkelille: "Kirjoita Moosekselle luomisen alusta siihen asti, kunnes minun pyhäkköni on rakennettu heidän keskelleen iankaikkisesti."
27 Ja Herra ilmestyy kaikkien silmille, ja kaikki tulevat tietämään, että minä olen Israelin Jumala ja kaikkien Jaakobin lasten isä ja kuningas Siionin vuorella iankaikkisesti. Ja Siion ja Jerusalem ovat pyhät.
28 Ja läsnäolon enkeli, joka kulki Israelin leirin edellä, otti taulukot vuosien jaksoista – luomisajasta – lain ja riemuvuosien viikkojen todistuksen mukaan, yksittäisten vuosien mukaan, kaikkien riemuvuosien lukumäärän mukaan [yksittäisten vuosien mukaan], [uuden] luomisen päivästä, jolloin taivaat ja maa uudistetaan ja kaikki niiden luominen taivaan voimien mukaan, ja koko maan luomisen mukaan, kunnes Herran pyhäkkö tehdään Jerusalemissa Siionin vuorella, ja kaikki valot uudistetaan parantamiseksi ja rauhaksi ja siunaukseksi kaikille Israelin valituille, ja että näin olisi siitä päivästä ja kaikkiin maan päiviin.

LUKU 2

1 Ja läsnäolon enkeli puhui Moosekselle Herran sanan mukaan sanoen: "Kirjoita täydellinen luomiskertomus, kuinka Herra Jumala kuudessa päivässä saattoi päätökseen kaikki työnsä ja kaiken, mitä Hän loi, ja piti sapatin seitsemäntenä päivänä ja pyhitti sen kaikkina aikoina ja asetti sen merkiksi kaikille töilleen.
2 Sillä ensimmäisenä päivänä Hän loi taivaat, jotka ovat ylhäällä, ja maan ja vedet ja kaikki henget, jotka palvelevat hänen edessään – läsnäolon enkelit ja pyhityksen enkelit, ja tuulten hengen enkelit, ja pilvien ja pimeyden ja lumen ja rakeiden ja kuuran hengen enkelit, ja äänien ja ukkosen ja salamoinnin enkelit, ja kylmyyden ja kuumuuden ja talven ja kevään ja syksyn ja kesän henkien enkelit ja kaikkien luomustensa henget, jotka ovat taivaissa ja maan päällä, (Hän loi) syvyydet ja pimeyden, ehtoopuolen <ja yön>, ja valon, aamunkoiton ja päivän, jotka Hän on valmistanut sydämensä tietämyksessä.
3 Ja sen jälkeen me näimme Hänen tekonsa ja ylistimme Häntä ja ylistimme Hänen edessään kaikkia Hänen tekojaan; sillä seitsemän suurta teosta Hän loi ensimmäisenä päivänä.
4 Ja toisena päivänä Hän loi taivaankannen vesien keskelle, ja sinä päivänä vedet jakautuivat – puolet niistä nousi ylös ja puolet laskeutui taivaankannen alle, joka oli keskellä koko maan pinnan peittämä. Ja tämä oli ainoa Jumalan luoma työ toisena päivänä.
5 Ja kolmantena päivänä Hän käski vesien kulkea pois koko maan pinnalta yhteen paikkaan ja kuivan maan ilmestyä.
6 Ja vedet tekivät niin kuin Hän oli käskenyt, ja ne vetäytyivät maan pinnalta yhteen paikkaan tämän taivaankannen ulkopuolelle, ja kuiva maa näkyi.
7 Ja sinä päivänä Hän loi heille kaikki meret niiden erillisten kokoontumispaikkojen mukaan ja kaikki joet ja vesien kokoontumiset vuorilla ja kaikkialla maassa ja kaikki järvet ja kaiken maan kasteen ja kylvetyn siemenen ja kaikki versot ja hedelmäpuut ja metsän puut ja Eedenin puutarhan Eedenissä ja kaikki kasvit lajiensa mukaan.
8 Nämä neljä suurta teosta Jumala loi kolmantena päivänä. Ja neljäntenä päivänä Hän loi auringon, kuun ja tähdet ja asetti ne taivaanvahvuuteen valaisemaan koko maan ja hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeydestä.
9 Ja Jumala asetti auringon suureksi merkiksi maan päälle päiviä ja sapatteja ja kuukausia ja juhlia ja vuosia ja vuosisapatteja ja riemuvuosia ja kaikkia vuodenaikoja varten.
10 Ja se erottaa valon pimeydestä [ja] menestyäkseen, että kaikki, mikä maan päällä kasvaa ja kasvaa, menestyisi.
11 Nämä kolme lajia Hän teki neljäntenä päivänä. Ja viidentenä päivänä Hän loi suuria merihirviöitä vesien syvyyksiin, sillä nämä olivat ensimmäiset lihalliset olennot, jotka Hänen kätensä loivat: kalat ja kaikki, mikä vesissä liikkuu, ja kaikki, mikä lentää, linnut ja kaikki niiden lajit.
12 Ja aurinko nousi heidän ylleen menestyäkseen, ja kaiken maan päällä olevan ylle, kaiken, mikä maasta versoo, ja kaikkien hedelmää kantavien puiden ja kaiken lihan ylle.
13 Nämä kolme lajia Hän loi viidentenä päivänä. Ja kuudentena päivänä Hän loi kaikki maan eläimet ja kaikki karjaeläimet ja kaiken, mikä maan päällä liikkuu.
14 Ja kaiken tämän jälkeen Hän loi ihmisen, miehen ja naisen Hän loi heidät ja antoi hänelle vallan kaikkeen maan päällä ja merissä, ja kaikkeen, mikä lentää, ja petojen ja karjaeläinten ja kaiken, mikä liikkuu maan päällä, ja koko maan yli, ja kaiken tämän Hän antoi hänelle vallan.
15 Ja nämä neljä lajia Hän loi kuudentena päivänä. Ja niitä oli yhteensä kaksikymmentäkaksi lajia.
16 Ja Hän sai kaiken työnsä päätökseen kuudentena päivänä – kaiken, mikä on taivaissa ja maan päällä ja merissä ja syvyyksissä ja valossa ja pimeydessä ja kaikessa.
17 Ja Hän antoi meille suuren merkin, sapatinpäivän, että meidän tulisi tehdä työtä kuusi päivää, mutta pitää sapatti seitsemäntenä päivänä kaikesta työstä.
18 Ja kaikki läsnäolon enkelit ja kaikki pyhityksen enkelit, nämä kaksi suurta luokkaa – Hän on käskenyt meitä pitämään sapatin Hänen kanssaan taivaassa ja maan päällä.
19 Ja Hän sanoi meille: "Katso, minä erotan itselleni kansan kaikkien kansojen keskuudesta, ja heidän tulee pitää sapatinpäivä, ja minä pyhitän heidät itselleni kansakseni ja siunaan heidät; niin kuin minä olen pyhittänyt sapatinpäivän ja pyhitän sen itselleni, niin minä siunaan heidät, ja he ovat minun kansani ja minä olen heidän Jumalansa."
20 Ja minä olen valinnut Jaakobin jälkeläisen kaikesta, mitä olen nähnyt, ja olen kirjoittanut hänet muistiin esikoispoikanani ja olen pyhittänyt hänet itselleni ikuisesti; ja minä opetan heille sapatinpäivän, jotta he pitäisivät sinä päivänä sapatin kaikesta työstä.
21 Ja näin Hän loi siinä merkin, jonka mukaan heidän tulisi pitää sapattia kanssamme seitsemäntenä päivänä, syödä ja juoda ja siunata Häntä, joka on luonut kaiken, niin kuin Hän on siunannut ja pyhittänyt itselleen erityisen kansan kaikkien kansojen yläpuolelle, ja että heidän tulisi pitää sapattia yhdessä meidän kanssamme.
22 Ja Hän nosti käskynsä suloisena, otollisena tuoksuna hänen eteensä kaikkina päivinä...
23 Ihmiskunnalla oli Aadamista Jaakobiin kaksikymmentäkaksi päätä, ja seitsemänteen päivään asti tehtiin kaksikymmentäkaksi erilaista työtä; tämä on siunattu ja pyhä; ja myös edellinen on siunattu ja pyhä; ja tämä palvelee tuon kanssa pyhitykseksi ja siunaukseksi.

24 Ja tälle (Jaakobille ja hänen jälkeläisilleen) annettiin, että he aina olisivat ensimmäisen todistuksen ja lain siunattuja ja pyhiä, aivan kuten Hän oli pyhittänyt ja siunannut sapatinpäivän seitsemäntenä päivänä.
25 Hän loi taivaan ja maan ja kaiken, mitä Hän loi, kuudessa päivässä, ja Jumala pyhitti seitsemännen päivän kaikille töilleen; sen tähden Hän määräsi sen puolesta, että jokainen, joka silloin tekee työtä, kuolee, ja että joka sen saastuttaa, kuolee varmasti.
26. Sentähden sinä käsket israelilaisten viettää tätä päivää, että he pitäisivät sen pyhänä eivätkä tekisi sinä päivänä mitään työtä eivätkä saastuttaisi sitä, sillä se on pyhempi kuin kaikki muut päivät.
27 Ja jokainen, joka sen häpäisee, kuolee varmasti, ja jokainen, joka sillä tekee mitä tahansa työtä, kuolee varmasti ikuisesti, jotta israelilaiset voisivat viettää tätä päivää sukupolvesta sukupolveen eivätkä heitä juurittaisi pois maasta; sillä se on pyhä päivä ja siunattu päivä.
28 Ja jokainen, joka sitä viettää ja pitää sapatin silloin kaikesta työstään, on pyhä ja siunattu kaikkina päivinä niin kuin mekin.
29 Julista ja sano israelilaisille tämän päivän laki, että heidän tulee pitää sapatti sinä päivänä eivätkä hylkää sitä sydämensä erheessä; (ja) ettei ole sallittua tehdä sinä päivänä mitään sopimatonta työtä, tehdä silloin omaa mielihyvää, eivätkä heidän saa valmistaa silloin mitään syötävää tai juotavaa, eivätkä (että ei ole sallittua) ammentaa vettä tai tuoda sisään tai viedä porteistaan ulos mitään taakkaa, mitä he eivät ole valmistaneet itselleen kuudentena päivänä asunnoissaan.
30 Eivätkä he saa tuoda sisään eivätkä viedä ulos talosta taloon sinä päivänä; sillä se päivä on pyhempi ja siunatumpi kuin mikään riemuvuosien riemupäivä; tänä päivänä me pidimme sapatin taivaissa, ennen kuin kenellekään tehtiin tiettäväksi, että maan päällä tulisi pitää sapatti.
31 Ja kaiken Luoja siunasi sen, mutta ei hän pyhittänyt kaikkia kansoja ja kansakuntia pitämään sapattia silloin, vaan ainoastaan Israelia: ainoastaan heidän hän salli syödä ja juoda ja pitää sapattia silloin maan päällä.
32 Ja kaiken Luoja siunasi tämän päivän, jonka Hän oli luonut siunaukseksi, pyhyydeksi ja kirkkaudeksi kaikkien muiden päivien yläpuolella.
33 Tämä laki ja todistus annettiin israelilaisille ikuiseksi laiksi heidän sukupolvelleen.

LUKU 3

1 Ja toisen viikon kuutena päivänä me toitimme, Jumalan sanan mukaan, Aadamille kaikki pedot ja kaikki karjaeläimet ja kaikki linnut ja kaikki, jotka liikkuvat maan päällä, ja kaikki, jotka liikkuvat vedessä, lajiensa ja tyyppiensä mukaan: pedot ensimmäisenä päivänä; karjaeläimet toisena päivänä; linnut kolmantena päivänä; ja kaikki, jotka liikkuvat maan päällä, neljäntenä päivänä; ja ne, jotka liikkuvat vedessä, viidentenä päivänä.
2 Ja Aadam nimesi heidät kaikki heidän omilla nimillään, ja niin kuin hän heitä kutsui, niin heidän nimensä olivat.
3 Ja näinä viitenä päivänä Aadam näki kaikki nämä, koiraat ja naaraat, jokaisen maan päällä olevan lajin mukaan, mutta hän oli yksin eikä löytänyt itselleen auttajaa.
4 Ja Herra sanoi meille: "Ei ole hyvä miehen olla yksinään; tehkäämme hänelle apulainen, joka on sopiva."
5 Ja Herra, meidän Jumalamme, vaivutti hänet syvään uneen, ja hän nukkui, ja Hän otti naiselle yhden kylkiluun hänen kylkiluiden keskuudestaan, ja tämä kylkiluu oli naisen alkuperä hänen kylkiluiden keskuudesta, ja Hän rakensi sen sijaan lihan ja rakensi naisen.
6 Ja Hän herätti Aadamin unestaan, ja herättyään hän nousi kuudentena päivänä ja toi hänet hänen luokseen, ja hän tunsi hänet ja sanoi hänelle: "Tämä on nyt luu minun luistani ja liha minun lihastani; häntä kutsutaan vaimokseni, koska hänet otettiin mieheltään."
7 Sen tähden mies ja vaimo tulevat yhdeksi lihaksi; ja sen tähden mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi.
8 Ensimmäisellä viikolla luotiin Aadam ja kylkiluu – hänen vaimonsa. Toisella viikolla Hän näytti sen hänelle. Tästä syystä annettiin käsky pysyä saastaisena, miehen seitsemän päivää ja naisen kaksi kertaa seitsemän päivää.
9 Ja sen jälkeen, kun Aadam oli viettänyt neljäkymmentä päivää maassa, jossa hänet oli luotu, me toitimme hänet Eedenin puutarhaan viljelemään ja varjelemaan sitä, mutta hänen vaimonsa he toivat sinne kahdeksantenakymmenentenä päivänä, ja tämän jälkeen hän meni Eedenin puutarhaan.
Ja tästä syystä taivaallisiin tauluihin on kirjoitettu käsky synnyttäjästä: 'Jos hän synnyttää poikalapsen, hän pysyy epäpuhtaudessaan seitsemän päivää ensimmäisen päivien viikon mukaisesti, ja kolmekymmentäkolme päivää hän pysyy puhdistusverissään, eikä hän saa koskea mihinkään pyhään eikä mennä pyhäkköön, ennen kuin hän täyttää nämä päivät, jotka on määrätty poikalapsen tapauksessa.'
11 Mutta tyttölapsen ollessa kyseessä hän pysyköön saastaisuudessaan kaksi viikkoa päiviä, kahden ensimmäisen viikon mukaisesti, ja puhdistusverissään kuusikymmentäkuusi päivää, ja ne olkoot yhteensä kahdeksankymmentä päivää.
12 Ja kun hän oli täyttänyt nämä kahdeksankymmentä päivää, me toimme hänet Eedenin puutarhaan, sillä se on pyhempi kuin mikään muu maa, ja jokainen puu, joka sinne on istutettu, on pyhä.
13 Sen tähden säädettiin poika- tai tyttölapsen synnyttäneelle säännös noina päivinä, ettei hänen tulisi koskea mihinkään pyhään eikä mennä pyhäkköön, ennen kuin nämä poika- tai tyttölapsen päivät ovat täyttyneet.
14 Tämä on laki ja todistus, joka kirjoitettiin Israelia varten, jotta heidän tulisi noudattaa sitä kaikkina päivinä.
15 Ja ensimmäisen riemuvuoden ensimmäisellä viikolla [1–7] Aadam ja hänen vaimonsa olivat Eedenin puutarhassa seitsemän vuotta viljelemässä ja hoitamassa sitä, ja me annoimme hänelle työtä ja ohjeistimme häntä tekemään kaiken, mikä sopii maanviljelyyn.
16 Ja hän viljeli (puutarhaa) ja oli alasti eikä tiennyt sitä, eikä hävennyt, ja hän suojeli puutarhaa linnuilta, eläimiltä ja karjalta, ja keräsi sen hedelmät ja söi, ja pani tähteet syrjään itselleen ja vaimolleen [ja pani syrjään sen, mitä säästettiin].
17 Ja seitsemän vuoden kuluttua, jotka hän oli siellä täyttänyt, tasan seitsemän vuotta, [kello 8] ja toisen kuukauden seitsemäntenätoista päivänä käärme tuli ja lähestyi naista, ja käärme sanoi naiselle: "Onko Jumala

käskenyt sinua sanoen: 'Teidän ei tule syödä kaikista puutarhan puista?'"
18 Ja hän sanoi sille: "Kaikista puutarhan puiden hedelmistä Jumala on meille sanonut: Syökää; mutta sen puun hedelmästä, joka on puutarhan keskellä, Jumala on meille sanonut: Älkää syökö siitä älkääkä koskeko siihen, ettette kuolisi."
19 Niin käärme sanoi naiselle: "Ette suinkaan kuole; sillä Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, teidän silmänne avautuvat ja te tulette olemaan kuin Jumala ja tietämään hyvän ja pahan."
20 Ja nainen näki puun, että se oli ihana katsella ja että sen hedelmät olivat hyviä syödä, ja hän otti siitä ja söi.
21 Ja kun hän ensin oli peittänyt häpeänsä viikunanlehdillä, hän antoi niitä Aadamille, ja tämä söi, ja hänen silmänsä avautuivat, ja hän näki olevansa alasti.
22 Ja hän otti viikunanlehtiä ja ompeli ne yhteen ja teki itselleen esiliinan ja peitti sillä häpeänsä.
23 Ja Jumala kirosi käärmeen ja oli vihainen sille ikuisesti...
24 Ja hän vihastui naiseen, koska tämä kuuli käärmeen ääntä ja söi; ja hän sanoi hänelle: "Minä teen sinulle paljon tuskaa ja kipuja. Kivulla sinä synnytät lapsia ja palaat miehesi luo, ja hän on hallitseva sinua."
25 Ja Aadamillekin hän sanoi: "Koska kuulit vaimosi ääntä ja söit puusta, josta minä kieltäsin sinua syömästä, kirottu olkoon maa sinun tähtesi! Se kasvattakoon sinulle orjantappuroita ja ohdakkeita, ja sinun on syötävä leipäsi kasvosi hiessä, kunnes tulet jälleen maahan, josta sinut on otettu; sillä maa olet, ja maahan sinä jälleen olet."
26 Ja hän teki heille nahasta vaatteet ja puki heidät niihin ja lähetti heidät pois Eedenin puutarhasta.
27 Ja sinä päivänä, jona Aadam lähti puutarhasta, hän uhrasi tuoksuvana uhrilahjana suitsuketta, galbanumia ja staktea sekä mausteita aamulla auringonnousun aikaan, sinä päivänä, jona hän peitti häpeänsä.
28 Ja sinä päivänä suljettiin kaikkien eläinten, karjaeläinten, lintujen ja kaikkien kävelevien ja liikkuvien eläinten suut, niin etteivät ne enää voineet puhua, sillä ne kaikki puhuivat keskenään yhdellä huulella ja yhdellä kielellä.
29 Ja Hän lähetti Eedenin puutarhasta ulos kaiken lihan, joka oli Eedenin puutarhassa, ja kaikki liha hajotettiin lajiensa ja tyyppiensä mukaan niihin paikkoihin, jotka oli luotu niitä varten.
30 Ja ainoastaan Aadamille Hän antoi (keinon) peittääkseen hänen häpeänsä kaikista eläimistä ja karjasta.
31 Tästä syystä taivaallisissa tauluissa on määrätty kaikkia niitä, jotka tuntevat lain tuomion, koskevaksi, että heidän tulee peittää häpeänsä eivätkä paljastaa itseään niin kuin pakanat paljastavat itsensä.
32 Ja neljännen kuukauden uutenakuun aikaan Aadam ja hänen vaimonsa lähtivät Eedenin puutarhasta, ja he asuivat Eldan maassa, luomismaassaan.
33 Ja Aadam antoi vaimolleen nimen Eeva.
34 Heillä ei ollut poikaa ennen ensimmäistä riemuvuotta, [kahdeksatta aamulla], ja tämän jälkeen hän yhtyi häneen.
35 Hän viljeli maata, niin kuin häntä oli opetettu Eedenin puutarhassa.

LUKU 4

1 Ja toisen riemuvuoden kolmannella viikolla [64–70] hän synnytti Kainin, ja neljännellä viikolla [71–77] hän synnytti Abelin, ja viidennellä viikolla [78–84] hän synnytti tyttärensä Âwânin.
2 Ja kolmannen riemuvuoden [99–105] ensimmäisenä vuonna Kain surmasi Abelin, koska (Jumala) hyväksyi Abelin uhrin eikä hyväksynyt Kainin uhria.
3 Ja hän surmasi hänet pellolla, ja hänen verensä huusi maasta taivaaseen, koska hän oli surmannut hänet.
4 Ja Herra nuhteli Kainia Abelin tähden, koska hän oli surmannut hänet, ja teki hänestä pakolaisen maan päälle hänen veljensä veren tähden, ja hän kirosi hänet maan päällä.
5 Ja tästä syystä taivaallisiin tauluihin on kirjoitettu: "Kirottu olkoon se, joka lyö lähimmäistään petollisesti, ja kaikki, jotka ovat nähneet ja kuulleet, sanokoot: Niin olkoon; ja se mies, joka on nähnyt eikä ole kertonut, olkoon kirottu kuten toinenkin."
6 Ja tästä syystä me ilmoitamme, kun tulemme Herran, meidän Jumalamme, eteen, kaikesta synnistä, jota tehdään taivaassa ja maan päällä, valossa ja pimeydessä ja kaikkialla.
7 Ja Aadam ja hänen vaimonsa surivat Abelia neljän vuoden ajan, [99–127 AM], ja viidennen viikon neljäntenä vuonna [130 AM] heistä tuli iloisia, ja Aadam tunsi jälleen vaimonsa, ja tämä synnytti hänelle pojan, ja hän antoi hänelle nimen Seet; sillä hän sanoi: "Jumala on herättänyt meille toisen jälkeläisen maan päälle Abelin sijaan, sillä Kain tappoi hänet."
8 Ja kuudennella viikolla [134–40] hänelle syntyi tytär Azûrâ.
9 Ja Kain otti sisarensa Awanin vaimokseen, ja tämä synnytti hänelle Hanokin neljännen riemuvuoden päättyessä. [190–196] Ja viidennen riemuvuoden ensimmäisen viikon ensimmäisenä vuonna [197] rakennettiin taloja maan päälle, ja Kain rakensi kaupungin ja antoi sille nimen poikansa Hanokin mukaan.
10 Ja Aadam yhtyi vaimoonsa Eevaan, ja tämä synnytti vielä yhdeksän poikaa.
11 Ja viidennen riemuvuoden viidennellä viikolla [225–31] Set otti sisarensa Azûrân vaimokseen, ja neljännellä (kuudennen viikon vuonna) [235] tämä synnytti hänelle Enoksen.
12 Hän alkoi huutaa avuksi Herran nimeä maan päällä.
13 Ja seitsemäntenä riemuvuotena kolmannella viikolla [309-15 AM] Enos otti sisarensa Noamin vaimokseen, ja tämä synnytti hänelle pojan viidennen viikon kolmantena vuonna, ja hän antoi pojalle nimen Kenan.
14 Ja kahdeksannen riemuvuoden [325, 386–3992] päättyessä Kenan otti sisarensa Mûalêlêthin vaimokseen, ja tämä synnytti hänelle pojan yhdeksäntenä riemuvuotena, tämän viikon kolmannen vuoden ensimmäisellä viikolla [395], ja hän antoi pojalle nimen Mahalalel.
15 Ja kymmenennen riemuvuoden toisella viikolla [449–55] Mahalalel otti vaimokseen Dinan, Barakielin tyttären, joka oli hänen isänsä veljen tytär, ja tämä synnytti hänelle pojan kuudennen vuoden kolmannella viikolla [461], ja hän antoi hänelle nimen Jered, sillä hänen päivinään Herran enkelit laskeutuivat maan päälle, ne, joita kutsutaan Vartijoiksi, opettamaan ihmisten lapsia ja tekemään oikeutta ja vanhurskautta maan päällä.

16 Ja yhdentenätoista riemuvuotena [512–18] Jared otti itselleen vaimon, ja tämän nimi oli Baraka, Râsûjâlin tytär, isänsä veljen tytär, tämän riemuvuoden neljännellä viikolla [522] ja vaimo synnytti hänelle pojan viidennellä viikolla, riemuvuoden neljäntenä vuonna, ja hän antoi hänelle nimen Henok.
17 Ja hän oli ensimmäinen maan päälle syntyneiden ihmisten joukossa, joka oppi kirjoittamaan ja tietämään ja viisaaseen ja joka kirjoitti taivaan merkit kuukausien järjestyksen mukaan kirjaan, jotta ihmiset tietäisivät vuosien ajat eri kuukausien järjestyksen mukaan.
Ja hän oli ensimmäinen, joka kirjoitti todistuksen, ja hän todisti ihmisten pojille maan sukupolvien keskuudessa, ja kertoi riemuvuosien viikoista, ja teki heille tiettäväksi vuosien päivät, ja asetti kuukaudet järjestykseen ja kertoi vuosien sapateista, niin kuin me teimme ne hänelle tiettäväksi.
19 Ja mitä oli ja mitä tulee tapahtumaan, hän näki unensa näyssä, niin kuin tapahtuu ihmislapsille heidän sukupolvesta toiseen tuomion päivään asti; hän näki ja ymmärsi kaiken ja kirjoitti todistuksensa ja asetti todistuksen maan päälle kaikille ihmislapsille ja heidän sukupolvelleen.
20 Ja kahdentenatoista riemuvuotena, [582-88] sen seitsemännellä viikolla, hän otti itselleen vaimon, ja tämän nimi oli Edna, Danelin tytär, hänen isänsä veljen tytär, ja tämän viikon kuudentena vuonna [587 AM] hän synnytti hänelle pojan, ja hän antoi hänelle nimen Metusalah.
21 Ja hän oli lisäksi Jumalan enkelien kanssa näinä kuutena riemuvuotena, ja he näyttivät hänelle kaiken, mitä on maan päällä ja taivaissa, auringon hallituksen, ja hän kirjoitti kaiken muistiin.
22 Ja hän todisti Vartijoille, jotka olivat tehneet syntiä ihmisten tyttärien kanssa; sillä nämä olivat alkaneet yhdistyä ihmisten tyttärien kanssa, niin että he saastuivat, ja Eenok todisti heitä kaikkia vastaan.
23 Ja hänet otettiin ihmislasten keskuudesta, ja me veimme hänet Eedenin puutarhaan majesteettisuudessa ja kunniassa, ja katso, siellä hän kirjoittaa maailman tuomion ja kaiken ihmislasten pahuuden.
24 Ja sen tähden (Jumala) toi tulvan vedet koko Eedenin maan ylle; sillä siellä hänet asetettiin merkiksi ja todistamaan kaikkia ihmislapsia vastaan, että hän kertoisi kaikista sukupolvien teoista tuomion päivään asti.
25 Ja hän poltti pyhäkön suitsukkeita, tuoksuaineita, jotka olivat mieluisia Herran edessä vuorella.
26 Sillä Herralla on neljä paikkaa maan päällä, Eedenin puutarha ja Idän vuori, ja tämä vuori, jolla sinä tänä päivänä olet, Siinain vuori ja Siionin vuori, joka pyhitetään uudessa luomisessa maan pyhittämiseksi; sen kautta maa pyhitetään kaikesta syyllisyydestään ja epäpuhtaudestaan läpi maailman sukupolvien.
27 Ja neljännellätoista riemuvuotena [652 AM] Metusalah otti itselleen vaimon Ednan, Azrialin tyttären, isänsä veljen tyttären, kolmannella viikolla, tämän viikon ensimmäisenä vuonna [701-7 AM], ja hän siitti pojan ja antoi hänelle nimen Lamek.
Ja viidentenätoista riemuvuotena, kolmannella viikolla, Lamek otti itselleen vaimon, ja hänen nimensä oli Betenos, Baraki'ilin tytär, isänsä veljen tytär, ja tällä viikolla vaimo synnytti hänelle pojan, ja hän antoi hänelle nimen Nooa sanoen: "Tämä lohduttaa minua vaivassani ja kaikissa töissäni ja maassa, jonka Herra on kironnut."
29 Ja yhdeksännentoista riemuvuoden päättyessä, sen kuudennen vuoden seitsemännellä viikolla [930 AM], Aadam kuoli, ja kaikki hänen poikansa hautasivat hänet hänen luomismaahansa, ja hän oli ensimmäinen, joka haudattiin maan päälle.
30 Ja häneltä puuttui seitsemänkymmentä vuotta tuhannesta vuodesta; sillä tuhat vuotta on kuin yksi päivä taivaiden todistuksessa, ja siksi on kirjoitettu tiedon puusta: "Sinä päivänä, jona te siitä syötte, te kuolette." Tästä syystä hän ei täyttänyt tämän päivän vuosia, sillä hän kuoli sen aikana.
31 Tämän riemuvuoden päättyessä Kain tapettiin hänen jälkeensä samana vuonna, sillä hänen talonsa sortui hänen päälleen, ja hän kuoli talonsa keskellä, ja sen kivet tappoivat hänet; sillä kivellä hän oli tappanut Abelin, ja kivellä hänet tapettiin vanhurskaan tuomion mukaan.
32 Tästä syystä taivaallisiin tauluihin on määrätty: "Sillä aseella, jolla mies tappaa lähimmäisensä, hänet tapetaan; sillä tavalla, jolla hän häntä haavoitti, he tekevät hänelle samoin."
33 Ja kahdentenakymmenentenäviidentenä riemuvuotena [1205 AM] Nooa otti itselleen vaimon, ja hänen nimensä oli `Emzârâ, Râkê'êlin tytär, isänsä veljen tytär, ensimmäisenä vuonna viidennellä viikolla [1207 AM]. Ja sen kolmantena vuonna hän synnytti hänelle Seemin, sen viidentenä vuonna [1209 AM] hän synnytti hänelle Hamin, ja sen ensimmäisenä vuonna kuudennella viikolla [1212 AM] hän synnytti hänelle Jafetin.

LUKU 5

1 Ja tapahtui, kun ihmisten lapset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttäriä, että Jumalan enkelit näkivät heidät eräänä riemuvuotena, että he olivat kauniin näköisiä; ja he ottivat itselleen vaimoiksi kaikki, jotka he valitsivat, ja nämä synnyttivät heille poikia, ja heistä tuli jättiläisiä.
2 Ja laittomuus lisääntyi maan päällä, ja kaikki liha turmeli tiensä, niin ihmiset kuin karja ja pedot kuin linnutkin ja kaikki, mikä maan päällä vaeltaa – kaikki turmelivat tiensä ja käskynsä, ja he alkoivat ahmia toisiaan, ja laittomuus lisääntyi maan päällä, ja kaikkien ihmisten jokainen ajatus ja ajatus oli näin jatkuvasti paha.
3 Ja Jumala katsoi maata, ja katso, se oli turmeltunut, ja kaikki liha oli turmellut sen järjestyksen, ja kaikki maan päällä olevat olivat tehneet kaikenlaista pahaa hänen silmiensä edessä.
4 Ja Hän sanoi tuhoavansa ihmisen ja kaiken lihan maan päältä, jonka Hän oli luonut.
5 Mutta Nooa löysi armon Herran silmien edessä.
Ja enkeleitä vastaan, jotka Hän oli lähettänyt maan päälle, Hän oli äärimmäisen vihainen, ja Hän antoi käskyn kitkeä heidät pois kaikesta heidän vallastaan, ja Hän käski meidän sitoa heidät maan syvyyksiin, ja katso, heidät on sidottu heidän keskellään ja pidetty erillään.
7 Ja heidän poikiaan vastaan lähti käsky hänen kasvoiltaan, että heidät oli lyötävä miekalla ja poistettava taivaan alta.
8 Ja hän sanoi: "Minun Henkeni ei pysy ihmisen päällä ikuisesti; sillä hekin ovat lihaa, ja heidän päivänsä olkoot sata kaksikymmentä vuotta."

9 Ja Hän lähetti miekkansa heidän keskelleen, niin että jokainen surmaisi lähimmäisensä, ja he alkoivat surmata toisiaan, kunnes he kaikki kaatuivat miekkaan ja tuhoutuivat maan päältä.
10 Ja heidän isänsä olivat todistajina (heidän tuhostaan), ja tämän jälkeen heidät sidottiin maan syvyyksiin ikuisiksi ajoiksi, suuren tuomion päivään asti, jolloin tuomio pannaan täytäntöön kaikille niille, jotka ovat turmelleet tiensä ja tekonsa Herran edessä.
11 Ja Hän tuhosi kaikki heidän paikoiltaan, eikä heistä jäänyt jäljelle yhtäkään, jota Hän ei olisi tuominnut kaiken heidän pahuutensa mukaan.
12 Ja hän loi kaikille teoilleen uuden ja vanhurskaan luonnon, niin etteivät he ikuisesti tekisi syntiä koko luonnoltaan, vaan olisivat kaikki vanhurskaita, kukin lajissaan, aina.
13 Ja kaikkien tuomio on säädetty ja kirjoitettu taivaallisiin tauluihin vanhurskaudessa – kaikkien niiden tuomio, jotka poikkeavat polulta, joka on heille määrätty vaeltaa; ja jos he eivät vaella sitä, tuomio on kirjoitettu jokaiselle luodulle ja jokaiselle lajille.
14 Eikä ole mitään taivaassa eikä maan päällä, ei valossa eikä pimeydessä, ei tuonelassa eikä syvyydessä eikä pimeyden paikassa, mitä ei tuomittaisi; ja kaikki heidän tuomionsa ovat määrätyt, kirjoitetut ja kaiverretut.
15 Hän tuomitsee kaikki, suuren hänen suuruutensa mukaan ja pienen hänen pienuutensa mukaan, jokaisen hänen teillään.
16 Eikä Hän ole se, joka välittää kenenkään henkilöstä, eikä Hän ole se, joka ottaa vastaan lahjoja, jos Hän sanoo panevansa täytäntöön tuomion jokaiselle: jos joku antaisi kaiken, mitä maan päällä on, Hän ei välitä lahjoista tai kenenkään henkilöstä eikä ota mitään hänen kädestään, sillä Hän on vanhurskas tuomari.
17 Ja Israelin lapsista on kirjoitettu ja säädetty: Jos he kääntyvät hänen puoleensa vanhurskaudessa, Hän antaa anteeksi kaikki heidän rikkomuksensa ja armahtaa kaikki heidän syntinsä.
18 On kirjoitettu ja säädetty, että Hän osoittaa armoa kaikille, jotka kääntyvät pois kaikesta synnistään kerran vuodessa.
19 Ja mitä tulee kaikkiin niihin, jotka turmelivat tiensä ja ajatuksensa ennen vedenpaisumusta, kenenkään muun henkilöä ei hyväksytty paitsi ainoastaan Nooan; sillä hänen henkilönsä hyväksyttiin hänen poikiensa puolesta, jotka (Jumala) pelasti vedenpaisumuksen vesiltä hänen tähtensä; sillä hänen sydämensä oli vanhurskas kaikilla hänen teillään, niin kuin häntä oli käsketty, eikä hän ollut poikennut mistään, mikä hänelle oli säädetty.
20 Ja Herra sanoi tuhoavansa kaiken, mitä maan päällä oli, sekä ihmiset että karjaeläimet, pedot ja taivaan linnut ja kaiken, mikä maan päällä liikkuu. Ja Hän käski Nooaa tekemään itselleen arkin, jotta hän pelastaisi itsensä vedenpaisumuksen vesiltä.
21 Ja Nooa teki arkin kaikissa suhteissa, niin kuin Hän oli häntä käskenyt, kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä riemuvuotena, viidennen vuoden viidennellä viikolla (ensimmäisen kuukauden uutenakuuna). [1307 AM]
22 Ja hän meni sisään sen kuudentena (vuotena), [kello 1308] toisen kuukauden uutenakuuna, ja meni kuudenteentoista päivään asti; ja hän meni sisään arkkiin, ja kaikki, mitä me toitimme hänelle, ja Herra sulki sen ulkoa seitsemäntenätoista iltana.
23 Ja Herra avasi seitsemän taivaan sulkuporttia ja suuren syvyyden lähteiden suut, seitsemän suuta.
24 Ja tulvaportit alkoivat vuodattaa vettä taivaasta neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, ja syvyyden lähteet myös lähettivät vettä, kunnes koko maailma oli täynnä vettä.
25 Ja vedet paisuivat maan päällä: viisitoista kyynärää vedet nousivat kaikkien korkeiden vuorten yläpuolelle, ja arkki nousi maan yläpuolelle, ja se liikkui vetten päällä.
26 Ja vedet vallitsivat maan päällä viisi kuukautta eli sata viisikymmentä päivää.
27 Ja arkki meni ja pysähtyi Lubarin huipulle, joka on yksi Araratin vuorista.
28 Ja (uudenkuun aikaan) neljännellä kuulla suuren syvyyden lähteet suljettiin ja taivaan tulvaportit suljettiin; ja seitsemännen kuukauden uutena kuuna kaikki maan syvyyksien suut avautuivat, ja vesi alkoi laskeutua alla olevaan syvyyteen.
29 Ja kymmenennen kuukauden uutenakuun aikaan vuorten huiput näkyivät, ja ensimmäisen kuukauden uutenakuun aikaan maa tuli näkyviin.
30 Ja vedet katosivat maan päältä viidennellä viikolla seitsemäntenä vuonna [1309 AM], ja toisen kuukauden seitsemäntenätoista päivänä maa oli kuiva.
31 Ja kahdentenakymmenentenä seitsemäntenä päivänä hän avasi arkin ja päästi siitä ulos pedot ja karjaeläimet ja linnut ja kaikki liikkuvat olennot.

LUKU 6

1 Ja kolmannen kuukauden uutenakuun aikaan hän lähti arkista ja rakensi alttarin sille vuorelle.
2 Ja hän sovitti maan ja otti vohan ja sovitti sen verellä kaikki maan pahat teot, sillä kaikki, mikä sen päällä oli ollut, oli tuhottu, paitsi ne, jotka olivat arkissa Nooan kanssa.
3 Ja hän pani sen rasvan alttarille, ja hän otti härän, vuohen, lampaan ja kihlasorsia, suolaa, metsäkyyhkyn ja kyyhkysenpojan, ja asetti polttouhrin alttarille, ja vuodatti sille öljyllä sekoitetun uhrin, ja pirskotti viiniä ja sirotteli suitsuketta kaiken päälle, ja niin hän sai aikaan ihanan tuoksun, otollisen Herran edessä.
4 Ja Herra tunsi suloisen tuoksun, ja Hän teki hänen kanssaan liiton, ettei enää tulisi vedenpaisumusta tuhoamaan maata; että kaikki maan päivät, kylvö ja sadonkorjuu, eivät koskaan lakkaisi; kylmyys ja helle, kesä ja talvi, päivä ja yö eivät muuttaisi järjestystään eivätkä lakkaisi ikuisesti.
5 Ja te, lisääntykää ja lisääntykää maan päällä, lisääntykää siinä ja olkaa siunaukseksi sille. Minä herätän teidän pelon ja kauhun teidän edessänne kaikkeen, mikä on maan päällä ja meressä.
6 Ja katso, minä olen antanut teille kaikki pedot ja kaikki siivekkäät ja kaikki, mikä maan päällä liikkuu, ja vesien kalat ja kaikki ravinnoksi; niinkuin vihreät kasvit, olen antanut teille kaiken syötäväksi.
7 Mutta lihaa, jossa on sen sielu, veressä, teidän ei pidä syödä, sillä kaiken lihan sielu on veressä, ettei teidän

henkenne verta vaadittaisi. Jokaisen miehen, jokaisen eläimen kädestä minä vaadin ihmisen veren.
8 Joka ihmisen veren vuodattaa, sen veri vuodatettakoon ihmisen kautta, sillä Jumala teki ihmisen kuvakseen.
9 Ja te lisääntykää ja lisääntykää maan päällä.
10 Ja Nooa ja hänen poikansa vannoivat, etteivät he söisi mitään verta, joka on missään lihassa, ja hän teki liiton Herran Jumalan edessä ikuiseksi, kaikkien maan sukupolvien ajaksi tässä kuussa.
11 Tämän tähden hän sanoi sinulle, että sinun tulee tehdä liitto israelilaisten kanssa tänä kuukautena vuorella valalla ja että sinun tulee pirskottaa heidän päälleen verta kaikkien sen liiton sanojen tähden, jotka Herra teki heidän kanssaan ikuisiksi ajoiksi.
12 Ja tämä todistus on kirjoitettu sinusta, että sinun tulee noudattaa sitä jatkuvasti, ettette söisi minään päivänä eläinten, lintujen tai karjan verta kaikkina maan päivinä, ja se ihminen, joka syö eläinten, karjan tai lintujen verta kaikkina maan päivinä, hänet ja hänen jälkeläisensä on juurittava pois maasta.
13 Ja sinä käske israelilaisten syödä verta, että heidän nimensä ja jälkeläisensä olisivat aina Herran, meidän Jumalamme, edessä.
14 Ja tällä lailla ei ole päivien rajaa, sillä se on ikuinen. Heidän tulee noudattaa sitä sukupolvesta sukupolveen, jotta he voivat jatkuvasti rukoilla puolestasi verta alttarin edessä; joka päivä, aamun ja illan aikaan heidän tulee alati pyytää anteeksiantoa puolestasi Herran edessä, jotta he pitäisivät sen eivätkä joutuisi juurineen revityiksi pois.
15 Ja Hän antoi Nooalle ja hänen pojilleen merkin, ettei maan päälle enää tulisi vedenpaisumusta.
16 Hän asetti kaarensa pilveen ikuisen liiton merkiksi, ettei vedenpaisumus enää tulisi maan päälle tuhoamaan sitä kaikkina maan päivinä.
17 Tästä syystä on säädetty ja kirjoitettu taivaallisiin tauluihin, että heidän tulisi viettää viikkojuhlaa tässä kuussa kerran vuodessa liiton uudistamiseksi joka vuosi.
18 Ja koko tätä juhlaa vietettiin taivaassa luomispäivästä Nooan päiviin asti – kaksikymmentäkuusi riemuvuotta ja viisi vuosiviikkoa [1309–1659]: ja Nooa ja hänen poikansa viettivät sitä seitsemän riemuvuotta ja yhden vuosiviikon ajan Nooan kuolinpäivään asti, ja Nooan kuolinpäivästä hänen poikansa tekivät siitä lopun Abrahamin päiviin asti, ja he söivät verta.
19 Mutta Abraham noudatti sitä, ja Iisak ja Jaakob ja hänen lapsensa noudattivat sitä aina sinun päiviisi asti, ja sinun päivinäsi Israelin lapset unohtivat sen, kunnes te juhlitte sitä uudelleen tällä vuorella.
20 Ja sinä käske israelilaisten viettää tätä juhlaa kaikissa sukupolvissaan käskyksi heille: yhtenä päivänä vuodessa, tässä kuussa, heidän tulee viettää juhlaa.
21 Sillä se on viikkojen juhla ja ensi hedelmän juhla: tämä juhla on kaksijakoinen ja kaksijakoinen: viettäkää sitä sen mukaan, mitä siitä on kirjoitettu ja kaiverrettu.
22 Sillä minä olen kirjoittanut ensimmäisen lain kirjaan, siihen, jonka olen kirjoittanut sinulle, että sinun tulee juhlia sitä sen aikana, yhtenä päivänä vuodessa, ja minä selitin sinulle sen uhrit, että Israelin lasten tulisi muistaa ja juhlia sitä sukupolviensa ajan tässä kuussa, yhtenä päivänä joka vuosi.
23 Ja ensimmäisen kuukauden uutenakuuna ja neljännen kuukauden uutenakuuna ja seitsemännen kuukauden uutenakuuna ja kymmenennen kuukauden uutenakuuna ovat muistopäivät ja vuodenaikojen päivät vuoden neljässä osassa. Nämä on kirjoitettu ja säädetty todistukseksi ikuisesti.
24 Ja Nooa sääti ne itselleen juhliksi sukupolvelta toiselle ikuisesti, niin että ne ovat siten tulleet muistoksi hänelle.
25 Ja ensimmäisen kuukauden uutenakuun aikaan hänen käskettiin tehdä itselleen arkki, ja sinä (päivänä) maa kuivui ja hän avasi (arkin) ja näki maan.
26 Ja neljännen kuukauden uutenakuun aikaan syvyyksien suut alla sulkeutuivat. Ja seitsemännen kuukauden uutenakuun aikaan kaikkien maan syvyyksien suut avautuivat, ja vedet alkoivat laskeutua niihin.
27 Ja kymmenennen kuukauden uutenakuun aikaan vuorten huiput näkyivät, ja Nooa iloitsi.
28 Ja tästä syystä hän sääti ne itselleen ikuisiksi muistojuhliksi, ja näin ne ovat säädetyt.
29 Ja he asettivat ne taivaallisille tauluille, kullakin oli kolmetoista viikkoa; yhdestä toiseen (siirtyi) heidän muistopäivänsä, ensimmäisestä toiseen, toisesta kolmanteen ja kolmannesta neljänteen.
30 Ja kaikki käskyn päivät ovat viisikymmentäkaksi viikkoa päiviä, ja (nämä tekevät) koko vuoden täydelliseksi. Näin se on kaiverrettu ja säädetty taivaallisiin tauluihin.
31 Eikä tätä (käskyä) voida laiminlyödä yhtenäkään vuonna eikä vuodesta toiseen.
32 Ja käske israelilaisia, että he noudattavat vuosia tämän laskennan mukaan – kolmesataakuusikymmentäneljä päivää, ja nämä muodostavat kokonaisen vuoden, eivätkä he saa häiritä sen aikaa sen päivistä ja sen juhlista; sillä kaikki loksahtaa heille heidän todistuksensa mukaan, eivätkä he jätä pois mitään päivää eivätkä häiritse mitään juhlia.
33 Mutta jos he laiminlyövät eivätkä noudata niitä Hänen käskynsä mukaan, he häiritsevät kaikkia niiden määräaikoja ja vuodet siirtyvät pois tästä (järjestyksestä) [ja he häiritsevät määräaikoja ja vuodet siirtyvät pois] ja he laiminlyövät säädöksiään.
34 Ja kaikki Israelin lapset unohtavat eivätkä löydä vuosien polkua, ja he unohtavat uudetkuut, ja vuodenajat ja sapatit, ja he eksyvät kaikesta vuosien järjestyksestä.
35 Sillä minä tiedän, ja tästä lähtien minä julistan sen sinulle, eikä se ole minun omaa keksintöäni; sillä kirja on kirjoitettuna edessäni, ja taivaallisissa tauluissa päivien jako on määrätty, etteivät he unohtaisi liiton juhlia ja vaeltaisi pakanoiden juhlien mukaan erehdyksensä ja tietämättömyytensä jälkeen.
36 Sillä on niitä, jotka varmasti tekevät havaintoja kuusta – kuinka se häiritsee vuodenaikoja ja ilmestyy vuodesta toiseen kymmenen päivää liian aikaisin.
37 Tästä syystä heille tulevat vuodet, jolloin he häiritsevät (järjestystä) ja tekevät kauhistuttavan (päivän) todistuksen päiväksi ja saastaisen päivän juhlapäiväksi, ja he sekoittavat kaikki päivät, pyhän saastaiseen ja saastaisen päivän pyhään; sillä he menevät harhaan kuukausien, sapattien, juhlien ja riemuvuosien suhteen.
38 Tästä syystä minä käsken ja todistan sinulle, että todistaisit heille; sillä kuolemasi jälkeen lapsesi häiritsevät (heidät), niin että he eivät tee vuodesta vain 364 päivää

pitkää, ja tästä syystä he menevät harhaan uusienkuiden ja vuodenaikojen ja sapattien ja juhlien suhteen, ja he syövät kaikenlaista verta kaikenlaisen lihan kanssa.

LUKU 7

1 Ja seitsemännellä viikolla ensimmäisenä vuonna [1317 AM], tänä riemuvuotena, Nooa istutti viiniköynnöksiä vuorelle, jolla arkki oli levännyt, nimeltään Lubar, yksi Araratin vuorista, ja ne tuottivat hedelmää neljäntenä vuonna [1320 AM] ja hän varjeli niiden hedelmää ja keräsi sen tänä vuonna seitsemännessä kuussa.
2 Ja hän teki siitä viiniä ja pani sen astiaan ja säilytti sitä viidenteen vuoteen [kello 1321] asti, ensimmäisen kuukauden uudenkuun ensimmäiseen päivään asti.
3 Ja hän juhli iloiten tätä juhlapäivää ja uhrasi polttouhrin Herralle: yhden nuoren härän ja yhden pässin, seitsemän vuoden ikäistä lammasta ja yhden vuohenvohlan, sovittaakseen siten itsensä ja poikiensa synnin.
4 Ja hän valmisti ensin vohlan ja siveli sen verta lihan päälle, joka oli tekemällään alttarilla, ja kaiken rasvan hän pani alttarille, jolla hän teki polttouhrin, sekä härän ja pässin ja lampaan, ja hän pani kaikkien niiden lihat alttarille.
5 Ja hän asetti kaikki heidän uhrilahjansa öljyyn sekoitettuina sen päälle, ja sen jälkeen hän pirskotti viiniä tuleen, jonka hän oli aiemmin tehnyt alttarille, ja hän asetti suitsuketta alttarille ja nosti makean tuoksun, joka oli otollinen Herran, hänen Jumalansa, edessä.
6 Ja hän iloitsi ja joi tätä viiniä, hän ja hänen lapsensa ilolla.
7 Ja tuli ilta, ja hän meni telttoihinsa, ja koska hän oli juovuksissa, hän pani makuulle ja nukkui, ja hän nukkui alastomana teltassansa.
8 Ja Haam näki isänsä Nooan alasti ja meni ulos ja kertoi sen kahdelle veljelleen ulkona.
9 Ja Seem otti vaatteensa ja nousi, hän ja Jaafet, ja he panivat vaatteen harteilleen ja menivät taaksepäin ja peittivät isänsä häpeän, ja heidän kasvonsa olivat taaksepäin käännettyinä.
10 Ja Nooa heräsi unestaan ja tiesi kaiken, mitä hänen nuorempi poikansa oli hänelle tehnyt, ja hän kirosi poikaansa ja sanoi: "Kirottu olkoon Kanaan; hänestä tulee veljiensä orja."
11 Ja hän siunasi Seemin ja sanoi: "Kiitetty olkoon Herra, Seemin Jumala, ja Kanaan olkoon hänen palvelijansa."
12 Jumala laajentakoon Jaafetin, ja Jumala asukoon Seemin asunnossa, ja Kanaan olisi hänen palvelijansa.
13 Ja Haam tiesi, että hänen isänsä oli kironnut hänen nuoremman poikansa, eikä hän ollut mielissään siitä, että tämä oli kironnut hänen poikaansa. Niin hän erosi isästään, hän ja hänen poikansa Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan.
14 Ja hän rakensi itselleen kaupungin ja antoi sille nimen vaimonsa Ne'elatama'uk nimen mukaan.
15 Ja Jaafet näki sen ja kadehti veljeään, ja hänkin rakensi itselleen kaupungin ja antoi sille nimen vaimonsa nimen mukaan Adataneses.
16 Ja Seem asui isänsä Nooan luona, ja hän rakensi kaupungin isänsä lähelle vuorelle, ja hänkin antoi sille nimen vaimonsa Sedeketelebab mukaan.
17 Ja katso, nämä kolme kaupunkia ovat lähellä Lubarin vuorta; Sedeqetelebab vuoren edessä idässä; ja Na'eltama'uk etelässä; 'Adatan'eses lännessä.
18 Ja nämä olivat Seemin pojat: Elam, Assur ja Arpaksad – tämä (poika) syntyi kaksi vuotta vedenpaisumuksen jälkeen – sekä Lud ja Aram.
19 Jaafetin pojat olivat Gomer, Magog, Madai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja Tiras: nämä olivat Nooan pojat.
20 Ja kahdentenakymmenentenäkahdeksantena riemuvuotena [1324–1372] Nooa alkoi määrätä poikiensa pojille säädöksiä ja käskyjä ja kaikkia tuntemiaan tuomioita, ja hän kehotti poikiaan noudattamaan vanhurskautta ja peittämään lihansa häpeän ja siunaamaan Luojaansa ja kunnioittamaan isäänsä ja äitiään ja rakastamaan lähimmäistään ja varjelemaan sielujaan haureudelta ja epäpuhtaudelta ja kaikelta pahuudesta.
21 Sillä näiden kolmen asian tähden tuli vedenpaisumus maan päälle, nimittäin sen haureuden tähden, jolla Vartijat säädöstensä lakia vastaan kulkivat haureudessa ihmisten tyttärien perässä ja ottivat vaimoikseen kaikki, jotka he valitsivat: ja he tekivät saastaisuuden alun.
22 Ja heille syntyi poikia, naphidilaisia, ja he olivat kaikki erilaisia, ja he ahmivat toisensa: ja jättiläiset tappoivat naphilit, ja naphilit tappoivat eljot, ja eljot ihmiskunnan ja yhden ihmisen toisensa.
23 Ja jokainen myi itsensä tekemään vääryyttä ja vuodattamaan paljon verta, ja maa tuli täyteen vääryyttä.
24 Ja tämän jälkeen he tekivät syntiä petoja ja lintuja ja kaikkea, mikä maan päällä liikkuu ja vaeltaa, vastaan; ja paljon verta vuodatettiin maan päällä, ja kaikki ihmisten ajatukset ja halut suunnittelivat jatkuvasti turhuutta ja pahaa.
25 Ja Herra tuhosi kaiken maan päältä; heidän tekojensa pahuuden tähden ja veren tähden, jonka he olivat vuodattaneet maan keskellä, hän tuhosi kaiken.
26 Ja me jäimme jäljelle, minä ja te, poikani, ja kaikki, jotka menivät kanssamme arkkiin, ja katso, minä näen edessäni teidän tekonne, ettette vaella vanhurskaudessa; sillä te olette alkaneet vaeltaa tuhon polulla, ja te erkaannutte toisistanne ja kadehditte toisianne, ja (niin käy), että ette ole sopusoinnussa, poikani, kukin veljensä kanssa.
27 Sillä minä näen, ja katso, demonit ovat aloittaneet viettelynsä teitä ja lapsianne vastaan, ja nyt minä pelkään teidän puolestanne, että minun kuolemani jälkeen te vuodatatte ihmisten verta maan päälle ja että teidätkin tuhotaan maan päältä.
28 Sillä jokainen, joka vuodattaa ihmisen veren ja syö minkä tahansa lihan verta, kaikki hävitetään maan päältä.
29 Eikä yhtäkään ihmistä jää jäljelle, joka syö verta tai vuodattaa ihmisen verta maan päälle, eikä hänelle jää siementä eikä jälkeläistä taivaan alla; sillä he menevät tuonelaan, ja tuomion paikkaan he laskeutuvat, ja syvyyden pimeyteen heidät kaikki viedään väkivaltaisella kuolemalla.
30 Teillä ei saa näkyä verta kaikesta verestä, joka on kaikkina päivinä, joina olette tappaneet eläimiä tai karjaa tai mitä tahansa maan päällä lentävää, ja tehkää sieluillenne hyvää peittämällä se, mikä on vuodatettu maan pinnalle.
31 Älkääkä olko sen kaltaisia, joka syö verta, vaan varokaa itseänne, ettei kukaan söisi verta teidän edessänne: peittäkää veri, sillä näin minua on käsketty todistamaan teille ja lapsillenne, yhdessä kaiken lihan kanssa.

32 Älkääkä salliko sielun syödä lihan mukana, ettei vertanne, joka on teidän elämänne, vaadittaisi minkään maan päälle vuodattavan lihan kädestä.
33 Sillä maa ei puhdistu siitä verestä, joka on vuodatettu sen päälle; sillä (vain) sen vuodattajan veren kautta maa puhdistetaan kaikkina sukupolvina.
34 Ja nyt, lapseni, kuulkaa: tehkää oikeutta ja vanhurskautta, jotta teidät istutettaisiin vanhurskaudessa koko maan päälle ja teidän kunnianne kohoaisi minun Jumalani eteen, joka pelasti minut vedenpaisumuksen vesiltä.
35 Ja katso, te menette ja rakennatte itsellenne kaupunkeja ja istutatte niihin kaikki maan päällä kasvavat kasvit ja lisäksi kaikki hedelmää kantavat puut.
36 Kolmeen vuoteen ei korjata mitään syötävää, ja neljäntenä vuonna sen hedelmä pidetään pyhänä [ja he uhraavat ensi hedelmät], otolliset Korkeimman Jumalan edessä, joka loi taivaan ja maan ja kaiken. Uhratkoot he runsaasti viinin ja öljyn ensi hedelmiä Herran alttarilla, joka sen vastaanottaa, ja sen, mitä jää jäljelle, syököön Herran huoneen palvelijat alttarin edessä, joka sen vastaanottaa.
37 Ja viidentenä vuonna tehkää vapautus, niin että vapautatte sen vanhurskaudessa ja oikeamielisyydessä, ja te olette vanhurskaita, ja kaikki, mitä istutatte, menestyy.
38 Sillä näin Hanok, isäsi isä, käski poikaansa Metusalahia ja poikaansa Lamekia, ja Lamek käski minulle kaikkea, mitä hänen isänsä olivat hänelle käskeneet.
39 Ja minä annan teille myös käskyn, poikani, niin kuin Eenok käski poikaansa ensimmäisinä riemuvuosina: vielä eläessään, seitsemäntenä sukupolvessaan, hän käski ja todisti pojalleen ja poikansa pojille kuolinpäiväänsä asti.

LUKU 8

1 Kahdenkymmenentenäyhdeksäntenä riemuvuotena, ensimmäisellä viikolla, [1373 AM], sen alussa Arpaksad otti itselleen vaimon, ja hänen nimensä oli Rasu'eja, Susanin, Eelamin tyttären, tytär. Ja hän synnytti hänelle pojan kolmantena vuonna tällä viikolla, [1375 AM], ja hän antoi hänelle nimen Kainam.
2 Ja poika kasvoi, ja hänen isänsä opetti hänelle kirjoittamista, ja hän meni etsimään itselleen paikkaa, josta hän voisi vallata itselleen kaupungin.
3 Ja hän löysi kirjoituksen, jonka entiset (sukupolvet) olivat kaivertaneet kallioon, ja hän luki, mitä siinä oli, ja hän kirjoitti sen puhtaaksi ja teki syntiä sen takia; sillä se sisälsi Vartijoiden opetuksen, jonka mukaan he tapasivat tarkkailla auringon, kuun ja tähtien enteitä kaikissa taivaan merkeissä.
4 Ja hän kirjoitti sen muistiin eikä sanonut siitä mitään, sillä hän pelkäsi puhua Nooalle siitä, ettei tämä vihastuisi tälle sen takia.
5 Ja kolmantenakymmenentenä riemuvuotena, [1429 AM], toisella viikolla, sen ensimmäisenä vuonna, hän otti itselleen vaimon, ja hänen nimensä oli Melka, Madain tytär, Jaafetin pojan, ja neljännenä vuonna [1432 AM] hän siitti pojan ja antoi hänelle nimen Seela, sillä hän sanoi: "Totisesti minut on lähetetty."
6 [Ja neljäntenä vuonna hän syntyi], ja Selah kasvoi ja otti itselleen vaimon, ja hänen nimensä oli Mu'ak, Kesedin, hänen isänsä veljen, tytär, sen ensimmäisenä vuonna, sen kolmantenakymmenentenä riemuvuotena, viidennellä viikolla.
7 Ja hän synnytti hänelle pojan sen viidentenä vuonna [1503 AM], ja hän antoi hänelle nimen Eeber; ja hän otti itselleen vaimon, ja hänen nimensä oli Azûrad, Nebrodin tytär, kolmantenakymmenentenätoisena riemuvuotena, seitsemännellä viikolla, sen kolmantena vuonna [1564 AM].
8 Ja sen kuudentena vuonna [1567 AM] hän synnytti hänelle pojan, ja hän antoi hänelle nimen Peleg; sillä Nooan päivinä, jolloin hän syntyi, hänen lapsensa alkoivat jakaa maata keskenään: tästä syystä hän antoi hänelle nimen Peleg.
9 Ja he jakoivat sen salaa keskenään ja kertoivat sen Nooalle.
10 Ja tapahtui kolmannenkymmenennenkolmannen riemuvuoden alussa [1569 AM], että he jakoivat maan kolmeen osaan, Seemille, Hamille ja Jaafetille, kunkin perinnön mukaan, ensimmäisenä vuonna, ensimmäisellä viikolla, kun yksi meistä lähetetyistä oli heidän kanssaan.
11 Ja hän kutsui poikansa, ja he tulivat hänen luokseen, he ja heidän lapsensa, ja hän jakoi maan arpiin, jotka hänen kolme poikaansa saisivat haltuunsa, ja he ojensivat kätensä ja ottivat kirjoituksen isänsä Nooan helmasta.
Ja kirjoituksessa tuli esiin Seemin arpana maan keskiosa, jonka hän ottaisi perinnöksi itselleen ja pojilleen iankaikkisiksi sukupolviksi, Rafan vuoriston keskeltä, Tina-virran veden suusta, ja hänen osuutensa menee länteen tämän virran läpi, ja se ulottuu, kunnes se saavuttaa syvyyksien veden, josta tämä joki alkaa ja vuodattaa vetensä Me'at-mereen, ja tämä joki virtaa suureen mereen. Ja kaikki, mikä on pohjoisessa, on Jaafetin, ja kaikki, mikä on etelässä, kuuluu Seemille.
13 Ja se ulottuu Karasoon asti: tämä on kielen povessa, joka katsoo etelään.
14 Ja hänen osansa ulottuu suuren meren vierustalle, ja se jatkuu suorana, kunnes se saavuttaa etelään päin olevan kielekkeen länsipuolen; sillä tätä merta kutsutaan Egyptin meren kieleksi.
Ja se kääntyy täältä etelään kohti suuren meren suuta sen vesien rannalla, ja se ulottuu länteen Afraan, ja se ulottuu, kunnes se saavuttaa Gihon-virran vedet, ja Gihon-vesien eteläpuolella tämän virran rannoille.
16 Ja se ulottuu itään, kunnes se saavuttaa Eedenin puutarhan, sen eteläpuolelle, ja koko Eedenin maan idästä ja koko idästä se kääntyy itään ja jatkuu, kunnes se saavuttaa Rafa-nimisen vuoren itäpuolen, ja se laskeutuu Tina-joen suun rannalle.
17 Tämä osa annettiin arvalla Seemille ja hänen pojilleen, että he saisivat sen omakseen ikuisesti hänen sukupolvestaan ikuisesti.
18 Ja Nooa iloitsi, että tämä osa tuli Seemille ja hänen pojilleen, ja hän muisti kaiken, mitä hän oli puhunut suullaan profetiassa; sillä hän oli sanonut: "Kiitetty olkoon Herra, Seemin Jumala, ja asukoon Herra Seemin asunnossa."
19 Ja hän tiesi, että Eedenin puutarha on pyhin ja Herran asuinsija, ja Siinain vuori erämaan keskus ja Siionin vuori maan navan keskus: nämä kolme luotiin pyhiksi paikoiksi vastakkain.

20 Ja hän ylisti jumalten Jumalaa, joka oli pannut Herran sanan hänen suuhunsa, ja Herraa iankaikkisesti.
21 Ja hän tiesi, että siunattu osa ja siunaus oli tullut Seemille ja hänen pojilleen sukupolvesta sukupolveen ikuisesti – koko Eedenin maa ja koko Punaisenmeren maa ja koko idän ja Intian maa ja Punainenmeri ja sen vuoret ja koko Basanin maa ja koko Libanonin maa ja Kafturin saaret ja kaikki Sanirin ja Amanan vuoret ja Assurin vuoret pohjoisessa ja koko Elamin, Assurin ja Baabelin maa ja Susanin ja Ma'Edain maa ja kaikki Araratin vuoret ja koko meren takana oleva alue, joka on Assurin vuorten takana pohjoisessa, siunattu ja avara maa, ja kaikki, mitä siinä on, on erittäin hyvää.
22 Ja Hamille tuli toinen osa, Gihonin tuolta puolelta etelään, Puutarhan oikealle puolelle, ja se ulottuu etelään ja se ulottuu kaikkiin tulivuoriin, ja se ulottuu länteen Atelinmerelle ja se ulottuu länteen, kunnes se saavuttaa Ma'ukinmeren – sen (meren), johon kaikki, mikä ei tuhoudu, laskeutuu.
23 Ja se jatkuu pohjoiseen Gadirin rajoille, ja se jatkuu meren vesien rannikolle suuren meren vesille, kunnes se lähestyy Gihon-virtaa, ja kulkee Gihon-virtaa pitkin, kunnes se saavuttaa Eedenin puutarhan oikean puolen.
24 Ja tämä on maa, joka annettiin Hamille osuudeksi, jonka hän oli ottava haltuunsa ikuisesti itselleen ja pojilleen, heidän sukupolvestaan ikuisesti.
25 Ja Jaafetille tuli kolmas osa Tiina-virran tuolle puolelle, sen vesien lähteen pohjoispuolelle, ja se ulottuu koilliseen koko Googin alueelle ja koko sen itäpuolelle.
26 Ja se ulottuu pohjoiseen pohjoiseen, ja se ulottuu Qeltin vuorille pohjoiseen päin ja Ma'ukin merta kohti, ja se jatkuu Gadirista itään aina meren vesien alueelle asti.
27 Ja se ulottuu, kunnes se lähestyy Faran länsipuolta ja palaa kohti Aferagia, ja se ulottuu itään Me'atin meren vesille.
28 Ja se ulottuu Tina-joen alueelle koilliseen, kunnes se lähestyy sen vesien rajaa Rafa-vuoren suuntaan, ja kääntyy pohjoiseen.
29 Tämä on maa, joka annettiin Jaafetille ja hänen pojilleen perintöosaksi, jonka hän saisi pitää itsellään ja pojillaan, heidän sukupolvensa ajan, ikuisesti; viisi suurta saarta ja suuri maa pohjoisessa.
30 Mutta on kylmä ja Hamin maa on kuuma, eikä Seemin maa ole kuuma eikä kylmä, vaan se on kylmyyden ja kuumuuden sekoitusta.

LUKU 9

1 Ja Ham jakoi poikiensa kesken, niin että ensimmäinen osa meni Kuusille itään ja hänen länsipuolelleen Misraimille ja hänen länsipuolelleen Puutille ja hänen länsipuolelleen meren puolelle Kanaanille.
2 Ja Seem jakoi myös poikiensa kesken, ja ensimmäinen osa annettiin Hamille ja hänen pojilleen, Tigris-virran itäpuolella, kunnes se lähestyy itää, koko Intian maa ja Punainenmeri sen rannikolla, ja Dedanin vedet ja kaikki Mebrin ja Elan vuoret ja koko Susanin maa ja kaikki, mikä on Pharnakin puolella Punaiseenmereen ja Tina-virtaan asti.
3 Ja Assurille tuli toinen osa, koko Assurin, Niniven ja Sinearin maa ja Intian rajalle asti, ja se nousee ja kiertää jokea.
4 Ja Arpaksadille tuli kolmas osa, koko kaldealaisten alueen maa Eufratin itäpuolella, Punaisenmeren rajalla, ja kaikki aavikon vedet lähellä meren kielekettä, joka katsoo kohti Egyptiä, koko Libanonin, Sanirin ja Amanan maa Eufratin rajalle asti.
5 Ja Aramille annettiin neljäs osa, koko Mesopotamian maa Tigrisin ja Eufratin välillä, Kaldean pohjoispuolella, Assurin vuorten ja Araran maan rajalle.
6 Ja Ludille tuli viides osa, Assurin vuoret ja kaikki niihin kuuluva, kunnes se saavuttaa Suurenmeren ja kunnes se saavuttaa hänen veljensä Assurin itäpuolen.
7 Ja Jaafet jakoi myös perintömaansa poikiensa kesken.
8 Ja ensimmäinen osa meni Gomerille itään pohjoispuolelta Tina-joelle; ja pohjoisessa meni Magogille kaikki pohjoisen sisäosat, kunnes ne ulottuvat Me'atin mereen.
9 Ja Madai lähti liikkeelle osanaan kahden veljensä länsipuolelta saarille ja saarten rannikoille.
10 Ja Jaavanille tuli neljäs osa, jokainen saari ja ne saaret, jotka ovat Luudin rajalla.
11 Ja Tuubalille tuli viides osa kielen keskeltä, joka lähestyy Luudin osan rajaa toiseen kieleen, toisen kielen tuolle puolelle olevalle alueelle kolmanteen kieleen asti.
12 Ja Mesekille tuli kuudes osa, koko seutu kolmannen kielen toisella puolella, aina Gadirin itäpuolelle asti.
13 Ja Tirasille annettiin seitsemäs osa, neljä suurta saarta meren keskellä, jotka ulottuvat Hamin osaan asti [ja Kamaturin saaret annettiin arvalla Arpaksadin pojille perintöosaksi].
14 Ja näin Nooan pojat jakoivat pojilleen isänsä Nooan läsnäollessa, ja hän sitoi heidät kaikki valalla, kiroamalla jokaisen, joka pyrki saamaan itselleen sen osan, joka ei ollut langennut hänelle hänen arpansa mukaan.
15 Ja he kaikki sanoivat: "Niin olkoon; niin olkoon" heille ja heidän pojilleen ikuisesti, sukupolvien ajan, tuomion päivään asti, jona Herra Jumala tuomitsee heidät miekalla ja tulella kaiken heidän saastaisen pahuutensa ja erheidensä tähden, joilla he ovat täyttäneet maan rikkomuksella, epäpuhtaudella, haureudella ja synnillä.

LUKU 10

1 Ja tämän riemuvuoden kolmannella viikolla saastaiset demonit alkoivat johtaa harhaan Nooan poikien lapsia ja saada heidät harhaan ja tuhoamaan heidät.
2 Ja Nooan pojat tulivat isänsä Nooan luo, ja he kertoivat hänelle demoneista, jotka johtivat harhaan ja sokaisivat ja tappoivat hänen poikiensa poikia.
3 Ja hän rukoili Herran, Jumalansa, edessä ja sanoi: "Kaiken lihan henkien Jumala, joka olet osoittanut minulle armoa. Ja olet pelastanut minut ja poikani vedenpaisumuksen vesiltä, etkä ole antanut minun tuhoutua niin kuin teit kadotuksen lapsille; sillä sinun armosi on ollut suuri minua kohtaan, ja suuri on ollut sinun armosi sielulleni. Korottakoon armosi poikieni ylle, älköönkä pahat henget hallitko heitä, etteivät ne tuhoaisi heitä maan päältä."
4 Mutta siunaa sinä minua ja poikiani, että me lisääntyisimme ja lisääntyisimme ja täyttäisimme maan.
5 Ja Sinä tiedät, kuinka Sinun Vartijasi, näiden henkien isät, toimivat minun aikanani: ja mitä tulee näihin eläviin

henkiin, vangitse heidät ja pidä heidät lujasti tuomion paikassa äläkä anna heidän tuottaa tuhoa palvelijasi, minun Jumalani, pojille; sillä nämä ovat pahanlaatuisia ja luotuja tuhoamaan.
6 Älköönkä he hallitko elävien henkiä, sillä sinä yksin voit hallita heitä. Älköönkä heillä olisi valtaa vanhurskaiden poikiin tästä lähtien ja iankaikkisesti.
7 Ja Herra, meidän Jumalamme, käski meidän sitoa kaikki.
8 Ja henkien päällikkö, Mastêmâ, tuli ja sanoi: "Herra, Luoja, anna joidenkin heistä jäädä eteeni ja kuunnelkoot ääntäni ja tehkööt kaiken, mitä minä heille sanon; sillä jos joitakin heistä ei jätetä minulle, en pysty toteuttamaan tahtoni voimaa ihmisten poikiin; sillä nämä ovat turmelukseksi ja harhaanjohtamiseksi tuomioni edessä, sillä suuri on ihmisten poikien pahuus."
9 Ja Hän sanoi: "Anna kymmenesosan heistä jäädä hänen eteensä ja yhdeksän osaa laskeutukoon tuomion paikkaan."
10 Ja yhtä meistä Hän käski opettaa Nooalle kaikki heidän lääkkeensä; sillä Hän tiesi, etteivät he vaeltaisi oikeamielisyydessä eivätkä pyrkisi vanhurskaudessa.
11 Ja me teimme kaikkien Hänen sanojensa mukaan: kaikki pahansuovat me sidoimme tuomion paikkaan ja kymmenesosan heistä me jätimme, että he olisivat Saatanan alamaisia maan päällä.
12 Ja Me selitimme Nooalle kaikki heidän tautiensa lääkkeet ja heidän viettelyksensä, kuinka hän voisi parantaa heidät maan yrteillä.
13 Ja Nooa kirjoitti kaiken kirjaan, niin kuin me olimme hänelle neuvoneet kaikenlaisia lääkkeitä. Näin pahat henget estettiin vahingoittamasta Nooan poikia.
14 Ja hän antoi kaiken, mitä oli kirjoittanut, Seemille, vanhimmalle pojalleen, sillä hän rakasti tätä yli kaikkien poikiensa.
15 Ja Nooa nukkui isiensä kanssa, ja hänet haudattiin Lubarin vuorelle Araratin maahan.
16 Hän täytti elinaikansa yhdeksänsataaviisikymmentä vuotta, yhdeksäntoista riemuvuotta ja kaksi viikkoa ja viisi vuotta. [1659]
17 Ja maanpäällisessä elämässään hän ylitti ihmislapset paitsi Henokin vanhurskauden tähden, jossa hän oli täydellinen. Sillä Henokin virka oli asetettu todistukseksi maailman sukupolville, niin että hän kertoisi kaikki teot sukupolvesta sukupolveen, aina tuomion päivään asti.
Ja kolmannenkymmenennen riemuvuoden ensimmäisenä vuonna toisella viikolla Peleg otti itselleen vaimon, jonka nimi oli Lomna, Sina'arin tytär, ja tämä synnytti hänelle pojan tämän viikon neljäntenä vuonna, ja hän antoi pojalle nimen Reu; sillä hän sanoi: "Katso, ihmisten lapset ovat tulleet pahoiksi rakentaessaan itselleen kaupungin ja tornin Shinarin maahan."
19 Sillä he lähtivät Araratin maasta itään Sineariin; sillä hänen päivinään he rakensivat kaupungin ja tornin sanoen: "Tulkaa, nouskaamme siitä taivaaseen."
20 Ja he alkoivat rakentaa, ja neljännellä viikolla he tekivät tiiliä tulella, ja tiilet toimivat heille kivenä, ja savi, jolla he liittivät ne yhteen, oli asfalttia, joka tulee merestä ja vesilähteistä Sinearin maassa.
21 Ja he rakensivat sitä: neljäkymmentäkolme vuotta [1645–1688] he rakensivat sitä; sen leveys oli 203 tiiltä ja (tiilen) korkeus oli kolmannes yhdestä; sen korkeus oli 5433 kyynärää ja 2 kämmentä, ja (yhden seinän leveys oli) kolmetoista stadionia (ja toisen kolmekymmentä stadionia).
22 Ja Herra, meidän Jumalamme, sanoi meille: Katso, he ovat yksi kansa, ja (tätä) he alkavat tehdä, eikä nyt mikään jää heiltä salaiseksi. Menkää, menkäämme alas ja sekoittakaamme heidän kielensä, niin etteivät he ymmärrä toistensa puhetta, ja heidät hajotetaan kaupunkeihin ja kansoihin, eikä yksi tarkoitus enää pysy heillä tuomiopäivään asti.
23 Ja Herra laskeutui alas, ja me laskeuduimme hänen kanssaan katsomaan kaupunkia ja tornia, jonka ihmisten lapset olivat rakentaneet.
24 Ja hän sekoitti heidän kielensä, eivätkä he enää ymmärtäneet toistensa puhetta, ja he lakkasivat rakentamasta kaupunkia ja tornia.
25 Tästä syystä koko Sinearin maata kutsutaan Baabeliksi, koska Herra sekoitti siellä kaikkien ihmisten lasten kielen, ja sieltä heidät hajotettiin kaupunkeihinsa, kukin kielensä ja kansansa mukaan.
26 Ja Herra lähetti mahtavan tuulen tornia vastaan ja syöksi sen maan päälle, ja katso, se oli Assurin ja Babylonin välillä Sinearin maassa, ja he kutsuivat sitä nimellä 'Särky'.
27 Ensimmäisen vuoden [1688 AM] neljännellä viikolla, sen alussa, neljännellä kolmantenakymmenenentenä riemuvuotena, heidät hajotettiin Sinearin maasta.
28 Ja Haam ja hänen poikansa menivät siihen maahan, jonka hänen oli määrä omistaa, jonka hän oli hankkinut osuudekseen etelän maassa.
29 Ja Kanaan näki Libanonin maan Egyptin virtaan asti, että se oli erittäin hyvä, eikä hän mennyt perintömaahansa länteen (eli meren puolelle), vaan hän asui Libanonin maassa, itään ja länteen Jordanin rajasta ja meren rajasta.
30 Ja hänen isänsä Ham ja hänen veljensä Kuus ja Misraim sanoivat hänelle: "Sinä olet asettunut asumaan maahan, joka ei ole sinun, eikä se ole joutunut meille arvalla. Älä tee niin, sillä jos niin teet, sinä ja poikasi kaadutte maassa ja teidät on kirottu kapinan tähden. Sillä kapinan tähden te olette asettuneet asumaan, ja kapinan tähden kaatuvat myös lapsesi, ja sinut revitään juurineen pois ikuisiksi ajoiksi.
31 Älä asu Seemin asunnossa, sillä se tuli Seemille ja hänen pojilleen heidän arpansa mukaan.
32 Kirottu olet sinä, ja kirottu sinä tulet olemaan kaikkien Nooan poikien joukossa sen kirouksen tähden, jolla me valalla vannoimme itsemme pyhän tuomarin ja isämme Nooan edessä.
33 Mutta hän ei kuunnellut heitä, vaan asui Libanonin maassa Hamatista aina Egyptin rajalle asti, hän ja hänen poikansa, tähän päivään asti.
34 Ja tästä syystä tuo maa on nimeltään Kanaan.
35 Ja Jaafet ja hänen poikansa menivät merta kohti ja asettuivat asumaan osansa maahan, ja Madai näki meren maan, eikä se miellyttänyt häntä, ja hän pyysi (osaa) Haamilta, Assurilta ja Arpaksadilta, vaimonsa veljeltä, ja hän asui Meedian maassa, lähellä vaimonsa veljeä, tähän päivään asti.
36 Ja hän nimesi asuinpaikkansa ja poikiensa asuinpaikan Meediiksi, heidän isänsä Maadain nimen mukaan.

LUKU 11

1 Ja kolmantenakymmenentenäviidentenä riemuvuotena, sen kolmannella viikolla, sen ensimmäisenä vuonna [1681 AM], Reu otti itselleen vaimon, ja hänen nimensä oli 'Ôrâ, 'Ûrin, Kesedin pojan, tytär, ja vaimo synnytti hänelle pojan, ja hän antoi hänelle nimen Sêrôh, tämän riemuvuoden viikon seitsemäntenä vuonna [1687 AM].
2 Ja Nooan pojat alkoivat sotia toisiaan vastaan, ottaa vankeja ja tappaa toisiaan ja vuodattaa ihmisten verta maan päälle ja syödä verta ja rakentaa vahvoja kaupunkeja ja muureja ja torneja, ja yksilöt (alkoivat) korottaa itsensä kansakunnan yläpuolelle ja perustaa kuningaskuntien alkuja ja mennä sotimaan ihmisiä ihmisiä vastaan ja kansakunta kansakuntaa vastaan ja kaupunki kaupunkia vastaan, ja kaikki (alkoivat) tehdä pahaa ja hankkia aseita ja opettaa pojilleen sotaa, ja he alkoivat valloittaa kaupunkeja ja myydä mies- ja naisorjia.
Ja Kesedin poika 'Ûr rakensi kaldealaisten 'Aran kaupungin ja antoi sille nimen oman nimensä ja isänsä nimen mukaan.
Ja he tekivät itselleen valettuja kuvia, ja he palvoivat kukin epäjumalaa, valettua kuvaa, jonka he olivat itselleen tehneet, ja he alkoivat tehdä veistettyjä kuvia ja saastaisia jäljitelmiä, ja pahansuovat henget auttoivat ja viettelivät heitä tekemään rikkomuksia ja saastaisuutta.
4 Ja prinssi Mastêmâ ponnisteli kaiken tämän tekemiseksi, ja hän lähetti muita henkiä, ne, jotka oli annettu hänen käteensä, tekemään kaikenlaista vääryyttä ja syntiä ja kaikenlaista rikkomusta, turmelemaan ja tuhoamaan ja vuodattamaan verta maan päälle.
5 Tästä syystä hän antoi Serolle nimen Serug, koska jokainen kääntyi tekemään kaikenlaista syntiä ja rikkomuksia.
6 Ja hän varttui ja asui Kaldean Uurissa, lähellä vaimonsa äidin isää, ja hän palvoi epäjumalia, ja hän otti itselleen vaimon kolmantenakymmenentenäkuudentena riemuvuotena, viidennellä viikolla, sen ensimmäisenä vuonna, [1744 AM], ja hänen nimensä oli Melka, Kaberin tytär, hänen isänsä veljen tytär.
7 Ja hän synnytti hänelle Nahorin tämän viikon ensimmäisenä vuonna, ja hän kasvoi ja asui Kaldean Uurissa, ja hänen isänsä opetti hänelle Kaldean tutkimuksia ennustaakseen ja ennustaakseen taivaan merkkien mukaan.
8 Ja kolmantenakymmenentenäseitsemäntenä riemuvuotena, kuudennella viikolla, sen ensimmäisenä vuonna, [1800 AM], hän otti itselleen vaimon, ja hänen nimensä oli Ijaska, kaldealaisten Nestagin tytär.
9 Ja hän synnytti hänelle Terahin tämän viikon seitsemäntenä vuonna. [1806]
10 Ja prinssi Mastêmâ lähetti korppeja ja lintuja syömään maahan kylvetyn siemenen tuhotakseen maan ja ryöstääkseen ihmislasten työt. Ennen kuin he ehtivät kyntää siemenen maahan, korpit poimivat sen maan pinnalta.
11 Ja tästä syystä hän antoi hänelle nimen Terah, koska korpit ja linnut ajoivat heidät köyhyyteen ja söivät heidän siemenensä.
12 Ja vuodet alkoivat olla hedelmättömiä lintujen takia, ja ne söivät kaikki puiden hedelmät puista; vain suurella vaivalla he saivat pelastettua vähän kaikesta maan hedelmästä päivinään.
13 Ja tänä kolmantenakymmenentenäyhdeksäntenä riemuvuotena, ensimmäisen vuoden toisella viikolla, Terah otti itselleen vaimon, ja hänen nimensä oli Edna, Abramin tytär, isänsä sisaren tytär. Ja tämän viikon seitsemäntenä vuonna, 1876, vaimo synnytti hänelle pojan, ja hän antoi hänelle nimen Abram, äitinsä isän nimen mukaan;
14 sillä hän oli kuollut ennen kuin hänen tyttärensä oli saanut pojan.
Ja lapsi alkoi ymmärtää maan erheet, jotka kaikki eksyivät veistettyjen kuvien ja epäpuhtauden perään, ja hänen isänsä opetti hänelle kirjoittamista, ja hän oli kahden viikon ikäinen, [1890 AM] ja hän erosi isästään, ettei palvoisi epäjumalia hänen kanssaan.
16 Ja hän alkoi rukoilla kaiken Luojaa, että Hän pelastaisi hänet ihmislasten erheiltä, eikä hänen osansa lankeaisi erheeseen epäpuhtauden ja iljettävyyden jälkeen.
17 Ja kylvöaika tuli kylvää siementä maahan, ja he kaikki lähtivät yhdessä suojelemaan siementään korppeja vastaan, ja Abram lähti niiden kanssa, jotka lähtivät, ja lapsi oli neljäntoista vuoden ikäinen poikanen.
18 Ja parvi korppeja tuli syömään siemeniä, ja Abram juoksi heitä vastaan ennen kuin he asettuivat maahan, ja huusi heille ennen kuin he asettuivat maahan syömään siemeniä, ja sanoi: "Älkää laskeutuko alas; palatkaa paikkaan, josta tulitte", ja he jatkoivat paluutaan.
19 Ja hän pani korppiparvet kääntymään takaisin sinä päivänä seitsemänkymmentä kertaa, eikä kaikista korpeista koko siinä maassa, jossa Abram oli, asettunut sinne yhtäkään.
20Ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan koko maassa, näkivät hänen huutavan ja kaikkien korppien kääntyvän takaisin, ja hänen nimensä tuli suureksi koko kaldealaisten maassa.
21 Ja tänä vuonna tulivat hänen luokseen kaikki ne, jotka halusivat kylvää, ja hän kulki heidän kanssaan, kunnes kylvöaika päättyi: ja he kylvivät maansa, ja sinä vuonna he toivat tarpeeksi viljaa kotiin ja söivät ja olivat kylläisiä.
22 Ja viidennen viikon ensimmäisenä vuonna [1891] Abram opetti niitä, jotka tekivät härkien työkaluja, puusta tehtyjä seppiä, ja he tekivät astian maan yläpuolelle, auran runkoa vastapäätä, siemenen asettamiseksi siihen, ja siemen putosi siitä auran vantaan päälle ja kätkeytyi maahan, eivätkä he enää pelänneet korppeja.
23 Ja tällä tavoin he tekivät (astioita) maanpinnan yläpuolelle kaikkiin aurojen runkoihin, ja he kylvivät ja kynsivät kaiken maan, niin kuin Abram oli heitä käskenyt, eivätkä he enää pelänneet lintuja.

LUKU 12

1 Ja tapahtui sen seitsemännen vuoden kuudennella viikolla [1904 AM], että Abram sanoi isälleen Terahille sanoen: "Isä!"
2 Ja hän sanoi: "Katso, tässä minä olen, poikani." Ja hän sanoi:
"Mitä apua ja hyötyä meillä on niistä epäjumalista, joita sinä palvot,
Ja jonka edessä sinä kumarrat?
3 Sillä ei heissä ole henkeä,
Sillä ne ovat mykkiä muotoja ja sydämen eksytystä.
Älä palvo niitä:
4 Palvelkaa taivaan Jumalaa,
Kuka antaa sateen ja kasteen tulla maan päälle

Ja tekee kaiken maan päällä,
Ja on luonut kaiken sanallaan,
Ja kaikki elämä on Hänen kasvojensa edessä.
5 Miksi te palvotte henkiset olennot?
Sillä ne ovat (ihmisten) kätten tekoa,
Ja kannathan niitä harteillasi,
Ettekä te saa heiltä apua,
Mutta ne ovat suuri häpeä niiden tekijöille,
ja niiden sydämen eksytys, jotka niitä palvovat:
Älä palvo niitä.
6 Ja hänen isänsä sanoi hänelle: "Minäkin tiedän sen, poikani, mutta mitä minun pitäisi tehdä kansalle, joka on pannut minut palvelemaansa?"
7 Ja jos kerron heille totuuden, he tappavat minut, sillä heidän sielunsa on heihin sidottu, he kumartavat ja kunnioittavat heitä.
8 Pysy hiljaa, poikani, etteivät he sinua tappaisi.' Ja nämä sanat hän puhui kahdelle veljelleen, ja he vihastuivat hänelle, ja hän pysyi hiljaa.
9 Ja neljäntenäkymmenentenä riemuvuotena, sen seitsemäntenä vuonna, toisella viikolla, Abram otti itselleen vaimon, ja hänen nimensä oli Sarai, hänen isänsä tytär, ja hänestä tuli hänen vaimonsa.
10 Ja Haran, hänen veljensä, otti itselleen vaimon kolmannen viikon kolmantena vuonna, [1928 AM], ja tämä synnytti hänelle pojan tämän viikon seitsemäntenä vuonna, [1932 AM], ja hän antoi hänelle nimen Loot.
11 Ja hänen veljensä Nahor otti itselleen vaimon.
Ja Abramin kuudentenakymmenentenä elinvuotena, eli neljännellä viikolla, sen neljäntenä vuonna, [1936 AM] Abram nousi yöllä ja poltti epäjumalien temppelin ja poltti kaiken, mitä talossa oli, eikä kukaan tiennyt sitä.
13 Ja he nousivat yöllä ja yrittivät pelastaa jumaliaan tulen keskeltä.
14 Ja Haran kiiruhti pelastamaan heidät, mutta tuli leimahti hänen yllään, ja hän paloi tulessa, ja hän kuoli Kaldean Urissa isänsä Terahin edessä, ja he hautasivat hänet Kaldean Uriin.
15 Ja Terah lähti Kaldean Uurista, hän ja hänen poikansa, mennäkseen Libanonin maahan ja Kanaanin maahan, ja hän asui Haranin maassa, ja Abram asui isänsä Terahin kanssa Haranissa kaksi vuosiviikkoa.
16 Ja kuudennella viikolla, sen viidentenä vuonna, [1951 AM] Abram istui valvomassa läpi yön seitsemännen kuukauden uutenakuun aikaan tarkkaillakseen tähtiä illasta aamuun, nähdäkseen, millainen olisi vuoden luonne sateiden suhteen, ja hän oli yksin istuessaan ja tarkkaillessaan.
17 Ja hänen sydämeensä tuli sana, ja hän sanoi: "Kaikki tähtien, kuun ja auringon merkit ovat Herran kädessä. Miksi minä niitä etsin?"
18 Jos hän tahtoo, hän antaa sataa aamulla ja illalla;
Ja jos Hän haluaa, Hän pidättää sen,
Ja kaikki on hänen kädessään.
19 Ja hän rukoili sinä yönä ja sanoi:
"Jumalani, Korkein Jumala, sinä yksin olet minun Jumalani,"
Ja sinut ja sinun valtakuntasi olen valinnut.
Ja sinä olet luonut kaiken,
Ja kaikki, mikä on sinun kättesi tekoa.
20 Vapauta minut pahojen henkien käsistä, jotka hallitsevat ihmisten sydämien ajatuksia,
Älköönkä he johdattako minua harhaan pois sinusta, Jumalani.
Ja vahvista minut ja jälkeläiseni ikuisiksi ajoiksi
Ettemme tästä lähtien emmekä ikuisesti eksyisi.
21 Ja hän sanoi: "Pitäisikö minun palata Kaldean Uuriin, joka etsii minun kasvojani, että voisin palata heidän luokseen, jäädäkö minun tänne tähän paikkaan? Menestyköön oikea tie edessäsi palvelijasi käsissä, että hän sen täyttäisi enkä minä vaeltaisi sydämeni petollisuudessa, oi Jumalani."
22 Ja hän oli lakannut puhumasta ja rukoilemasta, ja katso, Herran sana lähetettiin hänelle minun kauttani, sanoen: "Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan, ja minä teen sinusta suuren ja lukuisan kansan."
23 Ja minä siunaan sinua
Ja minä teen sinun nimesi suureksi,
Ja sinä olet siunattu maan päällä,
Ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat,
Ja minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat,
Ja kiroa ne, jotka sinua kiroavat.
24 Minä olen Jumala sinulle ja sinun pojallesi ja poikasi pojalle ja kaikille sinun jälkeläisillesi. Älä pelkää, sillä tästä lähtien ja kaikkiin maan sukupolviin asti minä olen sinun Jumalasi.
25 Ja Herra Jumala sanoi: "Avaa hänen suunsa ja korvansa, että hän kuulisi ja puhuisi suullaan sillä kielellä, joka on ilmoitettu." Sillä se oli lakannut kaikkien ihmislasten suusta (Baabelin) kukistumisen päivästä lähtien.
26 Ja minä avasin hänen suunsa, hänen korvansa ja hänen huulensa, ja aloin puhua hänen kanssaan hepreaksi luomakunnan kielellä.
27 Ja hän otti isiensä kirjat, ja nämä olivat kirjoitetut hepreaksi, ja hän kirjoitti ne puhtaaksi, ja hän alkoi siitä lähtien tutkia niitä, ja minä tein hänelle tiettäväksi sen, mitä hän ei voinut (ymmärtää), ja hän tutki niitä kuuden sateisen kuukauden aikana.
28 Ja tapahtui kuudennen viikon seitsemäntenä vuonna [1953 AM], että hän puhui isälleen ja ilmoitti tälle, että hän lähtisi Haranista mennäkseen Kanaanin maahan nähdäkseen sen ja palatakseen hänen luokseen.
29 Ja hänen isänsä Terah sanoi hänelle: "Mene rauhassa.
Iankaikkinen Jumala tehköön tiesi suoraksi.
Ja Herra olkoon sinun kanssasi ja varjelkoon sinua kaikelta pahalta,
Ja suo sinulle armoa, laupeutta ja suosiota niiden edessä, jotka sinut näkevät,
Älköön kukaan ihmislapsista saako sinuun valtaa vahingoittaa sinua;
Mene rauhassa.
30 Ja jos näet maan, joka on mieluinen asuttavaksi silmillesi, niin nouse ja ota minut luoksesi ja ota mukaasi Loot, veljesi Haranin poika, niinkuin oma poikasi. Herra olkoon sinun kanssasi.
31 Ja veljesi Nahor jää minun luokseni, kunnes palaat rauhassa, ja me menemme kanssasi kaikki yhdessä.

LUKU 13

1 Ja Abram lähti Haranista ja otti mukaansa vaimonsa Sarain ja veljensä Haranin pojan Lootin Kanaanin maahan ja tuli Assuriin ja jatkoi matkaansa Sikemiin ja asettui asumaan korkean tammen lähelle.
2 Ja hän näki, ja katso, maa oli hyvin miellyttävä Hamatiin johtavasta aina korkeaan tammeen asti.
3 Ja Herra sanoi hänelle: "Sinulle ja sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan."
4 Ja hän rakensi sinne alttarin ja uhrasi sillä polttouhrin Herralle, joka oli ilmestynyt hänelle.
5 Ja sieltä hän siirtyi vuorelle... lännessä olevaan Beeteliin ja idässä olevaan Aihin ja pystytti sinne telttansa.
6 Ja hän näki, ja katso, maa oli hyvin laaja ja hyvä, ja kaikki kasvoi siinä - viiniköynnöksiä ja viikunoita ja granaattiomenoita, tammia ja ilekseja ja terbinttejä ja öljypuita ja setrejä ja sypressejä ja taatelipuita ja kaikkia kedon puita, ja vuorilla oli vettä.
7 Ja hän siunasi Herraa, joka oli johdattanut hänet Kaldean Uurista ja tuonut hänet tähän maahan.
8 Ja tapahtui ensimmäisenä vuonna, seitsemännellä viikolla, ensimmäisen kuukauden uutenakuun aikaan, että hän rakensi alttarin tälle vuorelle ja huusi avuksi Herran nimeä: "Sinä, iankaikkinen Jumala, olet minun Jumalani."
9 Ja hän uhrasi alttarilla polttouhrin Herralle, että hän olisi hänen kanssaan eikä hylkäisi häntä kaikkina hänen elinpäivinään.
Ja hän siirtyi sieltä ja meni etelään, ja hän tuli Hebroniin, ja Hebron oli rakennettu siihen aikaan, ja hän asui siellä kaksi vuotta, ja hän meni sieltä etelän maahan, Bealotiin, ja maassa oli nälänhätä.
11 Ja Abram meni Egyptiin viikon kolmantena vuonna, ja hän asui Egyptissä viisi vuotta, ennen kuin hänen vaimonsa riistettiin häneltä.
12 Tanais Egyptissä rakennettiin siihen aikaan, seitsemän vuotta Hebronin jälkeen.
13 Ja kun farao otti mukaansa Sarain, Abramin vaimon, Herra rankaisi faraota ja hänen sukuaan suurilla vitsauksilla Sarain, Abramin vaimon, vuoksi.
14 Ja Abram oli hyvin kunniakas, koska hänellä oli lampaita, nautakarjaa, aaseja, hevosia, kameleita, palvelijoita ja palvelijattaria sekä ylen paljon hopeaa ja kultaa. Myös hänen veljensä poika Loot oli rikas.
15 Ja farao antoi takaisin Sarain, Abramin vaimon, ja lähetti hänet pois Egyptin maasta, ja hän matkusti siihen paikkaan, johon hän oli aluksi pystyttänyt telttansa, alttarin paikalle, Ain ollessa idässä ja Betelin lännessä, ja hän siunasi Herraa, Jumalaansa, joka oli tuonut hänet takaisin rauhassa.
16 Ja tapahtui neljäntenäkymmenententenäensimmäisenä riemuvuotena, ensimmäisen viikon kolmantena vuonna [1963 AM], että hän palasi tähän paikkaan ja uhrasi siellä polttouhrin ja huusi avuksi Herran nimeä ja sanoi: "Sinä, korkein Jumala, olet minun Jumalani iankaikkisesti."
17 Ja tämän viikon neljäntenä vuonna [1964 AM] Loot erosi hänestä, ja Loot asui Sodomassa, ja Sodoman miehet olivat äärimmäisen syntisiä.
18 Ja hän murehti sydämessään, että hänen veljensä poika oli eronnut hänestä, sillä tällä ei ollut lapsia.
19 Sinä vuonna, jona Loot vietiin vangiksi, Herra sanoi Abramille, sen jälkeen kun Loot oli eronnut hänestä, tämän viikon neljäntenä vuonna: "Nosta katseesi paikasta, jossa asut, pohjoiseen ja etelään ja länteen ja itään."
20 Sillä kaiken maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi ja teen jälkeläistesi luvun meren hiekan kaltaiseksi. Vaikka ihminen voisi lukea maan tomun, sinun jälkeläisiäsi ei voida lukea.
21 Nouse, vaella (maan halki) pitkin ja poikin ja katso sitä kaikkea, sillä sinun jälkeläisillesi minä annan sen.' Ja Abram meni Hebroniin ja asettui sinne.
22 Ja tänä vuonna tulivat Kedorlaomer, Elamin kuningas, ja Amrafel, Sinearin kuningas, ja Arjok, Sellasarin kuningas, ja Tergal, kansojen kuningas, ja surmasivat Gomorran kuninkaan, ja Sodoman kuningas pakeni, ja monet kaatuivat haavoihinsa Siddimin laaksossa, Suolameren rannalla.
23 Ja he ottivat vangiksi Sodoman, Aadamin ja Seboimin, ja he ottivat vangiksi myös Lootin, Abramin veljenpojan, ja kaiken hänen omaisuutensa, ja he menivät Daaniin.
24 Ja eräs pakoon päässyt mies tuli ja kertoi Abramille, että hänen veljensä poika oli otettu vangiksi, ja (Abram) aseisti palvelijansa...
25. …Abramille ja hänen jälkeläisilleen kymmenesosan ensi hedelmistä Herralle, ja Herra sääti sen ikuiseksi säännöksi, että heidän oli annettava se papeille, jotka palvelivat hänen edessään, että he pitäisivät sen ikuisesti hallussaan.
26 Ja tälle laille ei ole päivien rajaa; sillä Hän on säätänyt sen sukupolville ikuisiksi ajoiksi, että heidän tulee antaa Herralle kymmenykset kaikesta, siemenestä ja viinistä ja öljystä ja karjasta ja lampaista.
27 Ja hän antoi sen papeilleen syödä ja juoda iloiten hänen edessään.
28 Ja Sodoman kuningas tuli hänen luokseen, kumarsi hänen edessään ja sanoi: "Herramme Abram, anna meille ne sielut, jotka olet pelastanut, mutta saalis olkoon sinun."
29 Ja Abram sanoi hänelle: "Minä nostan käteni Korkeimman Jumalan puoleen: en ota sinulta, en langanpätkääkään enkä kengännauhaa, mitään, mikä on sinun, ettet sanoisi: 'Minä olen tehnyt Abramin rikkaaksi', paitsi sen, mitä nuoret miehet ovat syöneet, ja niiden miesten osuuden, jotka kulkivat minun kanssani: Anerin, Eskolin ja Mamren. Nämä saavat osansa."

LUKU 14

1 Näiden tapahtumien jälkeen, tämän viikon neljäntenä vuonna, kolmannen kuukauden uutenakuun aikaan, Herran sana tuli Abramille unessa ja sanoi: "Älä pelkää, Abram; minä olen sinun puolustajasi, ja palkkasi on oleva ylen suuri."
2 Ja hän sanoi: "Herra, Herra, mitä sinä minulle annat? Minä menen täältä lapsettomana. Ja Masekin, palvelijattareni pojan, poika on dammasekilainen Elieser. Hän on minun perilliseni, etkä sinä ole antanut minulle jälkeläistä."
3 Ja hän sanoi hänelle: "Tämä (mies) ei ole sinun perillinen, vaan se, joka lähtee sinun omasta ruumiistasi; hän on oleva sinun perillinen."
4 Ja hän vei hänet ulos ja sanoi hänelle: "Katso taivaalle ja laske tähdet, jos ne laskea taidat."

5 Ja hän katsoi taivasta kohti ja näki tähdet. Ja hän sanoi hänelle: "Niin on sinun jälkeläistesi määrä oleva."
6 Ja hän uskoi Herraan, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.
7 Ja hän sanoi hänelle: "Minä olen Herra, joka toin sinut Kaldean Uurista antaakseni sinulle kanaanilaisten maan omaksesi ikuisesti; ja minä olen sinun ja sinun jälkeläistesi Jumala sinun jälkeesi."
8 Ja hän sanoi: "Herra, Herra, mistä minä tiedän perin sen?"
9 Ja hän sanoi hänelle: "Ota minulle kolmivuotias hieho, kolmivuotias vuohi, kolmivuotias lammas, metsäkyyhky ja kyyhkynen."
10 Ja hän otti kaikki nämä kuukauden puolivälissä ja asettui Mamren tammeen, joka on lähellä Hebronia.
11 Ja hän rakensi sinne alttarin ja uhrasi kaikki nämä; ja hän vuodatti niiden veren alttarille ja jakoi ne keskeltä ja asetti ne vastakkain; mutta lintuja hän ei jakanut.
12 Ja linnut laskeutuivat kappaleiden päälle, ja Abram ajoi ne pois eikä antanut lintujen koskea niihin.
13 Ja tapahtui, kun aurinko oli laskenut, että hurmoksen valtasi Abramin, ja katso, suuren pimeyden kauhu lankesi hänen ylleen, ja Abramille sanottiin: "Tiedä varmasti, että sinun jälkeläisesi tulevat olemaan muukalaisia maassa, joka ei ole heidän, ja heidät otetaan orjuuteen ja heitä sorretaan neljäsataa vuotta."
14 Ja sen kansan, jonka orjuuteen he joutuvat, minä tuomitsen, ja sen jälkeen he lähtevät sieltä paljon tavaraa mukanaan.
15 Ja sinä menet rauhassa isiesi luo ja sinut haudataan hyvässä vanhassa iässä.
16 Mutta neljännessä sukupolvessa he palaavat tänne, sillä amorilaisten pahat teot eivät ole vielä täynnä.
17 Ja hän heräsi unestaan ja nousi ylös, ja aurinko oli laskenut; ja liekki oli, ja katso! uuni savusi, ja tulen liekki kulki kappaleiden välistä.
18 Sinä päivänä Herra teki liiton Abramin kanssa sanoen: "Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan Egyptin virrasta aina suureen virtaan, Eufrat-virtaan, sekä keeniläiset, kenissiläiset, kadmonilaiset, perissiläiset, refailaiset, fakorilaiset, hivviläiset, amorilaiset, kanaanilaiset, girgasilaiset ja jebusilaiset."
19 Ja päivä kului, ja Abram uhrasi palat ja linnut ja niiden hedelmäuhrit ja niiden juomauhrit, ja tuli kulutti ne.
20 Ja sinä päivänä me teimme liiton Abramin kanssa, niin kuin olimme tehneet liiton Nooan kanssa tässä kuussa; ja Abram uudisti juhlan ja toimituksen itselleen ikuisesti.
21 Ja Abram iloitsi ja ilmoitti kaikki nämä asiat vaimolleen Saraille; ja hän uskoi saavansa siementä, mutta Sarai ei saanut lasta.
22 Ja Sarai neuvoi miestään Abramia ja sanoi hänelle: "Mene Hagarin, egyptiläisen orjattareni, luo. Ehkä minä lisään sinulle jälkeläisiä hänen kauttaan."
23 Ja Abram kuunteli vaimonsa Sarain ääntä ja sanoi hänelle: "Tee niin." Ja Sarai otti egyptiläisen orjattarensa Hagarin ja antoi hänet miehelleen Abramille vaimoksi.
24 Ja hän meni hänen luokseen, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänelle pojan, ja hän antoi hänelle nimen Ismael tämän viikon viidentenä vuonna; ja tämä oli Abramin kahdeksankymmenenkuudes elinvuosi.

LUKU 15

1 Ja tämän riemuvuoden neljännen viikon viidentenä vuonna, kolmannessa kuussa, kuukauden keskellä, Abram vietti viljasadon ensi hedelmien juhlaa.
2 Ja hän uhrasi alttarilla uusia uhreja, sadon ensi hedelmiä, Herralle, hiehon, vuohen ja lampaan alttarilla polttouhriksi Herralle; niiden hedelmä- ja juomauhrit hän uhrasi alttarilla suitsukkeen kanssa.
3 Ja Herra ilmestyi Abramille ja sanoi hänelle: "Minä olen Jumala, Kaikkivaltias; ole kelvollinen minun edessäni ja ole nuhteeton.
4 Minä teen liittoni sinun ja minun välille, ja minä teen sinut ylen runsaasti.
5 Ja Abram lankesi kasvoilleen, ja Jumala puhui hänen kanssaan ja sanoi:
6 Katso, minun säädökseni on sinun luonasi,
Ja sinusta tulee monien kansojen isä.
7 Älköön sinua enää kutsuttako Abramiksi,
Mutta sinun nimesi tästä lähtien, iankaikkisesti, on oleva Aabraham.
Sillä minä olen tehnyt sinut monien kansojen isäksi.
8 Ja minä teen sinusta hyvin suuren,
Ja minä teen sinusta kansoja,
Ja sinusta polveutuu kuninkaita.
9 Ja minä teen liittoni sinun ja sinun ja sinun jälkeläistesi välillä, sukupolvesta sukupolveen, iankaikkiseksi liitoksi, että olisin sinulle ja jälkeläisillesi Jumala.
10 <Ja minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi> sen maan, jossa olet ollut muukalaisena, Kanaanin maan, että saisit pitää sen hallussasi ikuisesti, ja minä olen heidän Jumalansa.'
11 Ja Herra sanoi Abrahamille: "Ja sinä pidä minun liittoni, sinä ja sinun jälkeläisesi sinun jälkeensä; ja ympärileikkaakaa jokainen miespuolinen keskuudessanne ja ympärileikkaakaa esinahanne, ja se on merkki iankaikkisesta liitosta minun ja teidän välillänne."
12 Ja kahdeksantena päivänä ympärileikkaakaa lapsi, jokainen miespuolinen sukupolvesta sukupolveen, sekä talossa syntynyt että muukalaiselta rahalla ostamasi, jonka olette hankkineet, joka ei ole teidän jälkeläisiänne.
13 Joka sinun talossasi syntyy, ympärileikattakoon, ja ne, jotka olet rahalla ostanut, ympärileikattakoon, ja minun liittoni on oleva teidän lihassanne iankaikkinen säädös.
14 Ja ympärileikkaamaton miespuolinen, jonka esinahan lihaa ei ympärileikata kahdeksantena päivänä, se sielu hävitettäköön kansastaan, sillä hän on rikkonut minun liittoni.
15 Ja Jumala sanoi Abrahamille: "Älköön vaimosi Sarain nimeä enää kutsuttako Saraiksi, vaan Saara olkoon hänen nimensä.
16 Minä siunaan hänet ja annan sinulle hänestä pojan. Minä siunaan hänet, ja hänestä tulee kansa, ja hänestä polveutuu kansojen kuninkaita.
17 Ja Abraham lankesi kasvoilleen ja iloitsi, ja sanoi sydämessään: "Syntyykö satavuotiaalle poika, ja synnyttääkö Saara yhdeksänkymmenen vuoden ikäisenä?"
18 Ja Abraham sanoi Jumalalle: "Oi, jospa Ismael eläisi sinun edessäsi!"
19 Ja Jumala sanoi: "Niin, Saara synnyttää sinulle myös pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Iisak, ja minä

teen hänen kanssaan liittoni, iankaikkisen liiton, hänen jälkeläisilleen hänen jälkeensä.
20 Ja myös Ismaelista minä olen kuullut sinua, ja katso, minä siunaan häntä ja teen hänet suureksi ja lisään hänen lukunsa ylenpalttisesti, ja hänestä on tuleva kaksitoista ruhtinasta, ja minä teen hänestä suuren kansan.
21 Mutta liittoni minä teen Iisakin kanssa, jonka Saara synnyttää sinulle näinä päivinä, tulevana vuonna.
22 Ja Jumala lakkasi puhumasta Abrahamin kanssa, ja nousi ylös Abrahamin luota.
23 Ja Abraham teki, niin kuin Jumala oli hänelle sanonut, ja otti poikansa Ismaelin ja kaikki talossaan syntyneet, jotka hän oli rahoillaan ostanut, jokaisen talonsa miespuolisen jäsenen, ja ympärileikkasi heidän esinahkansa lihan.
24 Ja juuri samana päivänä ympärileikattiin Abraham, ja kaikki hänen talonsa miehet <ja talossa syntyneet> ja kaikki, jotka hän oli rahalla ostanut muukalaisen lapsilta, ympärileikattiin hänen kanssaan.
25 Tämä laki on voimassa kaikille sukupolville ikuisesti, eikä päiviä ympärileikata eikä yhtäkään päivää pois jätetä kahdeksasta päivästä; sillä se on ikuinen säädös, säädetty ja kirjoitettu taivaallisiin tauluihin.
26 Ja jokainen, joka on syntynyt, jonka esinahan lihaa ei ympärileikata kahdeksantena päivänä, ei kuulu sen liiton lapsille, jonka Herra teki Abrahamin kanssa, vaan tuhon lapsille; eikä hänessä ole myöskään mitään merkkiä siitä, että hän on Herran, vaan (hänet on määrätty) tuhottavaksi ja teurastettavaksi maan päältä ja juurineen poisrepittäväksi maan päältä, sillä hän on rikkonut Herran, meidän Jumalamme, liiton.
27 Sillä kaikki läsnäolon enkelit ja kaikki pyhityksen enkelit on luotu sellaisiksi luomispäivästään lähtien, ja läsnäolon enkelien ja pyhityksen enkelien edessä Hän on pyhittänyt Israelin, jotta he olisivat Hänen ja Hänen pyhien enkeliensä kanssa.
28 Ja sinä käske israelilaisia ja anna heidän noudattaa tämän liiton merkkiä sukupolviensa ajan iankaikkisena määräyksenä, eikä heitä juuriteta pois maasta.
29 Sillä käsky on säädetty liitoksi, että heidän tulee sitä pitää ikuisesti kaikkien israelilaisten keskuudessa.
30 Herra ei antanut Ismaelin, hänen poikiensa, veljiensä ja Esaun lähestyä itseään, eikä hän valinnut heitä siksi, että he olivat Abrahamin lapsia, koska hän tunsi heidät, vaan hän valitsi Israelin kansakseen.
31 Ja Hän pyhitti sen ja kokosi sen kaikkien ihmislasten keskuudesta; sillä on monia kansakuntia ja monia kansoja, ja kaikki ovat Hänen, ja kaiken ylle Hän on asettanut henkiä vallan valtaan johtamaan heidät harhaan Hänestä.
32 Mutta Israelin ylle Hän ei asettanut enkeliä tai henkeä, sillä Hän yksin on heidän hallitsijansa, ja Hän varjelee heidät ja vaatii heidät enkeliensä ja henkiensä kädestä ja kaikkien voimiensa kädestä, jotta Hän varjelisi heidät ja siunaisi heidät, ja että he olisivat Hänen ja Hän olisi heidän tästä lähtien ikuisesti.
33 Ja nyt minä ilmoitan sinulle, että Israelin lapset eivät pysy uskollisina tälle määräykselle, eivätkä he ympärileikkaa poikiaan kaiken tämän lain mukaan; sillä ympärileikkauksensa lihassa he jättävät tämän poikiensa ympärileikkauksen pois, ja kaikki he, Beliarin pojat, jättävät poikansa ympärileikkaamattomiksi sellaisina kuin he syntyivät.
34 Ja Herran suuri viha on kohtaava Israelin lapsia, koska he ovat hylänneet hänen liittonsa ja kääntyneet pois hänen sanastaan ja ovat ärsyttäneet ja pilkanneet Jumalaa, koska he eivät ole noudattaneet tämän lain säädöstä; sillä he ovat kohdelleet jäseniään kuin pakanoita, niin että heidät voidaan poistaa ja juurineen kitkeä pois maasta. Eikä heille enää anneta anteeksiantoa eikä anteeksiantoa [niin että olisi anteeksianto ja armahdus] kaikille tämän ikuisen erheen synneille.

LUKU 16

1 Ja neljännen kuukauden uutenakuun aikaan me ilmestyimme Abrahamille Mamren tammella, ja me puhuimme hänen kanssaan, ja me ilmoitimme hänelle, että hänen vaimonsa Saara antaisi hänelle pojan.
2 Ja Saara nauroi, sillä hän kuuli, että olimme puhuneet nämä sanat Abrahamin kanssa, ja me nuhtelimme häntä, ja hän pelästyi ja kielsi nauraneensa sanojen takia.
3 Ja me kerroimme hänelle hänen poikansa nimen, niin kuin hänen nimensä on määrätty ja kirjoitettu taivaallisiin tauluihin (eli Iisak,
4 Ja (että) kun palasimme hänen luokseen määrättynä aikana, hän olisi saanut pojan.
5 Ja tässä kuussa Herra pani täytäntöön tuomionsa Sodomalle, Gomorralle ja Seboimille ja koko Jordanin seudulle, ja Hän poltti ne tulella ja tulikivellä ja tuhosi ne tähän päivään asti, niin kuin minä olen sinulle ilmoittanut kaikki heidän tekonsa, että he ovat äärimmäisen jumalattomia ja syntisiä, ja että he saastuttavat itsensä ja harjoittavat haureutta lihassaan ja tekevät epäpuhtautta maan päällä.
6 Ja samalla tavalla Jumala on paneva täytäntöön tuomion niille paikoille, joissa he ovat tehneet sodomalaisten saastaisuuden mukaan, kuten Sodoman tuomio.
7 Mutta Lootin me pelastimme, sillä Jumala muisti Abrahamin ja lähetti hänet pois tuhon keskeltä.
8 Ja hän ja hänen tyttärensä tekivät maan päällä syntiä, jollaista ei ollut tehty maan päällä Aadamin ajoista hänen aikaansa asti; sillä mies makasi tyttäriensä kanssa.
9 Ja katso, taivaallisiin tauluihin oli kaiverrettu ja käsketty kaikkia hänen jälkeläisiään poistamaan ja kitkemään heidät pois ja panemaan heille täytäntöön tuomion Sodoman tuomion tavoin, eikä jättämään yhtäkään ihmisen jälkeläistä maan päälle tuomion päivänä.
10 Ja tässä kuussa Abraham muutti pois Hebronista ja asettui asumaan Kadešin ja Surin välille Gerarin vuoristoon.
11 Ja viidennen kuukauden puolivälissä hän muutti sieltä pois ja asettui Valan lähteelle.
12 Kuudennen kuukauden puolivälissä Herra piti Sarasta huolta ja teki hänelle niin kuin oli sanonut, ja hän tuli raskaaksi.
13 Ja hän synnytti pojan kolmantena kuukautena, ja kuukauden puolivälissä, siihen aikaan, josta Herra oli puhunut Abrahamille, ensi hedelmien juhlana, syntyi Iisak.
14 Ja Abraham ympärileikkasi poikansa kahdeksantena päivänä; hän oli ensimmäinen, joka ympärileikattiin ikuisesti säädetyn liiton mukaan.

15 Ja neljännen viikon kuudentena vuonna me tulimme Abrahamin luokse, Valan lähteelle, ja me ilmestyimme hänelle [niin kuin olimme kertoneet Saaralle, että palaisimme hänen luokseen, ja hän olisi saanut pojan].
16 Ja me palasimme seitsemäntenä kuukautena ja löysimme Saaran raskaana edessämme ja siunasimme hänet ja ilmoitimme hänelle kaikki, mitä häntä koskien oli määrätty, ettei hän kuolisi, ennen kuin hän saisi kuusi poikaa lisää ja näkisi heidät ennen kuolemaansa; vaan että hänen nimensä ja jälkeläisensä olisivat Iisakissa,
17 Ja että kaikki hänen poikiensa jälkeläiset olisivat pakanoita ja heidät luettaisiin pakanoihin, mutta Iisakin pojista yksi tulisi pyhäksi siemeneksi, eikä heitä luettaisi pakanoihin.
18 Sillä hänestä tulisi Korkeimman osa, ja kaikki hänen jälkeläisensä olisivat joutuneet Jumalan omaisuuteen, että heistä tulisi Herran omaisuuskansa kaikkien kansojen yläpuolella ja että heistä tulisi valtakunta, pappeja ja pyhä kansakunta.
19 Ja me menimme matkaamme ja ilmoitimme Saaralle kaiken, mitä olimme hänelle kertoneet, ja he molemmat iloitsivat ylen suurella ilolla.
20 Ja hän rakensi sinne alttarin Herralle, joka oli vapauttanut hänet ja joka ilahdutti häntä hänen muukalaisensa maassa, ja hän vietti ilon juhlaa tässä kuussa seitsemän päivää lähellä alttaria, jonka hän oli rakentanut Valan lähteelle.
21 Ja hän rakensi itselleen ja palvelijoilleen lehtimajoja tänä juhlana, ja hän oli ensimmäinen, joka vietti lehtimajanjuhlaa maan päällä.
22 Ja näinä seitsemänä päivänä hän toi joka päivä alttarille polttouhrin Herralle: kaksi härkää, kaksi pässiä, seitsemän lammasta ja yhden kauriin syntiuhriksi, sovittaakseen sillä itsensä ja jälkeläisensä.
23 Ja kiitosuhriksi seitsemän pässiä, seitsemän vohlaa, seitsemän lammasta ja seitsemän kauristа sekä niiden hedelmä- ja juomauhrit; ja hän poltti kaiken niiden rasvan alttarilla, valitun uhrin Herralle, suloiseksi tuoksuksi.
24 Ja aamuin illoin hän poltti tuoksuvia aineita: suitsuketta ja galbanumia, stacktea, nardusta, mirhaa, mausteita ja costum-yrttejä; kaikki nämä seitsemän hän uhrasi murskattuina, sekoitettuina yhteen yhtä suurina osina ja puhtaina.
25 Ja hän vietti tätä juhlaa seitsemän päivää, iloiten kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan, hän ja kaikki, jotka olivat hänen talossaan, eikä hänen kanssaan ollut ketään muukalaista eikä ympärileikkaamatonta.
26 Ja hän siunasi Luojaansa, joka oli luonut hänet hänen sukupolvessaan, sillä Hän oli luonut hänet hyvän tahtonsa mukaan; sillä Hän tiesi ja ymmärsi, että hänestä nousisi vanhurskauden kasvi iankaikkisille sukupolville ja hänestä pyhä siemen, niin että siitä tulisi Hänen kaltaisensa, joka oli luonut kaiken.
27 Ja hän siunasi ja iloitsi, ja hän kutsui tätä juhlaa Herran juhlaksi, iloksi, joka on otollinen Korkeimmalle Jumalalle.
28 Ja me siunasimme häntä ikuisesti ja kaikkia hänen jälkeläisiään kaikkina maan sukupolvina, koska hän vietti tätä juhlaa aikanaan, taivaallisten taulujen todistuksen mukaan.
29 Tästä syystä taivaallisissa tauluissa on Israelia koskien säädetty, että heidän tulee viettää lehtimajanjuhlaa seitsemän päivää iloiten seitsemännessä kuussa, Herran edessä otollisena – ikuinen säädös heidän sukupolvilleen joka vuosi.
30 Eikä tälle ole päivien rajaa; sillä Israelille on ikuisesti säädetty, että heidän tulee viettää sitä ja asua lehtimajoissa ja asettaa seppeleitä päähänsä ja ottaa lehtipuita ja pajuja purosta.
31 Ja Abraham otti palmupuiden oksia ja kauniiden puiden hedelmiä ja kulki joka aamu seitsemän kertaa päivässä alttarin ympäri oksien kanssa ja ylisti ja kiitti Jumalaansa kaikesta iloiten.

LUKU 17

1 Ja viidennen viikon ensimmäisenä vuonna Iisak vieroitettiin tänä riemuvuotena, [1982 AM], ja Abraham laittoi suuret pidot kolmantena kuukautena, päivänä, jona hänen poikansa Iisak vieroitettiin.
2 Ja Ismael, egyptiläisen Hagarin poika, oli Abrahamin, hänen isänsä, edessä hänen sijassaan, ja Abraham iloitsi ja siunasi Jumalaa, koska hän oli nähnyt poikansa eikä ollut kuollut lapsettomana.
3 Ja hän muisti sanat, jotka Hän oli puhunut hänelle sinä päivänä, jona Loot oli eronnut hänestä, ja hän iloitsi, koska Herra oli antanut hänelle siemenen maan päälle perimään maan, ja hän siunasi koko suullaan kaiken Luojaa.
4 Ja Saara näki Ismaelin leikkivän ja tanssivan ja Abrahamin iloitsevan suuresti, ja hänestä tuli kateellinen Ismaelille ja hän sanoi Abrahamille: "Aja pois tämä orjatar ja hänen poikansa, sillä tämän orjattaren poika ei ole perillinen poikani Iisakin kanssa."
5 Ja se oli Abrahamille ikävää, että hän ajaisi heidät pois luotaan, sekä hänen palvelijattarensa että poikansa tähden.
6 Ja Jumala sanoi Abrahamille: "Älköön se olko paha asia sinulle lapsen ja orjattaren takia; kaikessa, mitä Saara on sinulle sanonut, kuuntele hänen sanojaan ja tee ne; sillä Iisakista sinulle annetaan nimesi ja jälkeläisesi."
7 Mutta tämän orjattaren pojasta minä teen suuren kansan, koska hän on sinun jälkeläisistäsi.
8 Ja Abraham nousi varhain aamulla, otti leipää ja vesileilin, pani ne Hagarin ja lapsen hartioille ja lähetti hänet menemään.
9 Niin hän lähti ja harhaili Beerseban erämaassa, ja vesi loppui leilistä, ja lapsi janoi eikä pystynyt jatkamaan, ja hän kaatui maahan.
10 Ja hänen äitinsä otti hänet ja heitti hänet öljypuun alle, meni ja istui häntä vastapäätä, jousenkantaman päähän; sillä hän sanoi: "Älkäämme nähkö lapseni kuolemaa", ja istuessaan hän itki.
11 Ja yksi pyhistä, Jumalan enkeli, sanoi hänelle: "Miksi itket, Haagar? Nouse, ota lapsi ja pidä häntä kädessäsi, sillä Jumala on kuullut sinun äänesi ja nähnyt lapsen."
12 Ja hän avasi silmänsä ja näki vesikaivon, ja hän meni ja täytti leilinsä vedellä ja antoi lapselleen juotavaa, ja hän nousi ja meni Paranin erämaahan.
13 Ja lapsi kasvoi ja hänestä tuli jousimies, ja Jumala oli hänen kanssaan, ja hänen äitinsä otti hänelle vaimon Egyptin tyttärien joukosta.
14 Ja hän synnytti hänelle pojan, ja hän antoi hänelle nimen Nebajot; sillä hän sanoi: "Herra oli minua lähellä, kun minä huusin häntä avuksi".

15 Ja tapahtui seitsemännellä viikolla, sen ensimmäisenä vuonna, [2003 AM], tämän riemuvuoden ensimmäisessä kuussa, tämän kuukauden kahdentenatoista päivänä, että taivaassa kuului ääniä Abrahamista, että hän oli uskollinen kaikessa, mitä Hän hänelle sanoi, ja että hän rakasti Herraa ja että hän oli uskollinen jokaisessa ahdingossa.
16 Ja prinssi Mastema tuli ja sanoi Jumalan eteen: "Katso, Abraham rakastaa poikaansa Iisakia, ja hän iloitsee hänestä yli kaiken muun; käske hänen uhrata hänet polttouhriksi alttarilla, ja sinä näet, pitääkö hän tämän käskyn, ja sinä tiedät, onko hän uskollinen kaikessa, missä sinä häntä koettelet."
17 Ja Herra tiesi, että Abraham oli uskollinen kaikissa ahdistuksissaan; sillä Hän oli koetellut häntä hänen maansa ja nälänhädän kautta, ja oli koetellut häntä kuninkaiden rikkauksilla, ja oli koetellut häntä uudelleen hänen vaimonsa kautta, kun tämä oli revitty (häneltä) pois; ja oli koetellut häntä Ismaelin ja Hagarin, hänen palvelijattarensa, kautta, kun hän lähetti heidät pois.
18 Ja kaikessa, missä Hän häntä koetteli, hänet todettiin uskolliseksi, eikä hänen sielunsa ollut kärsimätön, eikä hän vitkastellut; sillä hän oli uskollinen ja Herraa rakastava.

LUKU 18

1 Ja Jumala sanoi hänelle: "Abraham, Abraham!" Hän vastasi: "Katso, tässä minä olen."
2 Ja hän sanoi: "Ota rakas poikasi, jota rakastat, Iisak, ja mene korkeille seuduille ja uhraa hänet yhdellä vuorista, jotka minä sinulle osoitan."
3 Ja hän nousi varhain aamulla ja satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi nuorta miestään ja poikansa Iisakin ja halkaisi polttouhripuut. Ja hän meni siihen paikkaan kolmantena päivänä ja näki paikan kaukaa.
4 Ja hän tuli vesikaivolle ja sanoi nuorille miehilleen: "Jääkää tähän aasin kanssa, ja minä ja poika menemme (tuonne), ja kun olemme rukoilleet, palaamme teidän luoksenne."
5 Ja hän otti polttouhripuut ja pani ne poikansa Iisakin selkään, ja hän otti käteensä tulen ja veitsen, ja he menivät molemmat yhdessä siihen paikkaan.
6 Ja Iisak sanoi isälleen: "Isä!" Tämä vastasi: "Tässä minä olen, poikani." Iisak sanoi hänelle: "Katso, tässä on tuli ja veitsi ja puut, mutta missä on polttouhrilammas, isä?"
7 Ja hän sanoi: "Jumala katsokoon itselleen lampaan polttouhriksi, poikani." Ja hän lähestyi Jumalan vuoren paikkaa.
8 Ja hän rakensi alttarin ja asetti puut alttarille ja sitoi poikansa Iisakin ja asetti hänet alttarilla olevien puiden päälle ja ojensi kätensä ottaakseen veitsen teurastaakseen poikansa Iisakin.
9 Ja minä seisoin hänen edessään ja prinssi Masteman edessä, ja Herra sanoi: "Käske hänen olla laskematta kättään nuorukaisen päälle eikä tekemättä hänelle mitään, sillä olen osoittanut, että hän pelkää Herraa."
10 Ja minä huusin hänelle taivaasta ja sanoin hänelle: 'Abraham, Abraham'; ja hän kauhistui ja sanoi: 'Katso, tässä minä olen.'
11 Ja minä sanoin hänelle: "Älä satuta kättäsi poikaan äläkä tee hänelle mitään, sillä nyt minä olen osoittanut, että sinä pelkäät Herraa etkä ole kieltänyt minulta poikaasi, esikoistasi."
12 Ja prinssi Mastema joutui häpeään; ja Abraham nosti silmänsä ja katsoi, ja katso, pässi oli takertunut sarvistaan; ja Abraham meni ja otti pässin ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijaan.
13 Ja Abraham kutsui sitä paikkaa nimellä "Herra on nähnyt", niin että vuorella, jonka Herra on nähnyt, sanotaan olevan Siionin vuori.
14 Ja Herra kutsui Abrahamia nimeltä toisen kerran taivaasta, niin kuin hän antoi meidän ilmestyä puhumaan hänelle Herran nimessä.
15 Ja hän sanoi: "Minä vannon itse kauttani, sanoo Herra: Koska sinä tämän teit etkä kieltänyt minulta poikaasi, rakasta poikaasi, minä siunaan sinua ja teen sinun jälkeläistesi luvun moninkertaiseksi kuin taivaan tähdet ja kuin meren rannalla oleva hiekka. Ja sinun jälkeläisesi perivät vihollistensa kaupungit,
16 Ja sinun siemenessäsi kaikki maan kansat tulevat siunatuiksi, koska olet totellut minun ääntäni, ja minä olen osoittanut kaikille, että olet minulle uskollinen kaikessa, mitä olen sinulle sanonut: 'Mene rauhassa.'"
17 Ja Abraham meni nuorten miestensä luo, ja he nousivat ja menivät yhdessä Beersebaan, ja Abraham [2010 AM] asui Valan lähteen luona.
18 Ja hän vietti tätä juhlaa joka vuosi, seitsemän päivää iloiten, ja hän kutsui sitä Herran juhlaksi niiden seitsemän päivän mukaan, joiden aikana hän meni ja palasi rauhassa.
19 Ja sen mukaisesti on säädetty ja kirjoitettu taivaallisiin tauluihin Israelia ja sen siementä koskien, että heidän tulisi viettää tätä juhlaa seitsemän päivää juhlan ilolla.

LUKU 19

1 Ja neljännenkymmenennentoisen riemuvuoden ensimmäisen viikon ensimmäisenä vuonna Abraham palasi ja asettui asumaan Hebronin, se on Kirjat-Arban, kohdalle, kaksi vuosiviikkoa.
2 Ja tämän riemuvuoden kolmannen viikon ensimmäisenä vuonna Saaran elinpäivät tulivat täyteen, ja hän kuoli Hebronissa.
3 Ja Abraham meni suremaan häntä ja hautaamaan hänet, ja me koettelimme häntä nähdäksemme, oliko hänen henkensä kärsivällinen eikä hän ollut närkästynyt suunsa sanoista; ja hänet todettiin tässä kärsivälliseksi eikä järkyttynyt.
4 Sillä kärsivällisyydellään hän keskusteli Heetin lasten kanssa, jotta he antaisivat hänelle paikan, johon haudata hänen vainajansa.
5 Ja Herra antoi hänelle armon kaikkien niiden edessä, jotka hänet näkivät, ja hän lempeydellä armoa antoi Heetin lapsille, ja he antoivat hänelle Mamren kohdalla olevan kaksoisluolan maan, se on Hebron, neljälläsadalla hopearahalla.
6 Ja he pyysivät häntä sanoen: "Annamme sen sinulle ilmaiseksi", mutta hän ei ottanut sitä heidän kädestään ilmaiseksi, sillä hän antoi paikan hinnan, täyden rahan, ja hän kumarsi heidän edessään kahdesti, ja tämän jälkeen hän hautasi kuolleensa kaksoisluolaan.

7 Saaran elinpäivät olivat yhteensä sata kaksikymmentäseitsemän vuotta, kaksi riemuvuotta, neljä viikkoa ja yksi vuosi. Nämä ovat Saaran elinvuodet.
8 Tämä on kymmenes koetus, jossa Abrahamia koeteltiin, ja hänet todettiin uskolliseksi ja kärsivälliseksi hengessä.
9 Eikä hän sanonut sanaakaan maassa liikkuneesta huhusta, että Jumala oli sanonut antavansa sen hänelle ja hänen jälkeläisilleen, ja hän pyysi sieltä paikkaa haudata kuolleensa; sillä hänet todettiin uskolliseksi ja hänet oli merkitty taivaallisiin muistitauluihin Jumalan ystäväksi.
10 Ja sen neljäntenä vuonna hän otti vaimon pojalleen Iisakille, ja tämän nimi oli Rebekka [2020 AM] [Betuelin tytär, Nahorin pojan, Abrahamin veljen], Labanin sisar ja Betuelin tytär; ja Betuel oli Melkan poika, joka oli Nahorin, Abrahamin veljen, vaimo.
11 Ja Abraham otti itselleen kolmannen vaimon, jonka nimi oli Ketura, palvelijattarensa tyttäristä, sillä Haagar oli kuollut ennen Saaraa. Ja tämä synnytti hänelle kuusi poikaa kahdessa vuosiviikossa: Simramin, Joksanin, Medanin, Midianin, Jisbakin ja Suuahin.
12 Ja kuudennella viikolla, sen toisena vuonna, Rebekka synnytti Iisakille kaksi poikaa, Jaakobin ja Esaun,
13 Ja [2046] Jaakob oli sileä ja rehellinen mies, ja Esau oli raju, pellon mies ja karvainen, ja Jaakob asui teltoissa.
14 Ja nuoret kasvoivat, ja Jaakob oppi kirjoittamaan; mutta Esau ei oppinut, sillä hän oli pellon mies ja metsästäjä, ja hän oppi sotimaan, ja kaikki hänen tekonsa olivat raivokkaita.
15 Ja Abraham rakasti Jaakobia, mutta Iisak rakasti Esauta. Ja Abraham näki Esaun teot, ja hän tiesi, että Jaakobista tulisi hänen nimensä ja jälkeläisensä; ja hän kutsui Rebekkaa ja antoi käskyn Jaakobista, sillä hän tiesi, että Rebekkakin rakasti Jaakobia paljon enemmän kuin Esauta.
17 Ja hän sanoi hänelle: "Tyttäreni, pidä huolta pojastani Jaakobista, sillä hän on oleva minun sijaiseni maan päällä ja siunaukseksi ihmisten lasten keskellä ja kunniaksi koko Seemin jälkeläiselle.
18 Sillä minä tiedän, että Herra valitsee hänet omaisuudekseen, kaikkien muiden kansojen yläpuolelle maan päällä.
19 Ja katso, poikani Iisak rakastaa Esauta enemmän kuin Jaakobia, mutta minä näen, että sinä todella rakastat Jaakobia.
20 Lisää hyvyyttäsi häntä kohtaan, ja pidä silmäsi hänessä rakkaudessa; sillä hän on oleva meille siunaukseksi maan päällä tästä lähtien kaikkina maan sukupolvina.
21 Olkoot kätesi vahvat, ja sydämesi iloitkoon pojastasi Jaakobista, sillä minä olen rakastanut häntä paljon enemmän kuin kaikkia muita poikiani. Hän on siunattu ikuisesti, ja hänen jälkeläisensä täyttävät koko maan.
22 Jos ihminen voi laskea maan hiekan, hänenkin jälkeläisensä voidaan lukea.
23 Ja kaikki siunaukset, joilla Herra on siunannut minua ja jälkeläisiäni, kuuluvat Jaakobille ja hänen jälkeläisilleen ikuisesti.
24 Ja hänen jälkeläisissään siunataan minun nimeni ja isieni Seemin, Noabin, Henokin, Mahalalelin, Enoksen, Setin ja Aadamin nimet.
25 Ja nämä palvelevat taivaan perustusten laskemista ja maan vahvistamista ja kaikkien taivaanvahvuudessa olevien valojen uudistamista.
26 Ja hän kutsui Jaakobin äitinsä Rebekan silmien edessä, suuteli häntä ja siunasi hänet ja sanoi:
27 ”Jaakob, rakas poikani, jota sieluni rakastaa, siunatkoon Jumala sinua taivaankannen yläpuolelta ja antakoon Hän sinulle kaikki siunaukset, joilla Hän siunasi Adamia, Henokia, Nooaa ja Seemiä; ja kaikki ne asiat, jotka Hän minulle kertoi, ja kaikki ne asiat, jotka Hän lupasi antaa minulle, pysykööt hän sinussa ja sinun jälkeläisissäsi ikuisesti, niin kauan kuin taivas on maan yläpuolella.”
28 Eivätkä Mastêmân henget hallitse sinua eivätkä jälkeläisiäsi kääntääkseen sinua pois Herrasta, joka on sinun Jumalasi tästä lähtien ikuisesti.
29 Ja Herra Jumala olkoon sinulle isänä ja sinulle, esikoiselle, ja kansalle aina.
30 Mene rauhaan, poikani.’ Ja he molemmat lähtivät yhdessä Abrahamin luota.
31 Ja Rebekka rakasti Jaakobia, koko sydämestään ja koko sielustaan, paljon enemmän kuin Esauta; mutta Iisak rakasti Esauta paljon enemmän kuin Jaakobia.

LUKU 20

1 Ja neljäntenäkymmenentenätoisena riemuvuotena, seitsemännen viikon ensimmäisenä vuonna, Abraham kutsui Ismaelin [2052 (2045?) AM] ja hänen kaksitoista poikaansa, ja Iisakin ja hänen kaksi poikaansa, ja Keturan kuusi poikaa ja heidän poikansa.
2 Ja hän käski heitä noudattamaan Herran tietä; että heidän tulisi tehdä vanhurskautta ja rakastaa jokaista lähimmäistään ja toimia tällä tavalla kaikkien ihmisten keskuudessa; että heidän tulisi kukin vaeltaa heitä kohtaan niin, että he tekevät oikeutta ja vanhurskautta maan päällä.
3 Että heidän tuli ympärileikata poikansa sen liiton mukaan, jonka Hän oli tehnyt heidän kanssaan, eivätkä he saisi poiketa oikealle eivätkä vasemmalle kaikilta niiltä poluilta, jotka Herra oli meille käskenyt; ja että meidän tuli karttaa kaikkea haureutta ja saastaisuutta [ja luopua keskuudestamme kaikesta haureudesta ja saastaisuudesta].
4 Ja jos joku nainen tai neito teidän keskuudessanne harjoittaa haureutta, polttakaa hänet tulessa, älköönkä he harjoittako haureutta hänen kanssaan silmiensä ja sydämensä mukaan; älköönkä he ottako itselleen vaimoja Kanaanin tyttäristä, sillä Kanaanin jälkeläiset juuritaan pois maasta.
5 Ja hän kertoi heille jättiläisten tuomiosta ja sodomalaisten tuomiosta, kuinka heidät oli tuomittu pahuutensa tähden ja kuinka he olivat kuolleet haureutensa, saastaisuutensa ja keskinäisen haureuden aiheuttaman turmeluksensa tähden.
6 Ja varokaa itseänne kaikesta haureudesta ja saastaisuudesta ja kaikesta synnin saastaisuudesta, ettette tekisi nimeämme kiroukseksi ja koko elämäänne pilkaksi ja kaikkia poikianne tuhottaisiin miekalla, ettette tulisi kirotuiksi kuin Sodoma ja kaikki teidän jäännöksenne kuin Gomorran pojat.
7 Minä pyydän teitä, poikani, rakastamaan taivaan Jumalaa ja pysymään kaikissa hänen käskyissä. Älkääkä vaeltako heidän epäjumaliensa ja saastaisuuksiensa perässä,
8 Älkää tehkö itsellenne valettuja tai veistettyjä jumalia, sillä ne ovat turhuutta, eikä niissä ole henkeä, sillä ne ovat ihmisten kätten tekoa, eivätkä kaikki, jotka niihin turvaavat, turvaa mihinkään.

9 Älkää palvelko heitä älkääkä kumartako heitä, vaan palvelkaa Korkeinta Jumalaa ja kumartakaa häntä alati. Ja toivokaa aina hänen kasvojaan ja tehkää oikeamielisyyttä ja vanhurskautta hänen edessään, jotta hän mielistyisi teihin ja antaisi teille armonsa ja lähettäisi teille sateen aamuin ja illoin ja siunaisi kaikki teidän työnne, jotka olette tehneet maan päällä, ja siunaisi leipänne ja vetenne, ja siunaisi kohtunne hedelmän ja maanne hedelmän, ja karjanne karjat ja lampaidenne karitsat.
10 Ja te tulette olemaan siunaukseksi maan päällä, ja kaikki maan kansakunnat halajavat teitä ja siunaavat teidän poikianne minun nimessäni, että he olisivat siunattuja niin kuin minä olen siunattu.
11 Ja hän antoi Ismaelille ja hänen pojilleen ja Keturan pojille lahjoja ja lähetti ne pois poikansa Iisakin luota, ja hän antoi kaiken pojalleen Iisakille.
12 Ja Ismael ja hänen poikansa ja Keturan pojat ja heidän poikansa menivät yhdessä ja asuivat Paranista Babylonin rajalle asti koko sillä maalla, joka on itään päin, erämaahan päin.
13 Nämä sekoittuivat keskenään, ja heidän nimensä annettiin arabeiksi ja ismaelilaisiksi.

LUKU 21

1 Ja tämän riemuvuoden seitsemännen viikon kuudentena vuonna Abraham kutsui Iisakin pojakseen ja käski häntä sanoen: "Olen vanhaksi tullut enkä tiedä kuolemani päivää, ja olen kylläinen päivistäni."
2 Ja katso, minä olen sataseitsemänkymmentäviisi vuotta vanha, ja kaikkina elämäni päivinä olen muistanut Herraa ja pyrkinyt kaikesta sydämestäni tekemään hänen tahtonsa ja vaeltamaan oikeamielisesti kaikilla hänen teillään.
3 Minun sieluni on vihannut epäjumalia, <ja olen halveksinut niiden palvelijoita. Olen antanut sydämeni ja henkeni> pitääkseni huolta hänen tahdostaan, joka minut loi.
4 Sillä Hän on elävä Jumala, ja Hän on pyhä ja uskollinen, ja Hän on vanhurskas ylitse kaikkien, eikä Hän katso ihmisten henkilöön eikä ota vastaan lahjoja; sillä Jumala on vanhurskas ja panee täytäntöön tuomion kaikille niille, jotka rikkovat Hänen käskynsä ja halveksivat Hänen liittonsa.
5 Ja sinä, poikani, pidä Hänen käskynsä, säädöksensä ja tuomionsa äläkä vaella kauhistusten äläkä veistettyjen ja valettujen kuvien perässä.
6 Älkääkä syökö minkään eläimen, karjan tai minkään taivaalla lentävän linnun verta.
7 Ja jos teurastat teurasuhrin otolliseksi yhteysuhriksi, teurasta se ja vuodata sen veri alttarille. Uhriuhrin kaikki rasva hienojen jauhojen kanssa uhraa alttarilla. Ja ruokauhri, johon on sekoitettu öljyä, ja juomauhri – uhraa ne kaikki yhdessä polttouhrialttarilla; se on suloinen tuoksu Herran edessä.
8 Ja uhraa kiitosuhrin rasva alttarilla olevassa tulessa ja vatsan rasva ja kaikki sisälmysten rasva ja molemmat munuaiset ja kaikki niiden päällä oleva rasva, lanteissa ja maksassa oleva rasva sinun on irrotettava munuaisineen.
9 Ja uhraa kaikki nämä makeasti tuoksuvaksi, otolliseksi tuoksuksi Herran edessä, ruokauhrin ja juomauhrin kanssa, makeasti tuoksuvaksi uhrileiväksi Herralle.
10 Ja syökää sen liha sinä päivänä ja toisena päivänä, älköön aurinko laskeko sen yli toisena päivänä, ennen kuin se on syöty, älköönkä mitään jääkö jäljelle kolmanteen päivään; sillä se ei ole otollista [sillä se ei ole hyväksyttyä], älköön sitä enää syötäkö, ja kaikki, jotka sitä syövät, tuottavat synnin päälleen; sillä näin olen löytänyt kirjoitetun esi-isieni kirjoista ja Henokin sanoista ja Nooan sanoista.
11 Ja ripottele suolaa kaikkien uhriesi päälle, älköönkä liiton suolaa puuttuko mistään uhristasi Herran edessä.
12 Ja uhripuiden osalta varo tuomasta alttaria varten muuta puuta näiden lisäksi: sypressiä, laakeripuuta, mantelia, kuusta, mäntyä, setriä, savia, viikunaa, oliivia, mirhaa, laakeripuuta, aspalathusta.
13 Ja aseta alttarille uhrin alle tällaisia puulajeja, sellaisia, jotka on testattu ulkonäöltään, äläkä aseta (sinne) haljennutta tai tummaa puuta, (vaan) kovaa ja puhdasta, virheetöntä, tervettä ja uutta puuta; äläkä aseta (sinne) vanhaa puuta, [sillä sen tuoksu on kadonnut], sillä siinä ei ole enää tuoksua kuten ennen.
14 Näiden puulajien lisäksi et saa asettaa (alttarille) mitään muuta, sillä tuoksu leviää, eikä sen tuoksu nouse taivaaseen.
15 Noudata tätä käskyä ja tee se, poikani, että olisit oikeamielinen kaikissa teoissasi.
16 Ja ole aina puhdas ruumiiltasi ja pese itsesi vedellä ennen kuin lähestyt alttaria uhraamaan, ja pese kätesi ja jalkasi ennen kuin lähestyt alttaria; ja kun olet uhrannut, pese jälleen kätesi ja jalkasi.
17 Älköönkä verta näkykö sinun päälläsi älköönkä vaatteissasi; varo, poikani, verta, varo äärimmäisesti; peitä se tomulla.
18 Älkääkä syökö verta, sillä se on sielu; älkää syökö mitään verta.
19 Älkääkä ottako vastaan lahjoja ihmisen verestä, ettei sitä vuodatettaisi rankaisematta, ilman tuomiota; sillä juuri vuodatettu veri saa maan tekemään syntiä, eikä maata voida puhdistaa ihmisen verestä muuten kuin sen vuodattajan verellä.
20 Äläkä ota lahjaa tai annosta ihmisen veren vastineeksi: verta verestä, että sinut hyväksyttäisiin Herran, Korkeimman Jumalan, edessä; sillä Hän on hyvien puolustaja: ja että sinut varjeltaisiin kaikesta pahasta ja että Hän pelastaisi sinut kaikenlaisesta kuolemasta.
21 Minä näen, poikani, että kaikki ihmislasten teot ovat syntiä ja pahuutta, ja kaikki heidän tekonsa ovat saastaisuutta ja kauhistusta ja saastaa, eikä heissä ole vanhurskautta.
22 Varo, ettet vaeltaisi heidän teillään ja astuisi heidän polkujaan ja tekisi kuolemansynnin Korkeimman Jumalan edessä. Muuten hän kätkee kasvonsa sinulta ja antaa sinut takaisin rikkomuksesi käsiin ja juurii sinut pois maasta ja samoin jälkeläisesi taivaan alta, ja sinun nimesi ja jälkeläisesi katoavat koko maan päältä.
23 Kääntykää pois kaikista heidän teoistaan ja kaikesta heidän saastaisuudestaan ja noudattakaa Korkeimman Jumalan säädöstä ja tehkää hänen tahtonsa ja olkaa oikeamieliset kaikessa.
24 Ja Hän siunaa sinua kaikissa teoissasi ja kasvattaa sinusta vanhurskauden taimen kaikkialle maahan, kaikkina maan sukupolvina, eikä minun ja sinun nimeäsi unohdeta taivaan alla ikuisesti.

25 Mene, poikani rauhassa. Korkein Jumala, minun Jumalani ja sinun Jumalasi, vahvistakoon sinua tekemään Hänen tahtonsa, ja siunatkoon Hän kaikki sinun jälkeläisesi ja jälkeläistesi jäljelle jääneet sukupolvet ikuisesti kaikilla vanhurskailla siunauksilla, jotta olisit siunaukseksi koko maan päällä.
26 Ja hän lähti hänen luotaan iloiten.

LUKU 22

1 Ja tapahtui, että neljännenkymmenennenneljännen riemuvuoden ensimmäisellä viikolla, toisena vuonna, eli vuonna, jona Abraham kuoli, Iisak ja Ismael tulivat Valan lähteeltä viettämään viikkojuhlaa – eli sadonkorjuun ensi hedelmien juhlaa – isänsä Abrahamin luo, ja Abraham iloitsi, koska hänen kaksi poikaansa olivat tulleet.
2 Sillä Iisakilla oli paljon omaisuutta Beersebassa, ja Iisak tapasi mennä katsomaan omaisuuttaan ja palata sitten isänsä luo.
3 Ja noina päivinä Ismael tuli katsomaan isäänsä, ja he molemmat tulivat yhdessä, ja Iisak uhrasi polttouhrin ja esitteli sen isänsä alttarilla, jonka hän oli tehnyt Hebronissa.
4 Ja hän uhrasi kiitosuhrin ja teki ilojuhlan veljensä Ismaelin edessä: ja Rebekka leipoi uusia kakkuja uudesta jyvästä ja antoi ne pojalleen Jaakobille, jotta tämä veisi ne isälleen Abrahamille maan ensi hedelmistä, jotta hän söisi ja siunaisi kaiken Luojaa ennen kuolemaansa.
5 Ja Iisak lähetti myös Jaakobin kautta Abrahamille parhaan kiitosuhrin, jotta tämä söisi ja joisi.
6 Ja hän söi ja joi ja ylisti Korkeinta Jumalaa, joka on luonut taivaan ja maan, joka on tehnyt kaikki maan lihavuudet ja antanut ne ihmisten lapsille, että he söisivät ja joisivat ja ylistäisivät Luojaansa.
7 Ja nyt minä kiitän sinua, Jumalani, siitä, että olet antanut minun nähdä tämän päivän. Katso, minä olen sata kuusikymmentäviisi vuotta vanha, vanha ja elämästä kyllänsä saanut, ja kaikki minun päiväni ovat olleet minulle rauhaa.
8 Vastustajan miekka ei ole minua voittanut kaikessa, mitä sinä olet antanut minulle ja lapsilleni kaikkina elämäni päivinä tähän päivään asti.
9 Jumalani, olkoon Sinun armosi ja rauhasi palvelijasi ja hänen poikiensa jälkeläisten yllä, että he olisivat sinulle valittu kansa ja perintöosa kaikkien maan kansojen keskuudesta tästä lähtien kaikkina maan sukupolvien päivinä, kaikkina aikoina.
10 Ja hän kutsui Jaakobin ja sanoi: "Poikani Jaakob, kaikkien Jumala siunatkoon sinua ja vahvistakoon sinua tekemään vanhurskautta ja tahtoaan hänen edessään, ja valitkoon hän sinut ja jälkeläisesi, että teistä tulisi hänen perintökansa hänen tahtonsa mukaan aina."
11 Ja sinä, poikani Jaakob, tule lähemmäs ja suutele minua.' Ja hän tuli lähemmäs ja suuteli häntä, ja hän sanoi: 'Siunattu olkoon poikani Jaakob ja kaikki Korkeimman Jumalan pojat, kaikkina aikoina! Jumala antakoon sinulle vanhurskauden siemenen; ja pyhittäköön hän joitakin pojistasi koko maan keskellä; palvelkoot kansakunnat sinua, ja kaikki kansakunnat kumartakoot sinun siementäsi.
12 Ole luja ihmisten edessä ja käytä valtaasi koko Setin jälkeläisten yli. Silloin sinun tiesi ja poikiesi tiet osoittautuvat vanhurskaiksi, ja heistä tulee pyhä kansa.
13 Korkein Jumala antakoon sinulle kaikki siunaukset, joilla Hän on siunannut minua ja joilla Hän on siunannut Nooaa ja Aadamia; lepääkööt ne jälkeläistesi pyhän pään päällä sukupolvesta sukupolveen ikuisesti.
14 Ja puhdistakoon hän sinut kaikesta vääryydestä ja saastaisuudesta, että sinulle annettaisiin anteeksi kaikki rikkomuksesi, jotka olet tietämättäsi tehnyt. Ja vahvistakoon hän sinua ja siunatkoon sinua, ja perikööt koko maan,
15 Ja uudistakoon Hän liittonsa sinun kanssasi, että sinä olisit Hänen perintökansansa kaikkina aikoina, ja että Hän olisi Sinun ja Sinun jälkeläistesi Jumala totuudessa ja vanhurskaudessa kaikkina maan päivinä.
16 Ja sinä, poikani Jaakob, muista minun sanani ja pidä isäsi Abrahamin käskyt: Erotu kansoista äläkä syö heidän kanssaan äläkä tee heidän tekojensa mukaan äläkä ryhdy heidän seuraansa; sillä heidän tekonsa ovat saastaisia ja kaikki heidän tiensä ovat saastaa ja kauhistusta ja epäpuhtautta.
17 He uhraavat uhrejaan kuolleille ja palvovat pahoja henkiä ja syövät hautojen päällä, ja kaikki heidän tekonsa ovat turhuutta ja tyhjää.
18 Heillä ei ole sydäntä ymmärtää, eivätkä heidän silmänsä näe, mitä heidän tekojaan ovat, eivätkä he erehdy sanoessaan puukappaleelle: "Sinä olet minun Jumalani" ja kivelle: "Sinä olet minun Herrani ja sinä olet minun vapauttajani." [Eikä heillä ole sydäntä.]
19 Ja sinua, poikani Jaakob, auttakoon sinua Jumala Korkein, ja taivaan Jumala siunatkoon sinua, ja poistakoon sinut heidän saastaisuudestaan ja kaikista heidän erheistään.
20 Varo, poikani Jaakob, ottamasta vaimoa Kanaanin tyttärien jälkeläisistä, sillä kaikki hänen jälkeläisensä on juurineen revittävä pois maasta.
21 Sillä Haamin rikkomuksen tähden Kanaan eksyi, ja kaikki hänen jälkeläisensä tuhotaan maan päältä ja kaikki sen jäännös, eikä kukaan hänestä polveutuva pelastu tuomion päivänä.
22 Ja mitä tulee kaikkiin epäjumalien palvojiin ja epäpyhiin
(a) Heillä ei ole toivoa elävien maassa;
(b) Eikä heitä muisteta maan päällä;
(c) Sillä he laskeutuvat tuonelaan,
(d) Ja tuomion paikkaan he menevät,
Niin kuin Sodoman lapset otettiin pois maan päältä, niin otetaan pois kaikki epäjumalien palvelijat.
23 Älä pelkää, poikani Jaakob, äläkä säikähdä, Abrahamin poika. Korkein Jumala varjelkoon sinua tuholta ja pelastakoon sinut kaikilta harhan poluilta.
24 Minä olen rakentanut itselleni tämän talon, että voisin asettaa nimeni siihen maan päälle: [se annetaan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisesti], ja se nimetään Abrahamin huoneeksi; se annetaan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisesti; sillä sinä rakennat minun taloni ja vahvistat minun nimeni Jumalan edessä ikuisesti: sinun jälkeläisesi ja sinun nimesi pysyvät kautta kaikkien maan sukupolvien.
25 Ja hän lakkasi käskemästä häntä ja siunaamasta häntä.
26 Ja he makasivat yhdessä samalla vuoteella, ja Jaakob nukkui isänsä Abrahamin helmassa, ja tämä suuteli häntä

seitsemän kertaa, ja hänen kiintymyksensä ja sydämensä iloitsivat hänestä.

27 Ja hän siunasi häntä kaikesta sydämestään ja sanoi: "Korkein Jumala, kaikkien Jumala ja kaikkien Luoja, joka toi minut Kaldean Uurista antaakseen minulle tämän maan perinnöksi ikuisesti ja perustaakseen pyhän siemenen – siunattu olkoon Korkein ikuisesti."

28 Ja hän siunasi Jaakobin ja sanoi: "Poikani, josta minä iloitsen kaikesta sydämestäni ja kiintymyksestäni, sinun armosi ja laupeutesi olkoon korotettuna hänen ja hänen jälkeläistensä ylle aina."

29 Äläkä hylkää häntä äläkä väheksy häntä tästä lähtien iankaikkisesti, ja olkoot silmäsi avoinna hänen ja hänen jälkeläistensä ylle, että varjelisit hänet ja siunaisit hänet ja pyhittäisit hänet perintökansaksesi;

30 Ja siunaa häntä kaikilla siunauksillasi tästä lähtien kaikkiin iankaikkisiin päiviin asti ja uudista liittosi ja armosi hänen ja hänen jälkeläistensä kanssa kaiken hyvän tahtosi mukaan kaikille maan sukupolville.'

LUKU 23

1 Ja hän asetti Jaakobin kaksi sormea hänen silmilleen, ja hän siunasi jumalten Jumalaa, ja hän peitti kasvonsa ja ojensi jalkansa ja nukkui iankaikkiseen uneen, ja hänet kerättiin isiensä luo.

2 Ja kaikesta tästä huolimatta Jaakob makasi hänen helmassaan eikä tiennyt, että Abraham, hänen isänsä isä, oli kuollut.

3 Ja Jaakob heräsi unestaan, ja katso, Abraham oli kylmä kuin jää, ja hän sanoi: "Isä, isä!" Mutta ei ollut ketään, joka olisi puhunut, ja hän tiesi olevansa kuollut.

4 Ja hän nousi povestansa ja juoksi kertomaan äidilleen Rebekalle; ja Rebekka meni yöllä Iisakin luo ja kertoi hänelle; ja he menivät yhdessä, ja Jaakob oli heidän kanssaan, ja hänellä oli lamppu kädessään; ja kun he olivat menneet sisään, he löysivät Abrahamin makaamasta kuolleena.

5 Ja Iisak lankesi isänsä kasvoille, itki ja suuteli häntä.

6 Ja äänet kuultiin Abrahamin huoneessa, ja hänen poikansa Ismael nousi ja meni isänsä Abrahamin luo ja itki isänsä Abrahamin tähden, hän ja koko Abrahamin huone, ja he itkivät suurella äänellä.

7 Ja hänen poikansa Iisak ja Ismael hautasivat hänet kaksoisluolaan, vaimonsa Saaran viereen, ja he itkivät häntä neljäkymmentä päivää, kaikki hänen talonsa miehet, Iisak ja Ismael ja kaikki heidän poikansa ja kaikki Keturan pojat paikoillaan; ja Abrahamin surupäivät olivat päättyneet.

8 Ja hän eli kolme riemuvuotta ja neljä vuosiviikkoa, sata seitsemänkymmentäviisi vuotta, ja täytti elämänsä päivät, ollen vanha ja elämästä kylläinen.

9 Sillä esi-isien päiviä, heidän elinaikaansa, oli yhdeksäntoista riemuvuotta; ja vedenpaisumuksen jälkeen he alkoivat kasvaa alle yhdeksäntoista riemuvuotta, ja riemuvuosien määrä väheni, ja he vanhenivat nopeasti ja olivat täynnä päiviään moninaisen ahdistuksen ja teillään olevan pahuuden vuoksi, Abrahamia lukuun ottamatta.

10 Sillä Abraham oli täydellinen kaikissa teoissaan Herran edessä ja mieluisa vanhurskaudessa kaikkina elinpäivinään; eikä hän täyttänyt neljää riemuvuotta elämässään, kun hän oli vanhentunut pahuuden tähden ja oli kylläinen päivistään.

11 Ja kaikki sukupolvet, jotka tästä ajasta suuren tuomion päivään asti nousevat, vanhenevat nopeasti, ennen kuin he täyttävät kaksi riemuvuotta, ja heidän tietonsa hylkää heidät heidän vanhuutensa vuoksi – kaikki heidän tietonsa katoaa pois.

12 Ja noina päivinä, jos mies elää riemuvuoden ja puoli vuotta, hänestä sanotaan: 'Hän on elänyt kauan, ja suurin osa hänen päivistään on tuskaa, murhetta ja ahdistusta, eikä rauhaa ole',

13 Sillä onnettomuus seuraa onnettomuutta, ja haava haavan perään, ja ahdistus ahdistuksen perään, ja pahat sanomat pahasta sanomasta, ja sairaus sairauden perään, ja kaikki tällaiset pahat tuomiot, toinen toisensa jälkeen, sairaus ja kukistuminen, ja lumi ja pakkanen ja jää, ja kuume ja vilunväristykset, ja horros, ja nälkä, ja kuolema, ja miekka ja vankeus, ja kaikenlaiset onnettomuudet ja kivut.

14 Ja kaikki nämä tulevat pahan sukupolven päälle, joka tekee syntiä maan päällä; heidän tekonsa ovat saastaisuus ja haureus, saastaisuus ja kauhistukset.

15 Silloin he sanovat: "Esi-isien päivät olivat monet, jopa tuhat vuotta, ja ne olivat hyviä; mutta katso, meidän elinpäivämme, jos ihminen on elänyt monta, ovat kuusikymmentä vuotta, ja jos hän on vahva, neljäkymmentä vuotta, ja ne ovat pahoja, eikä ole rauhaa tämän pahan sukupolven päivinä."

16 Ja siinä sukupolvessa pojat tuomitsevat isänsä ja vanhimpansa synnistä ja vääryydestä ja heidän suunsa sanoista ja heidän tekemistään suurista pahuudesta ja siitä, että he hylkäsivät liiton, jonka Herra teki heidän ja Hänen välilleen, että heidän tulisi noudattaa ja tehdä kaikki Hänen käskynsä ja Hänen säädöksensä ja kaikki Hänen lakinsa poikkeamatta oikealle tai vasemmalle.

17 Sillä kaikki ovat tehneet pahaa, ja jokainen suu puhuu vääryyttä, ja kaikki heidän tekonsa ovat saastaisuutta ja kauhistusta, ja kaikki heidän tiensä ovat saastaisuutta, epäpuhtautta ja turmiota.

18 Katso, maa tuhoutuu kaikkien heidän tekojensa tähden, eikä viiniköynnöksen siementä ole eikä öljyä; sillä heidän työnsä ovat kokonaan uskottomia, ja he kaikki hukkuvat yhdessä, pedot ja karja ja linnut ja kaikki meren kalat, ihmislasten tähden.

19 Ja he riitelevät keskenään, nuoret vanhojen kanssa ja vanhat nuorten kanssa, köyhät rikkaiden kanssa, alhaiset mahtimiesten kanssa ja kerjäläiset ruhtinaan kanssa lain ja liiton tähden; sillä he ovat unohtaneet käskyt ja liiton, juhlat ja kuukaudet ja sapatit ja riemuvuodet ja kaikki oikeudet.

20 Ja he seisovat <jouset ja> miekat käsissään ja sodassa kääntääkseen heidät takaisin tielle; mutta he eivät palaa, ennen kuin paljon verta on vuodatettu maan päälle, toinen toisensa kautta.

21 Ja ne, jotka ovat paenneet, eivät palaa pahuudestaan vanhurskauden tielle, vaan he kaikki korottavat itsensä petokseen ja rikkauteen, niin että he voivat ottaa kaiken, mikä on lähimmäisensä, ja he mainitsevat suurta nimeä, mutta eivät totuudessa eivätkä vanhurskaudessa, ja he saastuttavat kaikkein pyhimmän epäpuhtaudellaan ja saastaisuutensa turmeluksella.

22 Ja Herralta tulee suuri rangaistus tämän sukupolven teoille, ja Hän antaa heidät miekalle ja tuomiolle ja vankeuteen, ryöstettäväksi ja syötäväksi.
23 Ja Hän herättää heitä vastaan pakanoiden syntiset, joilla ei ole armoa eikä myötätuntoa, eivätkä he kunnioita kenenkään persoonaa, ei vanhoja eikä nuoria, eivätkä ketään, sillä he ovat pahempia ja voimakkaampia tekemään pahaa kuin kaikki ihmislapset. Ja he käyttävät väkivaltaa Israelia vastaan ja rikkovat Jaakobia vastaan, ja paljon verta vuodatetaan maan päällä, eikä ole ketään keräämässä eikä hautaamassa.
24 Niinä päivinä he huutavat ääneen ja rukoilevat, että heidät pelastettaisiin syntisten, pakanoiden, kädestä; mutta kukaan ei pelastu.
25 Ja lasten päät tulevat olemaan valkoiset ja harmaat, ja kolmen viikon ikäinen lapsi näyttää vanhalta kuin satavuotias mies, ja heidän hahmonsa tuhoutuu ahdistuksesta ja sorrosta.
26 Ja noina päivinä lapset alkavat tutkia lakeja ja etsiä käskyjä ja palata vanhurskauden polulle.
27 Ja päivät alkavat kasvaa moninkertaisiksi ja lisääntyä noiden ihmislasten keskuudessa, kunnes heidän päivänsä lähestyvät tuhatta vuotta. Ja suurempaan vuosien määrään kuin (ennen) oli päivien luku.
28 Eikä ole vanhusta eikä ketään, joka ei olisi tyytyväinen päiviinsä, sillä kaikki ovat kuin lapsia ja nuoria.
29 Ja kaikki heidän päivänsä he täyttävät ja elävät rauhassa ja ilossa, eikä ole oleva Saatanaa eikä pahaa tuhoajaa; sillä kaikki heidän päivänsä ovat siunauksen ja parantumisen päiviä.
30 Ja siihen aikaan Herra parantaa palvelijansa, ja he nousevat ja näkevät suuren rauhan ja ajavat pois vastustajansa. Ja vanhurskaat näkevät sen ja ovat kiitollisia ja iloitsevat ilolla aina ja ikuisesti ja näkevät kaikki heidän tuomionsa ja kaikki heidän kirouksensa vihollistensa päälle.
31 Ja heidän luunsa lepäävät maassa, ja heidän henkensä iloitsevat suuresti, ja he tietävät, että Herra on se, joka panee täytäntöön tuomion, ja osoittaa armoa sadoille ja tuhansille ja kaikille, jotka häntä rakastavat
32 Ja sinä, Mooses, kirjoita nämä sanat muistiin, sillä näin ne ovat kirjoitettuina, ja ne on merkitty taivaallisiin tauluihin todistukseksi sukupolville ikuisesti.

LUKU 24

1 Ja tapahtui Abrahamin kuoleman jälkeen, että Herra siunasi hänen poikaansa Iisakia, ja hän nousi Hebronista ja meni ja asettui Näkykaivolle tämän seitsemän vuoden riemuvuoden kolmannen viikon [2073 AM] ensimmäisenä vuonna.
2 Ja neljännen viikon ensimmäisenä vuonna alkoi nälänhätä maassa, [2080 AM] sen ensimmäisen nälänhädän lisäksi, joka oli ollut Abrahamin päivinä.
3 Ja Jaakob keitti linssikeittoa, ja Esau tuli pellolta nälkäisenä. Ja hän sanoi veljelleen Jaakobille: "Anna minulle tätä punaista keitonpalaa." Ja Jaakob sanoi hänelle: "Myy minulle esikoisoikeutesi, niin annan sinulle leipää ja myös tätä linssikeittoa."
4 Ja Esau sanoi sydämessään: "Minä kuolen; mitä hyötyä minulle on esikoisuudesta?"
5 Ja hän sanoi Jaakobille: "Minä annan sen sinulle." Jaakob sanoi: "Vanno minulle tänä päivänä", ja hän vannoi hänelle.
6 Ja Jaakob antoi veljelleen Esaulle leipää ja keiton, ja tämä söi kylläiseksi, mutta Esau halveksi esikoisoikeuttaan; tästä syystä Esaun nimi oli Edom, sen punaisen keiton tähden, jonka Jaakob antoi hänelle esikoisoikeudesta.
7 Jaakobista tuli vanhin, ja Esau alennettiin arvostaan.
8 Ja nälänhätä oli maan päällä, ja Iisak lähti menemään alas Egyptiin tämän viikon toisena vuonna ja meni filistealaisten kuninkaan luo Gerariin Abimelekin luo.
9 Ja Herra ilmestyi hänelle ja sanoi hänelle: "Älä mene Egyptiin; asu siinä maassa, jonka minä sinulle sanon, ja oleskele muukalaisena tässä maassa, ja minä olen sinun kanssasi ja siunaan sinua.
10 Sillä sinulle ja sinun jälkeläisillesi minä annan kaiken tämän maan ja vahvistan valani, jonka vannoin isällesi Abrahamille, ja minä teen jälkeläistesi luvun paljoksi kuin taivaan tähdet ja annan jälkeläisillesi koko tämän maan.
11 Ja sinun jälkeläisissäsi tulevat kaikki maan kansakunnat siunatuiksi, koska isäsi totteli minun ääntäni ja piti minun velvollisuuteni, käskyni, lakini, säädökseni ja liittoni; ja nyt sinä tottelet minun ääntäni ja asut tässä maassa.
12 Ja hän asui Gelarissa kolme vuosiviikkoa.
13 Ja Abimelek antoi hänestä [2080–2101] ja kaikesta, mitä hänellä oli, sanoen: "Jokainen, joka koskee häneen tai mihinkään, mikä on hänen, on varmasti kuolemalla kuoltava."
14 Ja Iisak vahvistui filistealaisten keskuudessa, ja hän hankki paljon omaisuutta, härkiä, lampaita, kameleja ja aaseja sekä suuren perheen.
15 Ja hän kylvi filistealaisten maassa ja tuotti satakertaisesti, ja Iisakista tuli ylen rikas, ja filistealaiset kadehtivat häntä.
16 Kaikki ne kaivot, jotka Abrahamin palvelijat olivat Abrahamin eläessä kaivaneet, filistealaiset olivat Abrahamin kuoltua tukkineet ja täyttäneet ne maalla.
17 Ja Abimelek sanoi Iisakille: "Mene pois meidän luotamme, sillä sinä olet paljon mahtavampi meitä." Ja Iisak lähti sieltä seitsemännen viikon ensimmäisenä vuonna ja asettui muukalaisena Gerarin laaksoihin.
18 Ja he kaivoivat uudelleen ne vesikaivot, jotka hänen isänsä Abrahamin palvelijat olivat kaivaneet ja jotka filistealaiset olivat sulkeneet hänen isänsä Abrahamin kuoltua, ja hän antoi niille nimet, jotka hänen isänsä Abraham oli ne nimennyt.
19 Ja Iisakin palvelijat kaivoivat kaivon laaksoon ja löysivät elävää vettä, ja Gerarin paimenet riitelivät Iisakin paimenten kanssa sanoen: "Vesi on meidän." Ja Iisak antoi kaivolle nimen "Pahuus", koska he olivat olleet meille pahoja.
20 Ja he kaivoivat toisen kaivon, ja siitäkin he riitelivät, ja hän antoi sille nimen 'Vihollisuus'. Ja hän nousi sieltä, ja he kaivoivat toisen kaivon, mutta siitä he eivät riidelleet, ja hän antoi sille nimen 'Sija', ja Iisak sanoi: 'Nyt Herra on tehnyt meille tilaa, ja me olemme lisääntyneet maassa.'
21 Ja hän meni sieltä ylös Valan kaivolle neljännenkymmenennenneljännen riemuvuoden ensimmäisen viikon ensimmäisenä vuonna.
22 Ja Herra ilmestyi hänelle sinä yönä, ensimmäisen kuukauden uutenakuun aikaan, ja sanoi hänelle: "Minä olen sinun isäsi Abrahamin Jumala; älä pelkää, sillä minä olen

sinun kanssasi ja siunaan sinua ja teen jälkeläisesi lukuisiksi kuin maan hiekka palvelijani Abrahamin tähden."
23 Ja hän rakensi sinne alttarin, jonka hänen isänsä Abraham oli ensin rakentanut, ja hän huusi avuksi Herran nimeä ja uhrasi isänsä Abrahamin Jumalalle.
24 Ja he kaivoivat kaivon ja löysivät elävää vettä.
25 Ja Iisakin palvelijat kaivoivat toisen kaivon, mutta eivät löytäneet vettä. He menivät ja kertoivat Iisakille, etteivät olleet löytäneet vettä. Ja Iisak sanoi: "Minä olen tänä päivänä vannonut filistealaisille, ja tämä asia on meille ilmoitettu."
26 Ja hän antoi sille paikalle nimen Valan kaivo, sillä siellä hän oli vannonut valansa Abimelekille ja ystävälleen Ahussatille ja sotapäällikölleen Pikolille.
27 Ja sinä päivänä Iisak tiesi, että hän oli pakotettuna vannonut heille tekevänsä heidän kanssaan rauhan.
28 Ja sinä päivänä Iisak kirosi filistealaiset ja sanoi: "Kirotut olkoot filistealaiset vihan ja närkästyksen päivään asti kaikkien kansojen keskellä; Jumala tehköön heidät pilkaksi ja kiroukseksi ja vihan ja närkästyksen kohteeksi syntisten, pakanoiden, ja kittiläisten käsissä."
29 Ja ne, jotka pelastuvat vihollisen ja kittiläisten miekasta, repäisköön vanhurskas kansa tuomion nojalla taivaan alta; sillä he tulevat olemaan minun lasteni vihollisia ja vihollisia sukupolvesta sukupolveen maan päällä.
30 Eikä heille jää jäännöstä, eikä ketään pelasteta vihan tuomion päivänä; sillä koko filistealaisten jälkeläinen on tuhottu, juurineen revitty ja karkotettu maan päältä, eikä näille kaftorilaisille enää jää nimeä eikä jälkeläistä maan päälle.
31 Sillä vaikka hän nousisi taivaaseen, sieltäkin hänet tuotaisiin alas, ja vaikka hän vahvistaisi itsensä maan päällä, sieltäkin hänet temmattaisiin pois, ja vaikka hän kätkeytyisi kansojen sekaan, sieltäkin hänet juurineen revittäisiin pois; ja vaikka hän laskeutuisi tuonelaan, sielläkin on hänen tuomionsa suuri, eikä sielläkään hänellä ole rauhaa.
32 Ja jos hän joutuu vankeuteen, hänen henkeään etsivien käsissä hänet surmataan matkalla, eikä hänelle jätetä nimeä eikä jälkeläistä koko maan päälle; sillä iankaikkiseen kiroukseen hän poistuu.
33 Ja näin on kirjoitettu ja kaiverrettu hänestä taivaallisiin tauluihin, että hänelle tehtäisiin tuomiopäivänä, niin että hänet juurittaisiin pois maan päältä.

LUKU 25

1 Ja tämän riemuvuoden toisena vuonna Rebekka kutsui poikansa Jaakobin ja puhui hänelle sanoen: "Poikani, älä ota itsellesi vaimoa Kanaanin tyttäristä, niin kuin veljesi Esau otti itselleen kaksi vaimoa Kanaanin tyttäristä, ja he ovat katkeroittaneet sieluni kaikilla saastaisilla teoillaan: sillä kaikki heidän tekonsa ovat haureutta ja himoa, eikä niissä ole vanhurskautta, sillä (heidän tekonsa) ovat pahoja."
2 Ja minä, poikani, rakastan sinua äärimmäisesti, ja sydämeni ja kiintymykseni siunaavat sinua joka päivä ja joka yövartio.
3 Ja nyt, poikani, kuuntele minun ääntäni ja tee äitisi tahto, äläkä ota itsellesi vaimoa tämän maan tyttäristä, vaan ainoastaan isäni huoneesta ja isäni suvusta. Ota itsellesi vaimo isäni huoneesta, ja Korkein Jumala siunaa sinua, ja lapsesi tulevat olemaan vanhurskas sukupolvi ja pyhä siemen.
4 Ja sitten Jaakob puhui äidilleen Rebekalle ja sanoi hänelle: "Katso, äiti, olen yhdeksän viikkoa vanha, enkä tunne enkä ole koskenut kehenkään naiseen, enkä ole kihlannut itseäni kenenkään kanssa, enkä edes ajatellut ottavani itselleni vaimoa Kanaanin tyttäristä."
5 Sillä minä muistan, äiti, isämme Abrahamin sanat, sillä hän käski minua olemaan ottamatta vaimoa Kanaanin tyttäristä, vaan ottamaan itselleni vaimon isäni suvusta ja suvustani.
6 Olen kuullut, että veljellesi Labanille on syntynyt tyttäriä, ja olen päättänyt ottaa heistä vaimon.
7 Ja tästä syystä olen hengessäni varjellut itseäni synniltä ja turmelukselta kaikilla tavoillani kaikkina elämäni päivinä; sillä himon ja haureuden suhteen isäni Abraham antoi minulle monia käskyjä.
8 Ja kaikesta huolimatta, mitä hän on minua käskenyt, veljeni on näiden kahdenkymmenenkahden vuoden aikana riidellyt kanssani ja puhunut minulle usein ja sanonut: 'Veljeni, ota vaimoksi kahdesta vaimostani sisar'; mutta minä kieltäydyn tekemästä niin kuin hän on tehnyt.
9 Minä vannon sinun edessäsi, äiti, etten koko elämäni aikana ota itselleni vaimoa Kanaanin jälkeläisten tyttäristä enkä tee niin pahaa kuin veljeni on tehnyt.
10 Älä pelkää, äiti; ole varma, että minä teen sinun tahtosi ja vaellan oikeamielisesti enkä ikuisesti turmele teitäni.
11 Ja sen jälkeen hän nosti kasvonsa taivasta kohti ja ojensi kättensä sormet ja avasi suunsa ja ylisti Korkeinta Jumalaa, joka oli luonut taivaan ja maan, ja hän kiitti ja ylisti Häntä.
12 Ja hän sanoi: "Kiitetty olkoon Herra Jumala, ja olkoon hänen pyhä nimensä kiitetty ikuisesti, joka on antanut minulle Jaakobin puhtaaksi pojaksi ja pyhäksi siemeneksi; sillä hän on sinun, ja sinun on oleva hänen siemenensä jatkuvasti ja läpi kaikkien sukupolvien ikuisesti."
13 Siunaa häntä, Herra, ja pane suuhuni vanhurskauden siunaus, että minä siunaisin häntä.
14 Ja sillä hetkellä, kun vanhurskauden henki laskeutui hänen suuhunsa, hän pani molemmat kätensä Jaakobin pään päälle ja sanoi:
15 Siunattu olet sinä, vanhurskauden Herra ja iankaikkinen Jumala, ja siunatkoon hän sinua kaikkien ihmissukupolvien yli. Antakoon hän sinulle, poikani, vanhurskauden polun ja ilmoittakoon vanhurskauden jälkeläisillesi.
16 Ja tehköön Hän poikistasi monia elinaikanasi, ja he nouskoot vuoden kuukausien luvun mukaan. Ja tulkoot heidän pojistaan monia ja suuria taivaan tähtien yläpuolelle, ja heidän lukumääränsä olkoon suurempi kuin meren hiekka.
17 Ja antakoon Hän heille tämän hyvän maan – niin kuin Hän sanoi antavansa sen Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen ikuisesti – ja pitäkööt he sen omaisuutenaan ikuisesti.
18 Ja saakoon minun nähdä sinulle, poikani, syntyvän siunattuja lapsia elämäni aikana, ja siunattu ja pyhä siemen olkoon kaikki jälkeläisesi.
19 Ja niin kuin sinä virkistit äitisi henkeä hänen eläessään, niin siunaa sinua kantajasi kohtu. [Rakkaus] ja rintani siunaavat sinua, ja suuni ja kieleni ylistävät sinua suuresti.

20 Lisääntykää ja leviäkää maan päälle, ja olkoot jälkeläisesi täydellisiä taivaan ja maan ilossa ikuisesti; ja riemuitkoot jälkeläisesi, ja rauhan suurena päivänä sillä olkoon rauha.
21 Ja pysyköön sinun nimesi ja jälkeläisesi kaikkina aikoina, ja olkoon Korkein Jumala heidän Jumalansa, ja asukoon vanhurskauden Jumala heidän kanssaan, ja heidän kauttaan rakennettakoon Hänen pyhäkkönsä kaikkina aikoina.
22 Siunattu olkoon se, joka sinua siunaa, ja kaikki liha, joka sinua väärin kiroaa, olkoon kirottu.
23 Ja hän suuteli häntä ja sanoi hänelle: "Maailman Herra rakastakoon sinua niin kuin äitisi sydän ja hänen rakkautensa iloitsevat sinusta ja siunatkoon sinua." Ja hän lakkasi siunaamasta.

LUKU 26

1 Ja tämän viikon seitsemäntenä vuonna Iisak kutsui luokseen vanhemman poikansa Esaun ja sanoi hänelle: "Minä olen vanha, poikani, ja katso, silmäni ovat hämärät näkemässä, enkä tiedä kuolinpäivääni."
2 Ja nyt ota metsästysaseesi, viinesi ja jousesi, ja mene pellolle metsästämään ja pyydystämään minulle (peuraa), poikani, ja tee minulle herkullista ruokaa, sellaista jota sieluni rakastaa, ja tuo se minulle syötäväksi ja että sieluni siunaisi sinut ennen kuin kuolen.
3 Mutta Rebekka kuuli Iisakin puhuvan Esaulle.
4 Ja Esau lähti varhain pellolle metsästämään ja pyydystämään ja viemään kotiin isälleen.
5 Ja Rebekka kutsui poikansa Jaakobin ja sanoi hänelle: "Katso, minä kuulin isäsi Iisakin puhuvan veljellesi Esaulle ja sanovan: 'Metsästä minulle ja tee minulle herkkua ja tuo se minulle'."
6 "Minä saan syödä ja siunata sinut Herran edessä ennen kuin kuolen." Ja nyt, poikani, tottele ääntäni siinä, mitä minä käsken sinua: Mene laumaasi ja tuo minulle kaksi hyvää vuohenvohlaa, niin teen niistä isällesi herkullista ruokaa, sellaista kuin hän rakastaa, ja sinä tuot ne isällesi, jotta hän söisi ja siunaisi sinut Herran edessä ennen kuin kuolee, ja että sinä olisit siunattu.
7 Ja Jaakob sanoi äidilleen Rebekalle: "Äiti, en minä kiellä sinulta mitään, mitä isäni söisi ja mikä häntä miellyttäisi; pelkään vain, äitini, että hän tunnistaa ääneni ja haluaa koskettaa minua.
8 Ja sinä tiedät, että minä olen sileä ja veljeni Esau on karvainen, ja minä ilmestyn hänen silmiensä eteen pahantekijänä ja teen teon, jota hän ei ole käskenyt minun tehdä, ja hän vihastuu minuun, ja minä tuotan itselleni kirouksen enkä siunausta.
9 Ja Rebekka, hänen äitinsä, sanoi hänelle: "Kirouksesi tulkoon minun päälleni, poikani, tottele vain ääntäni."
10 Ja Jaakob totteli äitinsä Rebekan ääntä ja meni hakemaan kaksi kaunista ja lihavaa vuohenvohlaa ja toi ne äidilleen, ja hänen äitinsä teki niistä herkullista ruokaa, sellaista kuin Jaakob rakasti.
11 Ja Rebekka otti vanhemman poikansa Esaun kauniin sadevaahdon, joka oli hänen kanssaan talossa, ja hän puki niillä nuoremman poikansa Jaakobin ja pani vohlien nahat hänen käsiinsä ja hänen kaulansa paljaisiin osiin.
12 Ja hän antoi leipomansa lihan ja leivän poikansa Jaakobin käteen.
13 Ja Jaakob meni isänsä luo ja sanoi: "Minä olen sinun poikasi. Olen tehnyt niin kuin käskit minun tehdä. Nouse, istu ja syö, isä, mitä olen saanut, että sielusi siunaisi minut."
14 Ja Iisak sanoi pojalleen: "Kuinka löysit niin pian, poikani?"
15 Ja Jaakob sanoi: 'Koska <Herra>, sinun Jumalasi, antoi minun löytää sen.'
16 Ja Iisak sanoi hänelle: "Tule lähemmäs, poikani, niin tunnen sinut, oletko sinä poikani Esau vai et."
17 Jaakob meni isänsä Iisakin luo, ja tämä tunnusteli häntä ja sanoi: "Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Esaun kädet".
18 eikä hän erottanut häntä, koska taivaallinen armo oli poistanut hänen havaintokykynsä, eikä Iisak erottanut, sillä hänen kätensä olivat karvaiset niin kuin hänen veljensä Esaun, niin että hän siunasi hänet.
19 Ja hän sanoi: "Oletko sinä minun poikani Esau?" Ja hän vastasi: "Minä olen sinun poikasi." Ja hän sanoi: "Tuo tänne minun luokseni, että söisin siitä, mitä olet pyytänyt, poikani, että sieluni siunaisi sinut."
20 Ja hän toi hänelle, ja hän söi, ja hän toi hänelle viiniä, ja hän joi.
21 Ja hänen isänsä Iisak sanoi hänelle: "Tule lähemmäs ja suukota minua, poikani."
22 Ja hän tuli lähelle ja suuteli häntä. Ja hän tunsi hänen vaatteidensa tuoksun ja siunasi hänet sanoen: "Katso, poikani tuoksu on kuin pellon tuoksu, jonka Herra on siunannut."
23 Herra antakoon sinulle taivaan kastetta ja maan kastetta, yltäkylläisesti viljaa ja öljyä. Kansakunnat palvelkoot sinua, kansakunnat kumartakoot sinua.
24 Ole veljiesi herra, ja äitisi pojat kumartakoot sinua. Kaikki siunaukset, joilla Herra on siunannut minua ja siunannut Abrahamia, isääni, tulkoot sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisesti. Kirottu olkoon se, joka sinua kiroaa, ja siunattu olkoon se, joka sinua siunaa.
25 Ja tapahtui, että heti kun Iisak oli siunannut poikansa Jaakobin ja Jaakob oli lähtenyt isänsä Iisakin luota, hän kätkeytyi, ja hänen veljensä Esau palasi metsästämästä.
26 Ja hän teki myös herkkuruuan ja vei sen isälleen ja sanoi isälleen: "Nouse, isäni, ja syö minun riistaani, että sielusi siunaisi minut."
27 Ja hänen isänsä Iisak sanoi hänelle: "Kuka sinä olet?" Hän sanoi hänelle: "Minä olen sinun esikoisesi, poikasi Esau. Olen tehnyt niin kuin käskit minun tehdä."
28 Ja Iisak hämmästyi suuresti ja sanoi: "Kuka on metsästänyt ja pyytänyt ja tuonut sen minulle? Minä söin kaikkea ennen sinun tuloasi ja siunasin hänet. Hän ja kaikki hänen jälkeläisensä ovat siunattuja ikuisesti."
29 Ja tapahtui, että kun Esau kuuli isänsä Iisakin sanat, hän puhkesi valittamaan erittäin kovaan ja katkeraan ääneen ja sanoi isälleen: "Siunaa minutkin, isä."
30 Ja hän sanoi hänelle: "Veljesi tuli kavaluudella ja vei sinulta siunauksen." Ja hän sanoi: "Nyt tiedän, miksi hänen nimensä on Jaakob. Katso, hän on pettänyt minut jo kahdesti: hän vei minulta esikoisoikeuden, ja nyt hän on vienyt minulta siunauksen."

31 Ja hän sanoi: "Eikö sinulla ole minulle siunausta varattuna, isä?" Niin Iisak vastasi ja sanoi Esaulle: "Katso, minä olen tehnyt hänestä sinun herrasi, ja kaikki hänen veljensä olen antanut hänelle palvelijoiksi, ja olen vahvistanut häntä runsain määrin viljalla, viinillä ja öljyllä. Ja mitä minä nyt teen hyväksesi, poikani?"
32 Ja Esau sanoi isälleen Iisakille: "Vain yksi siunausko sinulla, isä? Siunaa minutkin, isä."
33 Ja Esau korotti äänensä ja itki. Ja Iisak vastasi ja sanoi hänelle: "Katso, kaukana maan kasteesta on sinun asuinsijasi, kaukana taivaan kasteesta ylhäältä.
34 Ja miekkasi varassa sinä elät ja palvelet veljeäsi. Ja kun sinusta tulee suuri ja ravistat hänen ikeensä kaulastasi, teet täydellisen synnin, kuoleman, ja jälkeläisesi juuritaan pois taivaan alta.
35 Ja Esau uhkaili Jaakobia siunauksen tähden, jolla hänen isänsä oli hänet siunannut, ja hän sanoi sydämessään: "Tulkoot nyt isäni surupäivät, että surmaisin veljeni Jaakobin."

LUKU 27

1 Ja Rebekalle unessa kerrottiin Esaun, hänen vanhemman poikansa, sanat. Niin Rebekka lähetti kutsumaan nuoremman poikansa Jaakobin.
2 ja sanoi hänelle: "Katso, veljesi Esau kostaa sinulle ja tappaa sinut."
3 Niin, poikani, tottele minua ja nouse ja pakene veljeni Labanin luo Haraniin ja viivy hänen luonaan muutamia päiviä, kunnes veljesi viha asettuu ja hän ottaa vihansa sinusta pois ja unohtaa kaiken, mitä olet tehnyt; sitten minä lähetän ja noudan sinut sieltä.
4 Ja Jaakob sanoi: "En pelkää; jos hän haluaa tappaa minut, minä tapan hänet."
5 Mutta hän sanoi hänelle: "Älköön minulta riistettävä molemmat poikani samana päivänä."
6 Ja Jaakob sanoi äidilleen Rebekalle: "Katso, sinä tiedät, että isäni on tullut vanhaksi eikä näe, koska hänen silmänsä ovat sameat. Ja jos minä jätän hänet, se on hänen silmissään paha, koska minä jätän hänet ja menen pois teidän luotanne. Ja isäni on vihainen ja kiroava minua. En minä mene; vasta kun hän lähettää minut, minä menen."
7 Ja Rebekka sanoi Jaakobille: "Minä menen sisään ja puhun hänen kanssaan, ja hän lähettää sinut menemään."
8 Ja Rebekka meni sisään ja sanoi Iisakille: "Minä inhoan elämääni kahden Heetin tyttären takia, jotka Esau on ottanut hänelle vaimoiksi. Ja jos Jaakob ottaa vaimon tämän maan tyttäristä, niin mitä varten minä enää elän? Sillä Kanaanin tyttäret ovat pahoja."
9 Ja Iisak kutsui Jaakobin ja siunasi hänet, ja nuhteli häntä ja sanoi hänelle: "Älä ota itsellesi vaimoa Kanaanin tyttäristä;
10 Nouse ja mene Mesopotamiaan, Betuelin, äitisi isän, kotiin, ja ota sieltä itsellesi vaimo Labanin, äitisi veljen, tyttäristä.
11 Ja Jumala Kaikkivaltias siunatkoon sinua, lisääntyköön ja lisääntyköön, että sinusta tulisi kansojen joukko, ja antakoon sinulle isäni Abrahamin siunaukset, sinulle ja sinun jälkeläisillesi, että perisit maan, jossa olet muukalaisena ollut, ja kaiken maan, jonka Jumala antoi Abrahamille. Mene rauhaan, poikani.
12 Niin Iisak lähetti Jaakobin matkalle, ja tämä meni Mesopotamiaan Labanin luo, joka oli syyrialaisen Betuelin poika ja Jaakobin äidin Rebekan veli.
13 Ja tapahtui, että Jaakobin noustua lähteäkseen Mesopotamiaan Rebekan henki surkeni poikansa tähden, ja hän itki.
14 Ja Iisak sanoi Rebekalle: "Sisareni, älä itke poikaani Jaakobia, sillä hän menee rauhassa ja rauhassa hän palaa."
15 Korkein Jumala varjelee hänet kaikesta pahasta ja on hänen kanssaan; sillä hän ei hylkää häntä kaikkina hänen päivinään;
16 Sillä minä tiedän, että hänen tiensä menestyvät kaikessa, minne ikinä hän meneekin, kunnes hän palaa rauhassa luoksemme ja me näemme hänet rauhassa.
17 Älä pelkää hänen tähtensä, sisareni, sillä hän on oikealla tiellä ja hän on nuhteeton mies; ja hän on uskollinen eikä huku. Älä itke.
18 Ja Iisak lohdutti Rebekkaa tämän poikaan Jaakobin tähden ja siunasi hänet.
19 Ja Jaakob lähti Valan Kaivolta mennäkseen Haraniin toisen viikon ensimmäisenä vuonna neljäntenäkymmenentenäneljäntenä riemuvuotena, ja hän saapui Lusiin vuorille, se on Beeteliin, tämän viikon ensimmäisen kuukauden uutenakuun aikaan [klo 21.15] ja hän saapui paikkaan illalla ja käänsi tieltä länteen sinä yönä: ja hän nukkui siellä; sillä aurinko oli laskenut.
20 Ja hän otti yhden sen paikan kivistä ja laski <sen päänsä viereen> puun alle, ja hän matkusti yksin, ja hän nukkui.
21 Ja hän näki sinä yönä unta, ja katso, maan päälle oli asetettu tikapuut, joiden pää ulottui taivaaseen, ja katso, Herran enkelit kulkivat niitä pitkin ylös ja alas; ja katso, Herra seisoi niiden päällä.
22 Ja hän puhui Jaakobille ja sanoi: "Minä olen Herra, sinun isäsi Abrahamin Jumala, ja Iisakin Jumala; maan, jolla sinä nukut, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi."
23 Ja sinun jälkeläisesi ovat lukuisat kuin maan tomu, ja sinä lisääntyt länteen ja itään, pohjoiseen ja etelään, ja sinussa ja sinun jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansojen sukukunnat.
24 Ja katso, minä olen sinun kanssasi ja varjelen sinua, minne ikinä menetkin, ja minä tuon sinut takaisin tähän maahan rauhassa; sillä minä en jätä sinua, ennen kuin olen tehnyt kaiken, mitä olen sinulle sanonut.
25 Ja Jaakob heräsi unestaan ja sanoi: "Totisesti tämä paikka on Herran huone, enkä minä tiennyt sitä." Ja hän pelästyi ja sanoi: "Peljäs on tämä paikka, se ei ole mikään muu kuin Jumalan huone, ja tämä on taivaan portti."
26 Ja Jaakob nousi varhain aamulla ja otti kiven, jonka hän oli pannut päänsä alle, ja nosti sen pystyyn patsaaksi merkiksi ja vuodatti öljyä sen päälle. Ja hän antoi sille paikalle nimen Beetel; mutta paikan nimi oli ennen Luus.
27 Ja Jaakob vannoi Herralle lupauksen sanoen: "Jos Herra on minun kanssani ja varjelee minut tällä tiellä, jota kuljen, ja antaa minulle leipää syötäväksi ja vaatteita päälleni, niin että palaan rauhassa isäni taloon, niin Herra on oleva minun Jumalani, ja tämä kivi, jonka olen pystyttänyt patsaaksi merkiksi tähän paikkaan, on oleva Herran huone, ja kaikesta, mitä sinä minulle annat, annan minä kymmenykset sinulle, Jumalani."

LUKU 28

1 Ja hän lähti matkalle ja tuli idän maahan Labanin, Rebekan veljen, luo, ja hän oli hänen kanssaan ja palveli häntä viikon ajan hänen tyttärensä Raakelin vuoksi.
2 Ja kolmannen viikon ensimmäisenä vuonna [klo 21.22] hän sanoi hänelle: "Anna minulle vaimoni, jonka vuoksi olen palvellut sinua seitsemän vuotta." Ja Laban sanoi Jaakobille: "Minä annan sinulle vaimosi."
3 Ja Laban laittoi pidot ja otti vanhemman tyttärensä Lean ja antoi hänet Jaakobille vaimoksi ja antoi hänelle palvelijattarensa Silpan palvelijattareksi; eikä Jaakob tiennyt, sillä hän luuli hänen olevan Raakel.
4 Ja hän meni hänen luokseen, ja katso, hän oli Lea; ja Jaakob vihastui Labanille ja sanoi hänelle: "Miksi teit minulle näin? Enkö palvellut sinua Raakelin enkä Lean takia? Miksi teit minulle vääryyttä?"
5 Ota tyttäresi, niin minä menen, sillä sinä olet tehnyt minulle pahaa.' Sillä Jaakob rakasti Raakelia enemmän kuin Leaa; Lean silmät olivat heikot, mutta hänen vartalonsa oli hyvin kaunis; mutta Raakelilla oli kauniit silmät ja kaunis ja hyvin komea vartalo.
6 Ja Laban sanoi Jaakobille: "Meidän maassamme ei ole tapana antaa nuorempaa ennen vanhempaa." Eikä ole oikein tehdä näin; sillä näin on säädetty ja kirjoitettu taivaallisiin tauluihin, ettei kukaan saa antaa nuorempaa tytärtään ennen vanhempaa; vaan vanhempi annetaan ensin ja hänen jälkeensä nuorempi – ja miestä, joka niin tekee, he tuomitsevat syylliseksi taivaassa, eikä kukaan ole vanhurskas, joka tekee näin, sillä tämä teko on paha Herran edessä.
7 Ja käske israelilaisia, etteivät he tekisi tätä: älkööt he ottako eivätkä antako nuorempaa, ennen kuin ovat antaneet vanhemman, sillä se on hyvin pahaa.
8 Ja Laban sanoi Jaakobille: "Anna tämän juhlan seitsemän päivän kulua ohi, niin minä annan sinulle Raakelin, että palvelisit minua vielä seitsemän vuotta ja paimentaisit lampaitani niin kuin edelliselläkin viikolla."
9 Ja sinä päivänä, kun Lean juhlan seitsemän päivää olivat kuluneet, Laban antoi Raakelin Jaakobille, jotta tämä palvelisi häntä vielä seitsemän vuotta, ja hän antoi Raakelille Bilhan, Silpan sisaren, palvelijattareksi.
10 Ja hän palveli vielä toiset seitsemän vuotta Raakelin vuoksi, sillä Lea oli annettu hänelle ilmaiseksi.
11 Ja Herra avasi Leean kohdun, ja Leea tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille pojan, ja Jaakob antoi pojalle nimen Ruuben, yhdeksännen kuukauden neljäntenätoista päivänä, kolmannen viikon ensimmäisenä vuonna. [2122 AM]
12 Mutta Raakelin kohtu oli suljettu, sillä Herra näki, että Leaa vihattiin ja Raakelia rakastettiin.
13 Ja Jaakob yhtyi taas Leeaan, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille toisen pojan, ja Jaakob antoi pojalle nimen Simeon, tämän viikon kolmantena vuonna, kymmenennen kuukauden kahdentenakymmenentenäensimmäisenä päivänä. [21:24]
14 Ja Jaakob yhtyi taas Leeaan, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänelle kolmannen pojan, ja Jaakob antoi hänelle nimen Leevi, tämän viikon kuudennen vuoden ensimmäisen kuukauden uudessakuussa. [2127]
15 Ja Jaakob yhtyi jälleen häneen, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänelle neljännen pojan, ja Jaakob antoi hänelle nimen Juuda kolmannen kuukauden viidentenätoista päivänä, neljännen viikon ensimmäisenä vuonna. [2129 AM]
16 Kaiken tämän tähden Raakel kadehti Leaa, koska tämä ei synnyttänyt, ja sanoi Jaakobille: "Anna minulle lapsia". Jaakob sanoi: "Olenko minä kieltänyt sinulta kohtusi hedelmän? Olenko minä sinut hylännyt?"
17 Ja kun Raakel näki, että Lea oli synnyttänyt Jaakobille neljä poikaa, Ruubenin, Simeonin, Leevin ja Juudan, hän sanoi hänelle: "Mene Bilhan, minun palvelijattareni, luo, niin hän tulee raskaaksi ja synnyttää minulle pojan." (Ja hän antoi hänelle palvelijattarensa Bilhan vaimoksi.)
18 Ja hän yhtyi häneen, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänelle pojan, ja hän antoi hänelle nimen Daan kuudennen kuukauden yhdeksäntenä päivänä, kolmannen viikon kuudentena vuonna. [2127 AM]
19 Ja Jaakob yhtyi Bilhaan toisen kerran, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille pojan. Raakel antoi pojalle nimen Naftali seitsemännen kuukauden viidentenä päivänä, neljännen viikon toisena vuotena. [21.30]
20 Ja kun Lea näki, että hän oli tullut hedelmättömäksi eikä synnyttänyt, hän kadehti Raakelia ja antoi myös palvelijattarensa Silpan Jaakobille vaimoksi, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti pojan, ja Lea antoi hänelle nimen Gaad kahdeksannen kuukauden kahdentenatoista päivänä, neljännen viikon kolmantena vuonna. [21:31]
21 Ja hän yhtyi jälleen häneen, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänelle toisen pojan. Lea antoi hänelle nimen Asser, yhdennentoista kuukauden toisena päivänä, neljännen viikon viidentenä vuonna. [21:33]
22 Ja Jaakob meni Leean luo, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti pojan, ja hän antoi pojalle nimen Isaskar viidennen kuukauden neljäntenä päivänä, neljännen viikon neljäntenä vuonna, ja hän antoi hänet imettäjälle.
23 Ja Jaakob yhtyi jälleen häneen, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti kaksi lasta, pojan ja tyttären. Hän antoi pojalle nimen Sebulon ja tyttärelle nimen Diina seitsemännen kuukauden seitsemäntenä päivänä, neljännen viikon kuudentena vuonna. [21:34]
24 Ja Herra oli Raakelille armollinen ja avasi hänen kohtunsa, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan, ja hän antoi hänelle nimen Joosef, neljännen kuukauden uutenakuun päivänä, kuudentena vuotena tällä neljännellä viikolla. [21:34]
25 Ja Joosefin syntymän päivinä Jaakob sanoi Labanille: "Anna minulle vaimoni ja poikani, ja anna minun mennä isäni Iisakin luo, ja anna minun rakentaa itselleni talo, sillä olen täyttänyt ne vuodet, jotka olen palvellut sinua kahden tyttäresi vuoksi, ja minä menen isäni taloon."
26 Ja Laban sanoi Jaakobille: "Jää luokseni palkkaasi vastaan ja paimenna jälleen minun lampaitani ja ota palkkasi vastaan."
27 Ja he sopivat keskenään, että hän antaisi hänelle palkkana ne karitsat ja kilit, jotka olivat syntyneet mustina, täplikkäinä ja valkoisina, (nämä) olisivat hänen palkkansa.
28 Ja kaikki lampaat kantoivat kirjavia, pilkullisia ja mustia, monin eri merkein merkittyjä, ja ne kantoivat jälleen karitsoja itsensä kaltaisia, ja kaikki kirjavat olivat Jaakobin ja ne, jotka eivät olleet, olivat Labanin.
29 Ja Jaakobin omaisuus lisääntyi äärimmäisesti, ja hänellä oli härkiä, lampaita, aaseja, kameleja, palvelijoita ja palvelijattaria.

30 Ja Laban ja hänen poikansa kadehtivat Jaakobia, ja Laban otti takaisin hänen lampaansa häneltä ja tarkkaili häntä pahansuovasti.

LUKU 29

1 Ja kun Raakel oli synnyttänyt Joosefin, Laban meni keritsemään lampaitaan, sillä ne olivat kolmen päivän matkan päässä hänestä.
2 Ja Jaakob näki, että Laban oli menossa keritsemään hänen lampaitaan, ja Jaakob kutsui Lean ja Raakelin ja puhui heille ystävällisesti, että he tulisivat hänen kanssaan Kanaanin maahan.
3 Sillä hän kertoi heille, kuinka hän oli nähnyt kaiken unessa, kaiken, mitä Hän oli hänelle sanonut, että hänen pitäisi palata isänsä taloon, ja he sanoivat: "Minne ikinä menetkin, me menemme sinun kanssasi."
4 Ja Jaakob siunasi isänsä Iisakin Jumalaa ja isänsä Abrahamin Jumalaa, ja hän nousi ja nousi vaimojensa ja lastensa selkään ja otti kaiken omaisuutensa ja ylitti virran ja tuli Gileadin maahan, ja Jaakob kätki aikomuksensa Labanilta eikä kertonut hänelle.
Ja neljännen viikon seitsemäntenä vuonna Jaakob käänsi (kasvonsa) Gileadia kohti, ensimmäisen kuukauden kahdentenakymmenententenäensimmäisenä. [21.35] Ja Laban ajoi häntä takaa ja saavutti Jaakobin Gileadin vuoristossa kolmannen kuukauden kolmantenatoista päivänä.
6 Herra ei sallinut hänen vahingoittaa Jaakobia, sillä hän ilmestyi hänelle yöllä unessa. Ja Laban puhui Jaakobille.
7 Ja viidentenätoista päivänä noina päivinä Jaakob laittoi juhlat Labanille ja kaikille, jotka tulivat hänen kanssaan, ja Jaakob vannoi Labanille sinä päivänä, ja Laban myös Jaakobille, ettei kumpikaan ylittäisi Gileadin vuorta toisen luo pahassa tarkoituksessa.
8 Ja hän teki sinne todistusroukkion; siitä syystä sitä paikkaa kutsutaan todistusroukkioksi tämän roukkion mukaan.
9 Mutta ennen Gileadin maata kutsuttiin refalaisten maaksi; sillä se oli refalaisten maa, ja refalaiset syntyivät (siellä), jättiläiset, joiden pituus oli kymmenen, yhdeksän, kahdeksan ja seitsemän kyynärää.
10 Heidän asuinpaikkansa ulottui ammonilaisten maasta Hermonin vuoreen asti, ja heidän valtakuntansa valtakuntia olivat Karnaim, Astarot, Edrei, Misur ja Beon.
11 Ja Herra tuhosi heidät heidän tekojensa pahuuden tähden; sillä he olivat hyvin pahansuopia, ja amorilaiset asuivat heidän sijaansa, jumalattomina ja syntisinä, eikä ole tänä päivänä kansaa, joka olisi tehnyt kaikki heidän syntinsä täyteen mittaansa, eivätkä he enää elä maan päällä.
12 Ja Jaakob lähetti Labanin matkaan, ja tämä lähti Mesopotamiaan, idän maahan, ja Jaakob palasi Gileadin maahan.
13 Ja hän kulki Jabbokin yli yhdeksännen kuukauden yhdentenätoista päivänä. Sinä päivänä hänen veljensä Esau tuli hänen luokseen, ja hän teki sovinnon hänen kanssaan ja lähti hänen luotaan Seirin maahan, mutta Jaakob asui teltoissa.
14 Ja tämän riemuvuoden viidennen viikon ensimmäisenä vuonna [klo 21.36] hän ylitti Jordanin ja asui Jordanin tuolla puolella, ja hän paimensi lampaitaan Kasanmereltä Betsaniin ja Dotaniin ja Akrabbimin metsään asti.
15 Ja hän lähetti isälleen Iisakille kaikkea omaisuuttaan: vaatteita, ruokaa, ruokaa, juomaa, maitoa, voita, juustoa ja joitakin laakson taateleita.
16 Ja myös äidilleen Rebekalle neljä kertaa vuodessa, kuukausien välillä, kyntämisen ja niittämisen välillä, syksyn ja sateen välillä sekä talven ja kevään välillä, Abrahamin torniin.
17 Sillä Iisak oli palannut Valan kaivolta ja noussut isänsä Abrahamin torniin ja asui siellä erillään poikansa Esaun kanssa.
18 Sillä niihin aikoihin, kun Jaakob meni Mesopotamiaan, Esau otti itselleen vaimon Mahalatin, Ismaelin tyttären, ja kokosi yhteen kaikki isänsä ja vaimojensa laumat ja meni ylös ja asettui Seirin vuorelle ja jätti isänsä Iisakin yksin Valan lähteelle.
19 Ja Iisak nousi Valan kaivolta ja asettui isänsä Abrahamin torniin Hebronin vuorille,
20 Ja sinne Jaakob lähetti kaiken, mitä hän lähetti isälleen ja äidilleen aika ajoin, kaiken, mitä he tarvitsivat, ja he siunasivat Jaakobia koko sydämestään ja koko sielustaan.

LUKU 30

1 Ja kuudennen viikon ensimmäisenä vuonna [2143 AM] hän meni rauhassa ylös Salemiin, Sikemin itäpuolelle, neljännessä kuussa.
2 Ja siellä he veivät Dinan, Jaakobin tyttären, Sikemin taloon, joka oli hivviläisen Hamorin poika, maan ruhtinas, ja hän makasi hänen kanssaan ja saastutti hänet, ja hän oli pieni tyttö, kaksitoistavuotias lapsi.
3 Ja hän pyysi isältään ja tämän veljiltä, että tämä annettaisiin hänelle vaimoksi. Jaakob ja hänen poikansa olivat vihaisia Sikemin miesten tähden, sillä he olivat häpäisseet Dinan, heidän sisarensa, ja he puhuivat heille pahoin aikein ja kohtelivat heitä petollisesti ja viekoittelivat heitä.
4 Ja Simeon ja Leevi tulivat odottamatta Sikemiin ja panivat täytäntöön tuomion kaikille Sikemin miehille ja tappoivat kaikki miehet, jotka he sieltä löysivät, eivätkä jättäneet sinne ketään jäljelle: he tappoivat kaikki kidutuksissa, koska he olivat häpäisseet heidän sisartaan Diinaa.
5 Älköönkä tästedes tapahtuko näin, että Israelin tytärtä saastutettaisiin, sillä taivaassa on heitä vastaan säädetty tuomio, että heidän tulisi tuhota miekalla kaikki sikemiläisten miehet, koska he olivat häpäisseet Israelia.
6 Ja Herra antoi heidät Jaakobin poikien käsiin, jotta he tuhoaisivat heidät miekalla ja paneisivat heille täytäntöön tuomion, ettei näin enää tapahtuisi Israelissa, että neitsyt Israelista saastutettaisiin.
7 Ja jos joku mies Israelissa haluaa antaa tyttärensä tai sisarensa jollekin pakanoiden jälkeläiselle, hänen on kuoltava, ja he kivittävä hänet kuoliaaksi, sillä hän on tuottanut häpeää Israelille; ja he polttavat naisen tulessa, koska hän on häpäissyt isänsä suvun nimen, ja hänet on juurittava pois Israelista.
8 Älköön Israelissa olko avionrikkojaa eikä epäpuhtautta kaikkina maan sukupolvina, sillä Israel on pyhä Herralle, ja jokainen, joka sen saastuttaa, kuolee varmasti; hänet kivitetään kuoliaaksi.

9 Sillä näin on säädetty ja kirjoitettu taivaallisiin tauluihin koskien kaikkea Israelin jälkeläistä: Se, joka saastuttaa sen, varmasti kuolee, ja hänet kivitetään.
10 Ja tällä lailla ei ole päivien rajaa, eikä anteeksiantoa eikä sovitusta; vaan mies, joka on häpäissyt tyttärensä, revittäköön pois koko Israelin keskeltä, koska hän on antanut jälkeläistään Molokille ja tehnyt jumalatonta työtä saastuttaakseen sen.
11 Ja sinä, Mooses, käske israelilaisia ja kehota heitä olemaan antamatta tyttäriään pakanoille eivätkä ottamaan pojilleen pakanoiden tyttäriä, sillä se on kauhistus Herran edessä.
12 Tästä syystä olen kirjoittanut sinulle lain sanoin kaikki sikemiläisten teot, jotka he tekivät Diinaa vastaan, ja kuinka Jaakobin pojat puhuivat sanoen: "Emme anna tytärtämme ympärileikkaamattomalle miehelle, sillä se olisi meille häpeäksi."
13 Ja se on häpeäksi Israelille, eläville ja niille, jotka ottavat pakanoiden tyttäriä; sillä se on saastaista ja kauhistuttavaa Israelille.
14 Eikä Israel ole vapaa tästä saastaisuudesta, jos sillä on vaimo pakanoiden tyttäristä tai jos se on antanut jonkun tyttäristään pakanoiden miehelle.
15 Sillä vitsaus vitsauksen perään ja kirous kirouksen perään, ja kaikki tuomiot, vitsaus ja kirous kohtaavat häntä. Jos hän tekee tämän tai peittää silmänsä niiltä, jotka tekevät saastaisuutta tai häpäisevät Herran pyhäkön tai häpäisevät hänen pyhää nimeään, (silloin) koko kansa tuomitaan yhdessä tämän miehen kaikesta saastaisuudesta ja häpäisystä.
16 Eikä henkilöön katsota eikä oteta hänen kädestään vastaan hedelmiä, uhreja, polttouhreja, rasvoja eikä suloisesti tuoksuvaa tuoksua, niin että sitä voi ottaa vastaan. Näin käy jokaisen miehen tai naisen Israelissa, joka saastuttaa pyhäkön.
17 Tästä syystä minä olen käskenyt sinua sanoen: 'Todista tämä todistus Israelille: katso, kuinka sikemiläisille ja heidän pojilleen kävi: kuinka heidät annettiin kahden Jaakobin pojan käsiin, ja he kiduttivat heitä, ja se luettiin heille vanhurskaudeksi, ja se on kirjoitettu heille vanhurskaudeksi.'
18 Ja Leevin jälkeläiset valittiin pappeuteen ja leeviläisiksi, jotta he palvelisivat Herran edessä, kuten mekin, jatkuvasti, ja että Leevi ja hänen poikansa olisivat siunattuja ikuisesti; sillä hän oli kiivas panemaan täytäntöön vanhurskautta, tuomiota ja kostoa kaikille niille, jotka nousivat Israelia vastaan.
19 Ja niin he kirjoittavat taivaallisiin tauluihin todistukseksi hänen hyväkseen: siunaus ja vanhurskaus kaikkien Jumalan edessä:
20 Ja me muistamme vanhurskauden, jonka mies täytti elämänsä aikana, kaikkina vuodenaikoina; tuhannen sukupolven ajan he kirjoittavat sen muistiin, ja se tulee hänelle ja hänen jälkeläisilleen hänen jälkeensä, ja hänet on kirjoitettu taivaallisiin tauluihin ystävänä ja vanhurskaana miehenä.
21 Olen kirjoittanut kaiken tämän kertomuksen sinua varten ja olen käskenyt sinua sanomaan israelilaisille, etteivät he tekisi syntiä eivätkä rikkoisi säädöksiä eivätkä rikoisi liittoa, joka on heille säädetty, (vaan) että heidän tulisi täyttää se ja tulla merkityiksi ystäviksi.
22 Mutta jos he rikkovat ja harjoittavat epäpuhtautta kaikin tavoin, heidät merkitään taivaallisiin tauluihin vastustajina, ja heidät tuhotaan elämän kirjasta, ja heidät merkitään tuhottavien kirjaan ja niiden kanssa, jotka juuritaan pois maan päältä.
23 Ja sinä päivänä, jona Jaakobin pojat surmasivat Sikemin, kirjoitettiin taivaassa heidän hyväkseen kirjoitus, että he olivat toteuttaneet vanhurskautta, oikeamielisyyttä ja kostoa syntisille, ja se kirjoitettiin siunaukseksi.
24 Ja he toivat sisarensa Dinan Sikemin talosta ja ottivat vangiksi kaiken, mitä Sikemissä oli, heidän lampaansa, härkänsä ja aasinsa, kaiken heidän omaisuutensa ja kaikki heidän karjansa, ja toivat ne kaikki isälleen Jaakobille.
25 Ja hän moitti heitä siitä, että he olivat surmanneet kaupungin miekan terällä, sillä hän pelkäsi maan asukkaita, kanaanilaisia ja perissiläisiä.
26 Ja Herran kauhu valtasi kaikki Sikemin ympärillä olevat kaupungit, eivätkä ne nousseet ajamaan takaa Jaakobin poikia, sillä kauhu oli vallannut heidät.

LUKU 31

1 Ja kuun uutenakuuna Jaakob puhui kaikelle talonsa kansalle sanoen: "Puhdistautukaa ja vaihtakaa vaatteenne, ja nouskaamme ja menkäämme ylös Beeteliin, jossa minä vannoin hänelle lupauksen sinä päivänä, kun pakenin veljeni Esaun luota, koska hän on ollut minun kanssani ja toi minut tähän maahan rauhassa. Ja poistakaa vieraat jumalat, jotka ovat teidän keskuudessanne."
2 Ja he luopuivat oudoista jumalista ja siitä, mikä oli heidän korvissaan ja mikä oli heidän kaulassaan, ja epäjumalat, jotka Raakel varasti isältään Labanilta, hän antoi kokonaan Jaakobille. Ja hän poltti ja murskasi ne kappaleiksi ja tuhosi ne ja kätki ne tammen alle, joka on Sikemin maassa.
3 Ja hän meni ylös seitsemännen kuukauden uutenakuun aikaan Beeteliin. Ja hän rakensi alttarin siihen paikkaan, jossa hän oli nukkunut, ja pystytti sinne patsaan, ja lähetti sanan isälleen Iisakille, että tämä tulisi hänen luokseen uhrilleen, ja hänen äitinsä Rebekan luo.
4 Ja Iisak sanoi: "Anna poikani Jaakobin tulla, että näen hänet ennen kuin kuolen."
5 Ja Jaakob meni isänsä Iisakin ja äitinsä Rebekan luo isänsä Abrahamin taloon, ja hän otti mukaansa kaksi poikaansa, Leevin ja Juudan, ja hän tuli isänsä Iisakin ja äitinsä Rebekan luo.
6 Ja Rebekka tuli tornista sen eteen suudellakseen ja syleilläkseen Jaakobia, sillä hänen henkensä oli virkistynyt kuultuaan: "Katso, poikasi Jaakob on tullut"; ja hän suuteli häntä.
7 Ja hän näki hänen kaksi poikaansa ja tunnisti heidät ja sanoi hänelle: "Ovatko nämä sinun poikiasi, poikani?" Ja hän halasi heitä ja suuteli heitä ja siunasi heidät sanoen: "Teissä Abrahamin jälkeläiset tulevat kuuluisiksi, ja te tulette olemaan siunaukseksi maan päällä."
8 Ja Jaakob meni isänsä Iisakin luo kammioon, jossa tämä makasi, ja hänen kaksi poikaansa olivat hänen kanssaan. Ja hän otti isänsä kädestä, kumartui ja suuteli häntä. Ja Iisak riipui poikansa Jaakobin kaulaan ja itki hänen kaulassaan.

9 Ja pimeys katosi Iisakin silmistä, ja hän näki Jaakobin kaksi poikaa, Leevin ja Juudan, ja sanoi: "Ovatko nämä sinun poikiasi, poikani? Sillä he ovat sinun kaltaisesi."
10 Ja hän sanoi hänelle, että he olivat todella hänen poikiaan: "Ja sinä olet todella nähnyt, että he ovat todella minun poikiani".
11 Ja he tulivat hänen luokseen, ja hän kääntyi ja suuteli heitä ja syleili heitä molempia yhdessä.
12 Ja profetian henki laskeutui hänen suuhunsa, ja hän otti Leevin oikeaan käteensä ja Juudan vasempaan.
13 Ja hän kääntyi ensin Leevin puoleen ja alkoi siunata ensin häntä ja sanoi hänelle: "Kaikkien Jumala, kaikkien aikojen Herra, siunatkoon sinua ja lapsiasi kaikkina aikoina."
14 Ja Herra antakoon sinulle ja sinun jälkeläisillesi suuruuden ja suuren kunnian ja antakoon sinun ja jälkeläisesi, kaiken lihan joukosta, lähestyä Häntä palvelemaan Hänen pyhäkössään läsnäolon enkeleinä ja pyhinä. (Jopa) heidän laillaan, sinun poikiesi jälkeläiset tulevat olemaan kunniaksi, suuruudeksi ja pyhyydeksi, ja tehköön Hän heidät suuriksi kaikkina aikoina.
15 Ja he tulevat olemaan tuomareita ja ruhtinaita ja johtajia kaikessa Jaakobin poikien jälkeläisessä. He puhuvat Herran sanaa vanhurskaudessa ja tuomitsevat kaikki hänen tuomionsa vanhurskaudessa. Ja he julistavat minun tieni Jaakobille ja minun polkuni Israelille. Herran siunaus annetaan heidän suuhunsa, siunatakseen kaikkea rakkaan jälkeläistä.
16 Äitisi on antanut sinulle nimen Leevi, ja oikein hän on antanut sinulle nimen. Sinä liityt Herraan ja olet kaikkien Jaakobin poikien seuralainen. Hänen pöytänsä olkoon sinun, ja sinä ja sinun poikasi syökää siitä. Ja pöytäsi olkoon täynnä polvesta polveen, eikä ruokasi puutu ikuisesti.
17 Ja kaikki, jotka sinua vihaavat, kumartakoot sinun edessäsi, ja kaikki vastustajasi revittäköön pois ja hukkukoot; ja siunattu olkoon se, joka sinua siunaa, ja kirottu olkoon jokainen kansa, joka sinua kiroaa.
18 Ja Juudalle hän sanoi: "Herra antakoon sinulle voimaa ja väkevyyttä tallata kaikki, jotka sinua vihaavat. Sinusta ja yhdestä pojistasi tulee ruhtinas Jaakobin poikien yli. Sinun nimesi ja poikiesi nimet leviävät ja kulkevat kaikkien maiden ja seutujen yli. Silloin pakanat pelkäävät sinun kasvojasi, ja kaikki kansakunnat vapisevat.
19 Sinussa on Jaakobin apu, sinussa Israelin pelastus.
20 Ja kun istut vanhurskautesi kunniavaltaistuimella, on oleva suuri rauha rakastetun lapsesi kaikkien siemenessä. Siunattu olkoon se, joka sinua siunaa, ja kaikki, jotka sinua vihaavat, ahdistavat ja kiroavat sinua, juuritaan pois ja tuhotaan maan päältä ja tulevat kirotuiksi.
21 Ja hän kääntyi ja suuteli häntä uudelleen ja syleili häntä ja iloitsi suuresti, sillä hän oli nähnyt poikansa Jaakobin pojat totuudessa.
22 Ja hän astui pois hänen jalkojensa välistä, lankesi maahan ja kumarsi häntä, ja hän siunasi heidät ja lepäsi siellä isänsä Iisakin kanssa sinä yönä, ja he söivät ja joivat ilolla.
23 Ja hän nukutti Jaakobin kaksi poikaa, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellaan, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.
24 Ja Jaakob kertoi isälleen kaiken yön aikana, kuinka Herra oli osoittanut hänelle suurta armoa ja kuinka hän oli menestynyt kaikilla hänen teillään ja suojellut häntä kaikelta pahalta.
25 Ja Iisak ylisti isänsä Abrahamin Jumalaa, joka ei ollut ottanut pois armoaan ja vanhurskauttaan palvelijansa Iisakin pojilta.
26 Ja aamulla Jaakob kertoi isälleen Iisakille lupauksen, jonka hän oli Herralle vannonut, ja näyn, jonka hän oli nähnyt, ja että hän oli rakentanut alttarin ja että kaikki oli valmiina uhrin toimittamiseksi Herran edessä, niin kuin hän oli vannonut, ja että hän oli tullut nostamaan hänet aasin selkään.
27 Ja Iisak sanoi pojalleen Jaakobille: "En minä jaksa lähteä kanssasi, sillä olen vanha enkä jaksa matkaa kantaa. Mene rauhassa, poikani, sillä olen tänä päivänä satakuusikymmentäviisi vuotta vanha enkä enää jaksa matkustaa. Nosta äitisi aasin selkään ja anna hänen lähteä kanssasi."
28 Ja minä tiedän, poikani, että olet tullut minun tähteni, ja siunattu olkoon tämä päivä, jona olet nähnyt minut elävänä, ja minäkin olen nähnyt sinut, poikani.
29 Menesty sinä ja täytä lupauksesi, jonka olet vannonut. Äläkä lykkää lupaustasi, sillä sinulta vaaditaan tili lupauksesta. Riennä siis täyttämään se, ja olkoon mielistynyt hän, joka on kaiken luonut, jolle olet lupauksen vannonut.
30 Ja hän sanoi Rebekalle: "Mene poikasi Jaakobin kanssa." Ja Rebekka meni poikansa Jaakobin ja Deboran kanssa, ja he tulivat Beeteliin.
31 Ja Jaakob muisti rukouksen, jolla hänen isänsä oli siunannut hänet ja kaksi poikaansa, Leevin ja Juudan, ja hän iloitsi ja ylisti isiensä Abrahamin ja Iisakin Jumalaa.
32 Ja hän sanoi: "Nyt tiedän, että minulla ja poikillani on iankaikkinen toivo kaikkien Jumalan edessä." Ja näin on säädetty noiden kahden suhteen, ja he kirjoittavat iankaikkiseksi todistukseksi heille taivaallisiin tauluihin, kuinka Iisak siunasi heidät.

LUKU 32

1 Ja hän vietti sinä yönä Betelissä, ja Leevi näki unta, että he olivat vihkineet hänet ja hänen poikansa Korkeimman Jumalan papiksi ikuisiksi ajoiksi; ja hän heräsi unestaan ja siunasi Herraa.
2 Ja Jaakob nousi varhain aamulla, tämän kuun neljäntenätoista päivänä, ja hän antoi kymmenykset kaikesta, mikä tuli hänen kanssaan, sekä miehistä että karjasta, sekä kullasta että jokaisesta astiasta ja vaatteesta, niin, hän antoi kymmenykset kaikesta.
3 Ja noina päivinä Raakel tuli raskaaksi pojastaan Benjaminista. Jaakob laski poikansa hänestä ylöspäin, ja Leevi lankesi Herran osaan, ja hänen isänsä puki hänet papin vaatteisiin ja täytti hänen kätensä.
4 Ja tämän kuun viidentenätoista päivänä hän toi alttarille neljätoista härkää karjan joukosta, kaksikymmentäkahdeksan pässiä, neljäkymmentäyhdeksän lammasta, seitsemän karitsaa ja kaksikymmentäyksi vuohenvohlaa polttouhriksi uhrialttarille, suloiseksi tuoksuksi Jumalan edessä.

5 Tämä oli hänen uhrilahjansa sen lupauksen mukaisesti, jonka hän oli tehnyt antaakseen kymmenesosan heidän hedelmä- ja juomauhriensa ohella.
6 Ja kun tuli oli sen kuluttanut, hän poltti suitsuketta tulessa tulen päällä ja kiitosuhriksi kaksi härkää ja neljä pässiä ja neljä lammasta, neljä kauriita ja kaksi vuoden ikäistä lammasta ja kaksi vuohenvohlaa; ja näin hän teki joka päivä seitsemän päivän ajan.
7 Ja hän ja kaikki hänen poikansa ja miehensä söivät (tätä) iloiten siellä seitsemän päivää ja siunasivat ja kiittivät Herraa, joka oli vapauttanut hänet kaikesta hänen ahdistuksestaan ja antanut hänelle hänen lupauksensa.
8 Ja hän maksoi kymmenykset kaikista puhtaista eläimistä ja uhrasi polttouhrin, mutta epäpuhtaita eläimiä hän ei antanut pojalleen Leville, ja hän antoi hänelle kaikkien miesten sielut.
9 Ja Leevi toimitti pappisviran Betelissä isänsä Jaakobin edessä kymmenen veljensä sijaan, ja hän oli siellä pappina, ja Jaakob antoi lupauksensa; näin hän antoi jälleen kymmenykset Herralle ja pyhitti ne, ja ne tulivat pyhäksi Hänelle.
Ja tästä syystä taivaallisissa tauluissa on säädetty laiksi kymmenysten maksamisesta, jälleen kymmenykset, että Herran edessä syödään vuodesta vuoteen siinä paikassa, jossa on valittu Hänen nimensä asuinsijaksi, eikä tällä lailla ole ikuista päivien rajaa.
11 Tämä asetus on kirjoitettu, jotta se täytettäisiin vuodesta toiseen syömällä toiset kymmenykset Herran edessä siinä paikassa, jossa se on valittu, eikä siitä saa jäädä mitään yli tästä vuodesta seuraavaan vuoteen.
12 Sillä sinä vuonna siemen syödään aina vuoden siemenkorjuun päiviin asti, viini viinin päiviin asti ja öljy vuodenaikansa päiviin asti.
13 Ja kaikki, mikä siitä jää jäljelle ja vanhenee, pidettäköön saastaisena; se poltettakoon tulessa, sillä se on saastaista.
14 Ja näin he syökööt sen yhdessä pyhäkössä, älköönkä antako sen vanhentua.
15 Ja kaikki raajojen ja lampaiden kymmenykset ovat pyhät Herralle ja kuuluvat hänen papeilleen, ja he syövät ne hänen edessään vuodesta toiseen; sillä näin on säädetty ja kaiverrettu kymmenyksistä taivaallisiin tauluihin.
16 Ja seuraavana yönä, tämän kuun kahdentenakymmenentenätoisena päivänä, Jaakob päätti rakentaa tuon paikan ja ympäröidä esipihan muurilla ja pyhittää sen ja tehdä siitä pyhän ikuisesti, itselleen ja lapsilleen hänen jälkeensä.
17 Ja Herra ilmestyi hänelle yöllä ja siunasi hänet ja sanoi hänelle: "Sinun nimeäsi ei kutsuta Jaakobiksi, vaan Israel on nimettävä sinut nimelläsi."
18 Ja Hän sanoi hänelle taas: "Minä olen Herra, joka loi taivaan ja maan, ja minä teen sinut lisääntyväksi ja moninkertaiseksi ylenpalttisesti, ja sinusta polveutuu kuninkaita, ja he tuomitsevat kaikkialla, minne ihmisten poikien jalka on astunut."
19 Ja minä annan sinun jälkeläisillesi kaiken maan, joka taivaan alla on, ja he tuomitsevat kaikki kansat heidän halunsa mukaan, ja sen jälkeen he saavat haltuunsa koko maan ja perivät sen ikuisesti.
20 Ja kun hän oli lakannut puhumasta hänen kanssaan, hän nousi hänen luotaan. Jaakob katseli, kunnes hän oli noussut taivaaseen.
21 Ja hän näki yöllisessä näyssä, ja katso, enkeli laskeutui taivaasta seitsemän taulua käsissään, ja hän antoi ne Jaakobille, ja tämä luki ne ja tiesi kaiken, mitä niihin oli kirjoitettu, mikä tapahtuisi hänelle ja hänen pojilleen kaikkina aikoina.
22 Ja hän näytti hänelle kaiken, mitä tauluihin oli kirjoitettu, ja sanoi hänelle: "Älä rakenna tätä paikkaa äläkä tee siitä ikuista pyhäkköä äläkä asu täällä, sillä tämä ei ole oikea paikka. Mene isäsi Abrahamin taloon ja asu isäsi Iisakin luona isäsi kuolinpäivään asti."
23 Sillä Egyptissä sinä kuolet rauhassa, ja tähän maahan sinut haudataan kunnialla isiesi hautaan Abrahamin ja Iisakin kanssa.
24 Älä pelkää, sillä niin kuin olet nähnyt ja lukenut, niin kaikki on oleva; ja kirjoita kaikki muistiin niin kuin olet nähnyt ja lukenut.
25 Ja Jaakob sanoi: "Herra, kuinka minä voin muistaa kaiken, mitä olen lukenut ja nähnyt?" Ja hän sanoi hänelle: "Minä muistan kaiken sinun mieleesi."
26 Ja hän nousi hänen luotaan, ja hän heräsi unestaan, ja hän muisti kaiken, mitä hän oli lukenut ja nähnyt, ja hän kirjoitti muistiin kaikki sanat, jotka hän oli lukenut ja nähnyt.
27 Ja hän vietti siellä vielä yhden päivän, ja hän uhrasi sinä päivänä kaiken sen mukaan, mitä hän uhrasi aiempina päivinä, ja kutsui sitä nimellä 'Lisäys', sillä tämä päivä lisättiin ja aiemmat päivät hän kutsui 'Juhlaksi'.
28 Ja näin ilmiseltiin, että se tapahtuisi, ja se on kirjoitettu taivaallisiin tauluihin: sen tähden hänelle ilmoitettiin, että hänen tulisi juhlia sitä ja lisätä se juhlan seitsemän päivään.
29 Ja sille annettiin nimi 'Lisäys', koska se oli merkitty muistiin juhlapäivien joukkoon vuoden päivien luvun mukaan.
30 Ja yöllä, tämän kuun kahdentenakymmenentenäkolmantena päivänä, Debora, Rebekan imettäjä, kuoli, ja he hautasivat hänet kaupungin alle joen varrella olevan tammen alle, ja hän antoi tälle paikalle nimen 'Deboran joki' ja tammelle 'Deboran surutammen'.
31 Ja Rebekka meni ja palasi kotiinsa isänsä Iisakin luo, ja Jaakob lähetti hänen mukanaan pässejä, lampaita ja vuohia, että hän valmistaisi aterian hänen isälleen, sellaisen kuin tämä halusi.
32 Ja hän seurasi äitiään, kunnes tuli Kabratanin maahan ja asettui sinne asumaan.
33 Ja Raakel synnytti yöllä pojan ja antoi hänelle nimen 'Minun tuskani poika', sillä hän kärsi synnyttäessään hänet. Mutta hänen isänsä antoi hänelle nimen Benjamin kahdeksannen kuukauden yhdentenätoista päivänä, tämän riemuvuoden kuudennen viikon alussa. [21:43]
34 Ja Raakel kuoli siellä, ja hänet haudattiin Efratin maahan, se on Betlehemiin, ja Jaakob rakensi patsaan Raakelin haudalle, tielle hänen hautansa yläpuolelle.

LUKU 33

1 Ja Jaakob meni ja asettui asumaan Magadanin eteläpuolelle. Ja hän meni isänsä Iisakin luo, hän ja hänen vaimonsa Lea, kymmenennen kuukauden uutenakuun päivänä.

2 Ja Ruuben näki Bilhan, Raakelin palvelijattaren, isänsä sivuvaimon, peseytyvän vedessä salaisessa paikassa, ja hän rakastui häneen.
3 Ja hän kätkeytyi yöksi ja meni Bilhan taloon ja löysi hänet nukkumasta yksin vuoteella talossaan.
4 Ja hän makasi hänen kanssaan, ja hän heräsi ja näki, ja katso, Ruuben makasi hänen kanssaan vuoteessa, ja hän otti peitteensä tupsun ja tarttui häneen ja huusi ja huomasi, että se oli Ruuben.
5 Ja hän häpesi häntä ja päästi kätensä hänestä, ja hän pakeni.
6 Ja hän valitti tätä asiaa kovin eikä kertonut sitä kenellekään.
7 Ja kun Jaakob palasi ja etsi häntä, hän sanoi hänelle: "En ole sinulle puhdas, sillä olen saastuttanut itseni sinun vuoksi; sillä Ruuben on saastuttanut minut ja maannut kanssani yöllä, ja minä nukuin enkä huomannut, ennen kuin hän paljasti helmani ja nukkui kanssani."
8 Ja Jaakob oli kovin vihainen Ruubenille, koska tämä oli maannut Bilhan kanssa, koska tämä oli paljastanut isänsä hameen.
9 Eikä Jaakob enää lähestynyt häntä, koska Ruuben oli häpäissyt hänet. Ja kuka tahansa, joka paljastaa isänsä lieveen, on tekonsa äärimmäisen paha, sillä hän on kauhistus Herran edessä.
10 Tästä syystä taivaallisiin tauluihin on kirjoitettu ja säädetty, ettei miehen tule maata isänsä vaimon kanssa eikä paljastaa isänsä lievettä, sillä se on saastaista: heidän on kuoltava yhdessä, miehen, joka makaa isänsä vaimon kanssa, ja myös naisen, sillä he ovat tehneet saastaisuutta maan päällä.
11 Eikä mikään saastainen ole meidän Jumalamme edessä siinä kansassa, jonka hän on valinnut itselleen perintökansaksi.
12 Ja vielä on kirjoitettu toisen kerran: "Kirottu olkoon se, joka makaa isänsä vaimon kanssa, sillä hän on paljastanut isänsä häpeän." Ja kaikki Herran pyhät sanoivat: "Niin olkoon, niin olkoon."
13 Ja sinä, Mooses, käske israelilaisia noudattamaan tätä sanaa, sillä se tuo mukanaan kuolemanrangaistuksen, ja se on epäpuhdasta, eikä ole ikuista sovitusta miehelle, joka on tehnyt tämän, vaan hänet on surmattava ja tapettava ja kivitettävä ja juurittava pois Jumalamme kansan keskuudesta.
14 Sillä kukaan Israelissa, joka niin tekee, ei saa jäädä eloon päivääkään maan päälle, sillä hän on inhottava ja saastainen.
15 Älköönkä he sanoko: Ruubenille annettiin elämä ja anteeksianto sen jälkeen, kun hän oli maannut isänsä sivuvaimon kanssa, ja myös tälle, vaikka hänellä oli aviomies ja hänen aviomiehensä Jaakob, hänen isänsä, oli vielä elossa.
16 Sillä siihen asti ei ollut ilmoitettu säädöstä, tuomiota ja lakia täydellisyydessään kaikille, mutta sinun päivinäsi (se on ilmoitettu) aikojen ja päivien lakina ja ikuisena lakina ikuisille sukupolville.
17 Ja tälle laille ei ole päivien täyttymistä eikä sovitusta, vaan ne molemmat on juurittava pois kansan keskuudesta: sinä päivänä, jona he sen tekivät, heidät on surmattava.
18 Ja sinä, Mooses, kirjoita se Israelille, että he noudattaisivat sitä ja tekisivät näiden sanojen mukaan eivätkä tekisi kuolemansynnin merkkejä; sillä Herra, meidän Jumalamme, on tuomari, joka ei katso henkilöön eikä ota vastaan lahjoja.
19 Ja kerro heille nämä liiton sanat, että he kuulisivat ja pitäisivät ne ja olisivat varuillaan niiden suhteen, etteivät heitä tuhottaisi ja revittäisi juurineen pois maasta; sillä epäpuhtautta, kauhistusta, saastusta ja saastaa ovat kaikki ne, jotka tekevät sitä maan päällä meidän Jumalamme edessä.
20 Eikä ole suurempaa syntiä kuin haureus, jota he tekevät maan päällä; sillä Israel on pyhä kansa Herralle, Jumalalleen, ja perintökansa ja pappis- ja kuninkaallinen kansa ja (Hänen omakseen); eikä sellaista epäpuhtautta saa ilmetä pyhän kansakunnan keskellä.
21 Ja tämän kuudennen viikon kolmantena vuonna [klo 21.45] Jaakob ja kaikki hänen poikansa menivät ja asuivat Abrahamin talossa, isänsä Iisakin ja äitinsä Rebekan lähellä.
22 Ja nämä olivat Jaakobin poikien nimet: esikoinen Ruuben, Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar ja Sebulon, Leean pojat; ja Raakelin pojat Joosef ja Benjamin; ja Bilhan pojat Dan ja Naftali; ja Silpan pojat Gad ja Asser; ja Dina, Leean tytär, Jaakobin ainoa tytär.
23 Ja he tulivat ja kumarsivat Iisakin ja Rebekan edessä, ja kun he näkivät heidät, he siunasivat Jaakobin ja kaikki hänen poikansa, ja Iisak iloitsi äärimmäisesti, sillä hän näki nuoremman poikansa Jaakobin pojat ja siunasi heidät.

LUKU 34

1 Ja tämän neljännenkymmenennenneljännen riemuvuoden viikon kuudentena vuonna [2148 AM] Jaakob lähetti poikansa laiduntamaan lampaitaan ja palvelijansa heidän kanssaan Sikemin laitumille.
2 Ja seitsemän amorilaisten kuningasta kokoontuivat heitä vastaan surmatakseen heidät, piiloutuivat puiden alle ja ottivat heidän karjansa saaliiksi.
3 Ja Jaakob, Leevi, Juuda ja Joosef olivat talossa isänsä Iisakin kanssa, sillä hänen henkensä oli murheellinen, eivätkä he voineet jättää häntä; ja Benjamin oli nuorin, ja tästä syystä hän jäi isänsä luokse.
4 Ja sinne tulivat Taphun kuningas(t) ja Aresan kuningas(t) ja Seraganin kuningas(t) ja Selon kuningas(t) ja Ga'aan kuningas(t) ja Bethoronin kuningas(t) ja Ma'anisakirin kuningas(t) ja kaikki ne, jotka asuvat näillä vuorilla (ja) jotka asuvat metsissä Kanaanin maassa.
5 Ja he ilmoittivat tämän Jaakobille sanoen: "Katso, amorilaisten kuninkaat ovat piirittäneet poikasi ja ryöstäneet heidän karjansa."
6 Ja hän nousi talostaan, hän ja hänen kolme poikaansa ja kaikki isänsä palvelijat ja hänen omat palvelijansa, ja hän meni heitä vastaan kuudentuhannen miekkamiehen kanssa.
7 Ja hän surmasi heidät Sikemin laitumilla ja ajoi takaa niitä, jotka pakenivat, ja hän surmasi heidät miekan terällä, ja hän surmasi Aresan, Taphun, Sareganin, Selon, Amanisakirin ja Ga[ga]'asin, ja hän sai takaisin hänen karjansa.
8 Ja hän voitti heidät ja määräsi heille veron, niin että heidän tulisi maksaa hänelle veroa, viisi maansa hedelmää, ja hän rakensi Robelin ja Tamnataresin.

9 Ja hän palasi rauhassa ja teki rauhan heidän kanssaan, ja heistä tuli hänen palvelijoitaan siihen päivään asti, jona hän ja hänen poikansa menivät alas Egyptiin.
10 Ja tämän viikon seitsemäntenä vuonna [klo 21.49] hän lähetti Joosefin ottamaan selvää veljiensä hyvinvoinnista talostaan Sikemin maahan, ja hän löysi heidät Dotanin maasta.
Ja he kohtelivat häntä petollisesti ja punoivat juonen häntä vastaan tappaakseen hänet, mutta muuttivat mielensä ja myivät hänet ismaelilaisille kauppiaille, ja nämä toivat hänet alas Egyptiin, ja he myivät hänet Potifarille, faaraon eunukille, kokkien päällikölle, Elewin kaupungin papille.
12 Ja Jaakobin pojat teurastivat vohlan ja kastoivat Joosefin viitan vereen ja lähettivät sen isälleen Jaakobille seitsemännen kuukauden kymmenentenä päivänä.
Ja hän suri koko sen yön, sillä he olivat tuoneet sen hänelle illalla, ja hänestä nousi kuume surusta kuolemansa johdosta, ja hän sanoi: "Paha peto on syönyt Joosefin." Ja kaikki hänen talonsa jäsenet [surivat hänen kanssaan sinä päivänä, ja he] murehtivat ja valittivat hänen kanssaan koko sen päivän.
14 Ja hänen poikansa ja tyttärensä nousivat lohduttamaan häntä, mutta hän ei huolinut lohdutuksesta poikansa tähden.
15 Ja sinä päivänä Bilha kuuli, että Joosef oli kuollut, ja hän kuoli suremaan häntä, ja hän asui Qafratefissa, ja myös Diina, hänen tyttärensä, kuoli Joosefin kuoltua.
16 Ja nämä kolme suruaikaa tulivat Israelin ylle yhden kuukauden aikana. Ja he hautasivat Bilhan Raakelin haudan viereen, ja myös hänen tyttärensä Dinan, he hautasivat sinne.
17 Ja hän suri Joosefia vuoden ajan eikä lakannut, sillä hän sanoi: "Anna minun mennä hautaan suremaan poikaani".
18 Tästä syystä israelilaisille on määrätty, että heidän tulee vaivata itseään seitsemännen kuukauden kymmenentenä päivänä – päivänä, jona tieto, joka sai hänet itkemään Joosefin vuoksi, tuli hänen isälleen Jaakobille – että heidän tulee sovittaa itselleen sinä päivänä nuorella vuohella seitsemännen kuukauden kymmenentenä päivänä, kerran vuodessa, syntinsä tähden; sillä he olivat murehduttaneet isänsä kiintymystä poikaansa Joosefia kohtaan.
19 Ja tämä päivä on määrätty, että heidän tulisi silloin surra syntejään ja kaikkia rikkomuksiaan ja kaikkia virheitään, niin että he puhdistaisivat itsensä sinä päivänä kerran vuodessa.
20 Ja Joosefin kuoltua Jaakobin pojat ottivat itselleen vaimoja. Ruubenin vaimon nimi oli Ada; ja Simeonin vaimon nimi oli Adlbaa, kanaanilainen; ja Leevin vaimon nimi oli Melka, aramilaisten tyttäriä, Terahin poikien jälkeläisiä; ja Juudan vaimon nimi oli Betasuel, kanaanilainen; ja Isaskarin vaimon nimi oli Hezaqa; ja Sebulonin vaimon nimi oli Ni'iman; ja Danin vaimon nimi oli Egla; ja Naftalin vaimon nimi oli Rasu'u, Mesopotamiasta; ja Gadin vaimon nimi oli Maka; ja Asserin vaimon nimi oli Ijona; ja Joosefin vaimon nimi oli Asenat, egyptiläinen; ja Benjaminin vaimon nimi oli Ijasaka.
21 Niin Simeon katui ja otti toisen vaimon Mesopotamiasta veljiensä joukkoon.

LUKU 35

1 Ja neljännenkymmenenviidennen riemuvuoden ensimmäisen viikon ensimmäisenä vuonna Rebekka kutsui poikansa Jaakobin ja käski häntä isänsä ja veljensä suhteen kunnioittamaan heitä kaikkina elämänsä päivinä.
2 Ja Jaakob sanoi: "Minä teen kaiken, niin kuin olet minun käskenyt; sillä tämä on minulle kunniaksi ja suuruudeksi ja vanhurskaudeksi Herran edessä, että minä kunnioitan heitä."
3 Ja sinäkin, äiti, tiedät syntymästäni tähän päivään asti, kaikista teoistani ja kaikesta, mitä sydämessäni on, että ajattelen aina hyvää kaikesta.
4 Kuinka minä en tekisi tätä, minkä sinä olet minun käskenyt, että kunnioittaisin isääni ja veljeäni?
5 Kerro minulle, äiti, mitä pahuutta olet minussa nähnyt, niin minä käännyn siitä pois, ja armo on minun osakseni.
6 Ja hän sanoi hänelle: "Poikani, en ole nähnyt sinussa koko elinaikanani mitään nurjaa, vaan ainoastaan oikeamielisiä tekoja. Ja kuitenkin kerron sinulle totuuden, poikani: Minä kuolen tänä vuonna, enkä selviä tästä elinvuodestani; sillä olen nähnyt unessa kuolinpäiväni, etten eläisi yli sataaviisikymmentäviisi vuotta: ja katso, olen täyttänyt kaikki elämäni päivät, jotka minun on määrä elää."
7 Ja Jaakob nauroi äitinsä sanoille, sillä hänen äitinsä oli sanonut hänelle, että hänen piti kuoleman; ja äiti istui hänen vastapäätä voimansa varassa, eikä hän ollut heikko voimaltaan, sillä hän kulki sisään ja ulos ja näki, ja hänen hampaansa olivat vahvat, eikä mikään vaiva ollut koskettanut häntä koko hänen elinaikanaan.
8 Ja Jaakob sanoi hänelle: "Siunattu olen minä, äiti, jos minun päiväni lähestyvät sinun elinpäiviäsi ja voimani pysyy minussa niin kuin sinun voimasi: etkä sinä kuole, sillä sinä vitsailet minun kanssani kuolemastasi."
9 Ja hän meni sisään Iisakin luo ja sanoi hänelle: "Yhden pyynnön teen sinulle: vannota Esau, ettei hän tee Jaakobille pahaa eikä aja häntä vihamielisesti takaa; sillä sinä tiedät Esaun ajatukset, että ne ovat olleet turmeltuneita hänen nuoruudestaan asti, eikä hänessä ole hyvyyttä; sillä hän haluaa sinun kuolemasi jälkeen tappaa hänet.
10 Ja sinä tiedät kaiken, mitä hän on tehnyt siitä päivästä, jona hänen veljensä Jaakob meni Harraniin, tähän päivään asti: kuinka hän on hylännyt meidät kaikesta sydämestään ja tehnyt meille pahaa; hän on ottanut itselleen sinun lampaasi ja vienyt pois kaiken omaisuutesi sinun kasvojesi edestä.
11 Ja kun me anoimme ja hartaasti pyysimme hänen puolesta omaamme, hän teki niin kuin meitä säälivä ihminen teki.
Ja hän on katkera sinua kohtaan, koska siunasit Jaakobin, täydellisen ja oikeamielisen poikasi; sillä hänessä ei ole pahuutta, vaan ainoastaan hyvyyttä, ja siitä lähtien, kun hän tuli Haranista tähän päivään asti, hän ei ole ryöstänyt meiltä mitään, sillä hän tuo meille kaiken aina ajallaan ja iloitsee koko sydämestään, kun otamme hänen kädestään ja hän siunaa meitä, eikä ole eronnut meistä siitä lähtien, kun hän tuli Haranista tähän päivään asti, ja hän pysyy kanssamme jatkuvasti kotona kunnioittaen meitä.
13 Ja Iisak sanoi hänelle: "Minäkin tiedän ja näen Jaakobin teot, joka on meidän kanssamme, kuinka hän kunnioittaa meitä kaikesta sydämestään; mutta minä rakastin Esauta ennen enemmän kuin Jaakobia, koska hän oli esikoinen;

mutta nyt minä rakastan Jaakobia enemmän kuin Esauta, sillä hän on tehnyt monia pahoja tekoja, eikä hänessä ole vanhurskautta, sillä kaikki hänen tiensä ovat vääryyttä ja väkivaltaa, [eikä hänen ympärillään ole vanhurskautta].
14 Ja nyt sydämeni on levoton kaikkien hänen tekojensa vuoksi, eikä hän eikä hänen jälkeläisensä pelastu, sillä he ovat niitä, jotka tuhotaan maan päältä ja jotka juuritaan pois taivaan alta, sillä hän on hylännyt Abrahamin Jumalan ja lähtenyt vaimojensa perään ja heidän saastaisuutensa ja heidän erheensä perään, hän ja hänen lapsensa.
15 Ja sinä käsket minun vannottaa hänet, ettei hän tapa veljeään Jaakobia; vaikka hän vannoisikin, hän ei pidä valaansa, eikä hän tee hyvää, vaan ainoastaan pahaa.
16 Mutta jos hän haluaa surmata veljensä Jaakobin, hänet annetaan Jaakobin käsiin, eikä hän pääse pakoon hänen käsistään, [sillä hän joutuu hänen käsiinsä].
17 Äläkä pelkää Jaakobia, sillä Jaakobin suojelija on suuri ja mahtava ja kunnioitettu ja ylistetty enemmän kuin Esaun suojelija.
18 Ja Rebekka lähetti kutsumaan Esaun, ja tämä tuli hänen luokseen, ja Rebekka sanoi hänelle: "Minulla on pyyntö, poikani, tehtävänä sinulle, ja lupaa tehdä se, poikani."
19 Ja hän sanoi: "Teen kaiken, mitä minulle sanot, enkä kiellä pyyntöäsi."
20 Ja hän sanoi hänelle: "Pyydän sinua, että sinä päivänä, jona kuolen, ottaisit minut luoksesi ja hautaisit minut Saaran, isäsi äidin, viereen, ja että sinä ja Jaakob rakastaisitte toisianne ettekä haluaisi pahaa toisillenne, vaan ainoastaan keskinäistä rakkautta, ja niin te menestytte, poikani, ja teitä kunnioitetaan maan keskellä, eikä yksikään vihollinen iloitse teistä, ja te olette siunaukseksi ja armoksi kaikkien niiden silmissä, jotka teitä rakastavat."
21 Ja hän sanoi: "Teen kaiken, mitä olet minulle käskenyt, ja hautaan sinut sinä päivänä, jona kuolet, isäni äidin Saaran viereen, niin kuin olet toivonut, että hänen luunsa olisivat sinun luidesi lähellä."
22 Ja myös veljeäni Jaakobia minä rakastan yli kaiken lihan, sillä minulla ei ole muuta veljeä koko maan päällä kuin hän ainoa. Eikä se ole minulle suuri ansio, jos rakastan häntä, sillä hän on veljeni, ja meidät kylvettiin yhdessä sinun ruumiisiisi ja me tulimme yhdessä sinun kohdustasi. Ja jos en rakasta veljeäni, ketä minä rakastaisin?
23 Ja minä itse pyydän sinua kehottamaan Jaakobia minusta ja poikistani, sillä tiedän, että hänestä tulee varmasti minun ja poikieni kuningas, sillä sinä päivänä, jona isäni siunasi hänet, hän teki hänestä korkeamman ja minusta alemman.
24 Ja minä vannon sinulle, että rakastan häntä enkä halua hänelle pahaa kaikkina elämäni päivinä, vaan ainoastaan hyvää.
25 Ja hän vannoi hänelle kaiken tämän. Ja hän kutsui Jaakobin Esaun silmien edessä ja antoi hänelle käskyn niiden sanojen mukaan, jotka hän oli Esaulle puhunut.
26 Ja hän sanoi: "Minä teen, mitä haluat; usko minua, ettei minulta tai pojiltani tule Esauta vastaan mitään pahaa, ja minä olen ensimmäinen missään muussa kuin rakkaudessa."
27 Ja he söivät ja joivat, hän ja hänen poikansa sinä yönä, ja hän kuoli, kolmen riemuvuoden ja yhden viikon ja yhden vuoden ikäisenä, sinä yönä, ja hänen kaksi poikaansa, Esau ja Jaakob, hautasivat hänet kaksoisluolaan Saaran, isänsä äidin, viereen.

LUKU 36

1 Ja tämän viikon kuudentena vuonna [2162 AM] Iisak kutsui kaksi poikaansa, Esaun ja Jaakobin, ja he tulivat hänen luokseen, ja hän sanoi heille: "Poikani, minä menen isieni tietä, iankaikkiseen taloon, jossa isäni ovat."
2 Haudatkaa minut siis isäni Abrahamin viereen, heettiläisen Efronin vainiolle kaksoisluolaan, josta Abraham osti haudan haudatakseen; siihen hautaan, jonka minä itselleni kaivoin, hautaa minut sinne.
3 Ja tämän minä käsken teitä, poikani, harjoittamaan vanhurskautta ja oikeamielisyyttä maan päällä, jotta Herra antaisi teidän tehdä kaiken, mitä Herra on sanonut tekevänsä Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen.
4 Ja rakastakaa toisianne, poikani, veljiänne, niin kuin mies, joka rakastaa omaa sieluaan, ja etsiköön kukin siitä, mikä voi hyödyttää veljeään, ja toimikaa yhdessä maan päällä; ja rakastakoot he toisiaan kuin omia sielujaan.
5 Ja epäjumalien kysymyksen suhteen minä käsken ja kehotan teitä hylkäämään ne ja vihaamaan niitä, ettekä rakastamaan niitä, sillä ne ovat täynnä petosta niille, jotka niitä palvovat, ja niille, jotka niitä kumartavat.
6 Muistakaa, poikani, Herraa, isänne Abrahamin Jumalaa, ja kuinka minäkin palvoin ja palvelin Häntä vanhurskaudessa ja ilolla, jotta Hän moninkertaistaisi teidät ja tekisi jälkeläisenne lukuisaksi kuin taivaan tähdet ja vahvistaisi teidät maan päällä vanhurskauden taimena, jota ei juurita pois ikuisesti kaikkien sukupolvien aikana.
7 Ja nyt minä vannon teille suuren valan – sillä ei ole suurempaa valaa kuin se, jonka nimeen on kirjoitettu loistava ja kunnioitettu ja suuri ja loistava ja ihmeellinen ja mahtava, joka loi taivaat ja maan ja kaiken yhdessä – että te pelkäätte Häntä ja palvotte Häntä.
8 Ja että kukin rakastaa veljeään kiintymyksellä ja vanhurskaudella, eikä kukaan halua pahaa veljelleen tästä lähtien ikuisesti kaikkina elinpäivinänne, jotta menestyisitte kaikissa teoissanne ettekä tuhoutuisi.
9 Ja jos joku teistä suunnittelee pahaa veljeään vastaan, niin tietäkää, että tästä lähtien jokainen, joka suunnittelee pahaa veljeään vastaan, lankeaa hänen käsiinsä ja revitään pois elävien maasta, ja hänen jälkeläisensä tuhotaan taivaan alta.
10 Mutta myllerryksen, kirouksen, närkästyksen ja vihan päivänä, liekehtivällä, kuluttavalla tulella, niin kuin Hän poltti Sodoman, niin Hän samoin polttaa hänen maansa ja kaupunkinsa ja kaiken, mitä hänellä on, ja hänet pyyhitään pois ihmisten lasten kurituskirjasta, eikä häntä kirjoiteta elämän kirjaan, vaan siihen, mikä on määrätty tuhoon, ja hän menee iankaikkiseen kiroukseen; niin että heidän tuomionsa uusitaan aina vihassa ja kirouksessa ja vihassa ja piinassa ja närkästyksessä ja vitsauksissa ja taudeissa ikuisesti.
11 Minä sanon ja todistan teille, poikani, sen tuomion mukaan, joka kohtaa miestä, joka haluaa vahingoittaa veljeään.
12 Ja sinä päivänä hän jakoi kaiken omaisuutensa noiden kahden kesken ja antoi suuremman osan esikoiselle, ja

tornin ja kaiken, mitä sen ympärillä oli, ja kaiken, mitä Abraham omisti Valan lähteellä.
13 Ja hän sanoi: "Tämän suuremman osan annan esikoiselle."
14 Ja Esau sanoi: "Minä olen myynyt Jaakobille ja antanut esikoisoikeuteni Jaakobille; hänelle se annettakoon, eikä minulla ole siitä sanaakaan sanottavaa, sillä se on hänen."
15 Ja Iisak sanoi: "Siunaus olkoon teidän, poikani, ja teidän jälkeläistenne päällä tänä päivänä, sillä te olette antaneet minulle levon, eikä minun sydämeni ole surullinen esikoisoikeuteni tähden, ettette tekisi sen takia pahuutta."
16 Korkein Jumala siunatkoon sitä miestä, joka tekee vanhurskautta, häntä ja hänen jälkeläisiään iankaikkisesti.
17 Ja hän oli käskenyt ja siunannut heidät, ja he söivät ja joivat yhdessä hänen edessään, ja hän iloitsi, koska heillä oli yksimielisyys, ja he lähtivät hänen luotaan ja lepäsivät sinä päivänä ja nukkuivat.
18 Ja Iisak nukkui vuoteessaan sinä päivänä iloiten; ja hän nukkui ikuisen unen ja kuoli sadan kahdeksankymmenen vuoden ikäisenä. Hän eli kaksikymmentäviisi viikkoa ja viisi vuotta; ja hänen kaksi poikaansa Esau ja Jaakob hautasivat hänet.
19 Ja Esau meni Edomin maahan, Seirin vuoristoon, ja asettui sinne.
20 Ja Jaakob asui Hebronin vuorilla, isänsä Abrahamin muukalaisten maan tornissa, ja hän palvoi Herraa kaikesta sydämestään ja näkyvien käskyjen mukaan, niin kuin Hän oli jakanut sukupolviensa päivät.
21 Ja hänen vaimonsa Lea kuoli neljännenkymmenennenviidennen riemuvuoden toisen viikon neljäntenä vuonna, [2167 AM], ja hän hautasi hänet kaksoisluolaan äitinsä Rebekan lähelle, isänsä äidin Saaran haudan vasemmalle puolelle.
22 Ja kaikki hänen poikansa ja hänen poikansa tulivat hänen kanssaan surrakseen hänen vaimoaan Leaa ja lohduttamaan häntä hänen tähtensä, sillä hän valitti vaimoaan, koska hän rakasti tätä suuresti hänen sisarensa Raakelin kuoltua.
23 sillä hän oli nuhteeton ja oikeamielinen kaikilla teillään ja kunnioitti Jaakobia, eikä Jaakob kuullut hänen suustaan karkeaa sanaa kaikkina niinä päivinä, jotka hän eli hänen kanssaan, sillä hän oli lempeä, rauhallinen, oikeamielinen ja kunniallinen.
24 Ja hän muisti kaikki hänen tekonsa, jotka hän oli tehnyt eläessään, ja hän suri häntä äärimmäisesti; sillä hän rakasti häntä koko sydämestään ja koko sielustaan.

LUKU 37

1 Ja sinä päivänä, jona Iisak, Jaakobin ja Esaun isä, kuoli, [2162] Esaun pojat kuulivat, että Iisak oli antanut vanhemman pojan osuuden nuoremmalle pojalleen Jaakobille, ja he olivat hyvin vihaisia.
2 Ja he riitelivät isänsä kanssa sanoen: "Miksi isäsi antoi Jaakobille vanhemman osan ja jätti sinut väliin, vaikka sinä olet vanhempi ja Jaakob nuorempi?"
3 Ja hän sanoi heille: "Koska myin esikoisoikeuteni Jaakobille pienestä linssiannoksesta, ja sinä päivänä, kun isäni lähetti minut metsästämään ja kalastamaan ja tuomaan hänelle jotakin syötävää ja siunattavaa, hän tuli kavaluudella ja toi isälleni ruokaa ja juomaa, ja isäni siunasi hänet ja asetti minut hänen käteensä."
4 Ja nyt isämme on vannottanut meidät, minut ja hänet, ettemme keskenämme suunnittele pahaa, emmekä hänen veljeään vastaan, ja että me pysymme rakkaudessa ja rauhassa kukin veljeään kohtaan emmekä turmelu tapojamme.'
5 Ja he sanoivat hänelle: "Me emme kuuntele sinua emmekä tee rauhaa hänen kanssaan, sillä meidän voimamme on suurempi kuin hänen voimansa, ja me olemme häntä voimakkaampia; me menemme häntä vastaan ja tapamme hänet ja tuhoamme hänet ja hänen poikansa. Ja jos et tule meidän kanssamme, me teemme sinullekin pahaa."
6 Ja nyt kuulkaa meitä: Lähettäkäämme sanan Aramiin, Filisteaan, Moabiin ja Ammoniin, ja valitkaamme itsellemme valittuja miehiä, jotka ovat kiihkeitä taisteluun, ja käykäämme taistelua häntä vastaan, ja hävittäkäämme hänet maan päältä ennen kuin hän kasvaa mahtavaksi.
7 Ja heidän isänsä sanoi heille: "Älkää menkö älkääkä sotiko hänen kanssaan, ettette kaatuisi hänen edessään."
8 Ja he sanoivat hänelle: "Tämä on juuri sinun toimintatapasi nuoruudestasi tähän päivään asti, ja sinä panet kaulasi hänen ikeensä alle."
9 Me emme kuuntele näitä sanoja.' Ja he lähettivät Aramiin ja Aduramiin isänsä ystävän luo, ja he palkkasivat mukanaan tuhat soturia, valittuja sotamiehiä.
10 Ja heidän luokseen tuli Moabista ja ammonilaisista tuhat palkattua miestä, ja Filisteasta tuhat valittua soturia, ja Edomista ja hoorilaisista tuhat valittua soturia, ja Kittimistä sotaurkoja.
11 Ja he sanoivat isälleen: Mene heidän kanssaan ja johdata heitä, muuten me tapamme sinut.
Ja hän täyttyi vihasta ja närkästyksestä nähdessään, että hänen poikansa pakottivat hänet menemään edellään johdattaakseen heidät veljeään Jaakobia vastaan.
13 Mutta jälkeenpäin hän muisti kaiken sen pahan, joka oli hänen sydämessään veljeään Jaakobia vastaan; eikä hän muistanut valaa, jonka hän oli vannonut isälleen ja äidilleen, ettei hän ajattelisi mitään pahaa veljeään Jaakobia vastaan koko elinaikanaan.
14 Ja kaikesta tästä huolimatta Jaakob ei tiennyt, että he olivat tulossa taistelemaan häntä vastaan, ja hän suri vaimoaan Leaa, ennen kuin he lähestyivät hyvin lähelle tornia neljän tuhannen soturin ja valittujen soturien kanssa.
15 Ja Hebronin miehet lähettivät hänelle sanan: "Katso, veljesi on tullut sinua vastaan taistelemaan sinua vastaan neljän tuhannen miekkavyötäröisen miehen kanssa, ja heillä on kilvet ja aseet." Sillä he rakastivat Jaakobia enemmän kuin Esauta. Niin he kertoivat hänelle, sillä Jaakob oli anteliaampi ja armollisempi mies kuin Esau.
16 Mutta Jaakob ei uskonut, ennen kuin he olivat aivan lähellä tornia.
17 Ja hän sulki tornin portit; ja hän seisoi taisteluvalleilla ja puhui veljelleen Esaulle ja sanoi: "Jalo on se lohdutus, jolla olet tullut lohduttamaan minua vaimoni kuolleen tähden. Onko tämä se vala, jonka vannoit isällesi ja uudelleen äidillesi ennen heidän kuolemaansa? Olet rikkonut valan, ja sinä hetkenä, jona vannoit isällesi, sinut tuomittiin."
18 Ja silloin Esau vastasi ja sanoi hänelle: "Ei ihmislapsilla eikä maan eläimillä ole vanhurskauden valaa, jonka he

vannoessaan olisivat vannoneet (vala, joka on voimassa) ikuisesti; vaan joka päivä he punovat pahaa toisiaan vastaan, ja kuinka kukin voisi surmata vastustajansa ja vihamiehensä."
19 Ja sinä vihaat minua ja lapsiani ikuisesti. Eikä veljeyden sidettä sinuun voida pitää yllä.
20 Kuule nämä sanat, jotka minä sinulle julistan: Jos villisika voi muuttaa nahkansa ja tehdä harjaksensa villanpehmeiksi, tai jos se voi kasvattaa päähänsä sarvet kuin peuran tai lampaan sarvet, silloin minä pidän kiinni veljeyden siteestä kanssasi, ja jos rinnat irtautuvat äidistään, sillä et ole ollut minulle veli.
21 Ja jos sudet tekevät rauhan karitsojen kanssa, niin etteivät ne syö tai tee niille väkivaltaa, ja jos niiden sydämet ovat niitä kohtaan hyvässä uskossa, silloin sydämessäni on rauha sinua kohtaan.
22 Ja jos leijona tulee härän ystäväksi ja tekee rauhan sen kanssa, ja jos se on sidottu sen kanssa saman ikeen alle ja kyntää sen kanssa, niin minä teen rauhan sinun kanssasi.
23 Ja kun korppi muuttuu valkoiseksi kuin raza, silloin tiedä, että olen rakastanut sinua ja teen rauhan kanssasi, sinut revitään pois, ja poikasi revitään pois, eikä sinulla ole rauhaa.
24 Ja kun Jaakob näki, että hän oli niin pahantahtoinen häntä kohtaan sydämessään ja koko sielullaan, että aikoi tappaa hänet, ja että hän oli tullut kuin villisika, joka käy lävistävän ja tappavan keihään kimppuun eikä kavahda sitä;
25 Sitten hän käski omien miestensä ja palvelijoidensa käydä hänen ja kaikkien hänen tovereidensa kimppuun.

LUKU 38

1 Ja sen jälkeen Juuda puhui isälleen Jaakobille ja sanoi hänelle: "Jännitä jousesi, isä, ja lähetä nuolesi ja heitä alas vihollinen ja surmaa vihollinen; ja olkoon sinulla voima, sillä emme tapa veljeäsi, sillä hän on sinun kaltaisesi, ja hän on sinun kaltaisesi. Antakaamme hänelle tämä kunnia."
2 Silloin Jaakob jännitti jousensa, lähetti nuolen ja osui veljeään Esauta (tämän oikeaan rintaan) ja tappoi hänet.
3 Ja jälleen hän lähetti nuolen ja osui aramealaista Adorania vasempaan rintaan, ajoi hänet taaksepäin ja tappoi hänet.
4 Ja sitten Jaakobin pojat menivät ulos, he ja heidän palvelijansa, jakaen itsensä ryhmiin tornin neljälle sivulle.
5 Ja Juuda meni edellä, ja Naftali ja Gad hänen kanssaan ja viisikymmentä palvelijaa tornin eteläpuolella, ja he surmasivat kaikki, jotka he löysivät edestään, eikä yksikään heistä päässyt pakoon.
6 Ja Leevi, Dan ja Asser menivät tornin itäpuolelle, ja viisikymmentä miestä heidän kanssaan, ja he surmasivat Moabin ja Ammonin soturimiehet.
7 Ja Ruuben, Isaskar ja Sebulon menivät tornin pohjoispuolelle, ja heidän kanssaan oli viisikymmentä miestä, ja he surmasivat filistealaisten soturit.
8 Ja Simeon, Benjamin ja Ruubenin poika Eenok menivät tornin länsipuolelle, ja viisikymmentä miestä heidän kanssaan, ja he surmasivat neljäsataa miestä Edomista ja horilaisista, urheita sotureita; ja kuusisataa pakeni, ja neljä Esaun pojista pakeni heidän kanssaan ja jättivät isänsä makaamaan surmattuna, niin kuin hän oli kaatunut kukkulalle, joka on Aduramissa.
9 Ja Jaakobin pojat ajoivat heitä takaa Seirin vuorille. Ja Jaakob hautasi veljensä kukkulalle, joka on Aduramissa, ja palasi sitten kotiinsa.
10 Ja Jaakobin pojat ahdistivat Esaun poikia Seirin vuoristossa ja taipuivat, niin että heistä tuli Jaakobin poikien palvelijoita.
11 Ja he lähettivät isälleen (tiedustelemaan), pitäisikö heidän tehdä heidän kanssaan rauha vai surmata heidät.
12 Ja Jaakob lähetti sanan pojilleen, että heidän tulisi tehdä rauha, ja he tekivät rauhan heidän kanssaan ja asettivat heidän harteilleen orjuuden ikeen, niin että he maksoivat aina veroa Jaakobille ja hänen pojilleen.
13 Ja he jatkoivat Jaakobille veron maksamista siihen päivään asti, jona hän meni alas Egyptiin.
14 Eivätkä Edomin pojat ole päässeet irti orjuuden ikeestä, jonka Jaakobin kaksitoista poikaa olivat heille asettaneet, tähän päivään asti.
15 Ja nämä olivat ne kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maassa, ennen kuin yksikään kuningas hallitsi israelilaisia [tähän päivään asti] Edomin maassa.
16 Ja Balaq, Beorin poika, hallitsi Edomissa, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Danaba.
17 Ja Balaq kuoli, ja Jobab, Boserista kotoisin olevan Zaran poika, hallitsi hänen sijaansa.
18 Ja Jobab kuoli, ja Asam Temanin maasta tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
19 Ja Asam kuoli, ja hänen sijaansa hallitsi Adat, Baradin poika, joka surmasi midianilaiset Moabin maalla, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Avit.
20 Ja Adath kuoli, ja Salman Amasekasta hallitsi hänen sijaansa.
21 Ja Salman kuoli, ja Saul Ra'abotista (virran varrelta) hallitsi hänen sijaansa.
22 Saul kuoli, ja Ba'elunan, Akborin poika, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
23 Ja Ba'elunan, Akborin poika, kuoli, ja 'Adath hallitsi hänen sijaansa, ja hänen vaimonsa nimi oli Maitabit, Mataratin tytär, Metabedza'abin tytär.
24 Nämä olivat ne kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maassa.

LUKU 39

1 Ja Jaakob asui isänsä muukalaisten maassa Kanaanin maassa. Tämä on kertomus Jaakobin suvusta.
2 Ja Joosef oli seitsemäntoistavuotias, kun hänet vietiin Egyptin maahan, ja Potifar, faraon eunukki, ylikokki, osti hänet.
3 Ja hän asetti Joosefin koko taloutensa hoitajaksi, ja Herran siunaus tuli egyptiläisen talolle Joosefin tähden, ja Herra antoi hänen menestyä kaikessa, mitä hän teki.
4 Ja egyptiläinen uskoi kaiken Joosefin haltuun, sillä hän näki, että Herra oli hänen kanssaan ja että Herra antoi hänen menestyä kaikessa, mitä hän teki.
5 Ja Joosefin näöstä oli paljon iloa, ja hänen isäntänsä vaimo nosti silmänsä ja näki Joosefin, ja hän rakastui häneen ja pyysi häntä makaamaan kanssaan.
6 Mutta hän ei antanut sieluaan alttiiksi, ja hän muisti Herran ja sanat, jotka hänen isänsä Jaakob luki Abrahamin sanoista, ettei kukaan mies saisi harjoittaa haureutta naisen kanssa, jolla on aviomies; että hänelle on määrätty

kuolemanrangaistus taivaissa Korkeimman Jumalan edessä, ja synti kirjoitetaan häntä vastaan iankaikkisiin kirjoihin jatkuvasti Herran edessä.
7 Ja Joosef muisti nämä sanat eikä suostunut makaamaan hänen kanssaan.
8 Ja hän pyysi häneltä hartaasti vuoden ajan, mutta hän kieltäytyi eikä totellut.
9 Mutta nainen halasi häntä ja piti hänestä kiinni talossa pakottaakseen hänet makaamaan kanssaan, sulki talon ovet ja piti hänestä kiinni; mutta mies jätti vaatteensa hänen käsiinsä, murtautui oven läpi ja pakeni hänen luotaan.
10 Ja nainen näki, ettei hän suostunut makaamaan hänen kanssaan, ja hän panetteli häntä hänen herransa läsnäollessa sanoen: "Sinun heprealainen palvelijasi, jota rakastat, yritti pakottaa minut maata kanssani; ja tapahtui, että kun korotin ääneni, hän pakeni ja jätti vaatteensa käsiini, kun pidin häntä, ja murtautui oven läpi."
11 Ja egyptiläinen näki Joosefin vaatteen ja rikotun oven ja kuuli vaimonsa sanat, ja hän heitti Joosefin vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan vangitsemat vangit säilytettiin.
12 Ja hän oli siellä vankilassa, ja Herra antoi Joosefille suosion vanginvartijain päällikön silmissä ja myötätuntoa hänen edessään, sillä hän näki, että Herra oli hänen kanssaan ja että Herra antoi kaiken, mitä hän teki, menestyä.
13 Ja hän uskoi kaiken hänen käsiinsä, eikä vanginvartijan päällikkö tiennyt mitään, mikä oli hänen kanssaan; sillä Joosef oli tehnyt kaiken, ja Herra saattoi sen päätökseen.
14 Ja hän pysyi siellä kaksi vuotta. Ja noina päivinä faarao, Egyptin kuningas, vihastui kahteen eunukkiinsa, ylimmäiseen juomanlaskijaan ja ylimmäiseen leipuriin, ja hän pani heidät vankilaan ylimmäisen kokin taloon, vankilaan, jossa Joosefia pidettiin.
15 Ja vanginvartijoiden päällikkö määräsi Joosefin palvelemaan heitä, ja tämä palveli heidän edessään.
16 Ja he molemmat, ylimmäinen juomanlaskija ja ylimmäinen leipuri, näkivät unen ja kertoivat sen Joosefille.
17 Ja niin kuin hän heille tulkitsi, niin heille tapahtui, ja faarao palautti ylimmäisen juomanlaskijan virkaansa ja (yli)leipurin hän surmasi, niin kuin Joosef oli heille tulkinnut.
18 Mutta ylimmäinen juomanlaskija unohti Joosefin vankilaan, vaikka oli kertonut tälle, mitä tälle tapahtuisi, eikä muistanut kertoa faraolle, kuinka Joosef oli hänelle kertonut, sillä hän oli unoittanut.

LUKU 40

1 Ja noina päivinä faarao näki kaksi unta yhtenä yönä nälänhädästä, joka oli tulossa koko maahan. Hän heräsi unestaan ja kutsui luokseen kaikki Egyptissä olevat unien selittäjät ja velhot ja kertoi heille kaksi untaan, mutta he eivät kyenneet selittämään niitä.
2 Ja silloin ylimmäinen juomanlaskija muisti Joosefin ja puhui hänestä kuninkaalle, ja hän toi hänet ulos vankilasta, ja tämä kertoi hänelle kaksi untaan.
3 Ja hän sanoi faraolle, että hänen kaksi untaan olivat yksi, ja hän sanoi hänelle: "Seitsemän vuotta tulee, (joina on) yltäkylläisyyttä koko Egyptin maassa, ja niiden jälkeen seitsemän nälkävuotta, sellainen nälänhätä, jollaista ei ole ollut koko maassa."
4 Ja nyt farao asettakoon valvojia kaikkialle Egyptin maahan, ja he varastoikoot elintarvikkeita jokaiseen kaupunkiin runsauden vuosien ajaksi, niin että elintarvikkeita on seitsemäksi nälkävuodeksi, eikä maa tuhoudu nälänhädän aikana, sillä se on oleva hyvin ankara.
5 Herra antoi Joosefille suosion ja laupeuden faraon silmissä, ja farao sanoi palvelijoilleen: "Emme löydä ketään niin viisasta ja ymmärtäväistä miestä kuin tämä mies, sillä Herran henki on hänen kanssaan."
6 Ja hän asetti hänet toiseksi koko valtakunnassaan ja antoi hänelle vallan koko Egyptiin ja antoi hänen ajaa faraon toisilla vaunuilla.
7 Ja hän puki hänet bysus-vaatteisiin ja pani kultaketjun hänen kaulaansa, ja (airue) julisti hänen edellään: 'El 'El wa 'Abirer', ja pani sormuksen hänen käteensä ja teki hänestä koko talonsa hallitsijan ja korotti hänen arvoaan ja sanoi hänelle: 'Vain valtaistuimella minä olen sinua suurempi.'
8 Ja Joosef hallitsi koko Egyptin maata, ja kaikki faraon ruhtinaat ja kaikki hänen palvelijansa ja kaikki, jotka hoitivat kuninkaan asioita, rakastivat häntä, sillä hän vaelsi oikeamielisesti, sillä hän oli vailla ylpeyttä ja ylimielisyyttä, eikä hän katsonut henkilöön eikä ottanut vastaan lahjoja, vaan hän tuomitsi oikeamielisesti kaikkea maan kansaa.
9 Ja Egyptin maa oli rauhassa faraon edessä Joosefin ansiosta, sillä Herra oli hänen kanssaan ja antoi hänelle suosion ja armon kaikkien hänen sukupolviensa ajan kaikkien niiden edessä, jotka tunsivat hänet ja jotka kuulivat hänestä. Ja faraon valtakunta oli hyvin järjestetty, eikä siellä ollut Saatanaa eikä pahaa ihmistä.
10 Ja kuningas antoi Joosefille nimen Sephantiphans ja antoi Joosefille vaimoksi Potifarin tyttären, joka oli Heliopoliin papin, ylikokin, tytär.
11 Ja sinä päivänä, jona Joosef seisoi faaraon edessä, hän oli kolmenkymmenen vuoden ikäinen.
12 Ja sinä vuonna Iisak kuoli. Ja tapahtui, niin kuin Joosef oli sanonut kahden unensa tulkinnassa, niin kuin hän oli sanonut, että oli seitsemän runsaudenvuotta koko Egyptin maassa, ja Egyptin maa tuotti runsaasti satoa, yhden mitan, kahdeksantoistasataa mitallista.
13 Ja Joosef kokosi viljaa jokaiseen kaupunkiin, kunnes ne olivat täynnä viljaa, eivätkä enää kyenneet laskemaan ja mittaamaan sen paljoutta.

LUKU 41

1 Ja neljäntenäkymmenenentenäviidentenä riemuvuotena, toisella viikolla, (ja) toisena vuonna, [2165 AM] Juuda otti esikoisekseen Erin, vaimon Aramin tyttäristä, nimeltä Taamar.
2 Mutta hän vihasi häntä eikä maannut hänen kanssaan, koska hänen äitinsä oli Kanaanin tyttäriä, ja hän halusi ottaa itselleen vaimon äitinsä sukulaisista, mutta hänen isänsä Juuda ei sallinut sitä.
3 Ja tämä Er, Juudan esikoinen, oli jumalaton, ja Herra surmasi hänet.
4 Ja Juuda sanoi veljelleen Onanille: "Mene veljesi vaimon luo ja täytä miehen velvollisuudet häntä kohtaan ja herätä veljellesi jälkeläisiä."
5 Ja Onan tiesi, ettei siemen olisi hänen, vaan ainoastaan hänen veljensä, ja meni veljensä vaimon taloon ja pudotti

siemenen maahan; ja hän oli paha Herran silmissä, ja Hän surmasi hänet.

6 Niin Juuda sanoi miniälleen Tamarille: "Asu isäsi talossa leskenä, kunnes poikani Seela on täysikasvuinen, niin minä annan sinut hänelle vaimoksi."

7 Ja hän kasvoi; mutta Bedsuel, Juudan vaimo, ei antanut poikansa Seelan mennä naimisiin. Ja Bedsuel, Juudan vaimo, kuoli [2168 AM] tämän viikon viidentenä vuonna.

8 Ja kuudentena vuonna Juuda meni keritsemään lampaitaan Timnaan. [2169] Ja he sanoivat Tamarille: "Katso, appesi menee Timnaan keritsemään lampaitaan."

9 Ja hän riisui leskenvaatteensa, pani hunnun ja kaunisti itsensä ja istui portilla, joka on Timnan tien vieressä.

10 Ja kun Juuda oli matkalla, hän löysi naisen ja luuli häntä portoksi ja sanoi hänelle: "Anna minun tulla sisään sinun luoksesi". Nainen sanoi hänelle: "Tule sisään", ja hän meni sisään.

11 Ja hän sanoi hänelle: "Anna minulle palkkani." Hän sanoi hänelle: "Minulla ei ole kädessäni mitään muuta kuin sormukseni, joka on sormessani, kaulakoruni ja sauvani, joka on kädessäni."

12 Ja hän sanoi hänelle: "Anna ne minulle, kunnes lähetät minulle palkkani." Ja hän sanoi hänelle: "Lähetän sinulle vuohen." Ja hän antoi ne hänelle ja meni hänen luokseen, ja hän tuli hänestä raskaaksi.

13 Ja Juuda meni lampaidensa luo, ja hän meni isänsä taloon.

14 Niin Juuda lähetti vuohenvohlan paimenensa, adullamilaisen, mukana, mutta paimen ei löytänyt sitä. Hän kysyi paikkakunnan ihmisiltä sanoen: "Missä on se portto, joka täällä oli?" He sanoivat hänelle: "Ei täällä ole porttoa meidän keskuudessamme."

15 Ja hän palasi ja ilmoitti hänelle ja sanoi hänelle, ettei ollut löytänyt häntä: "Kysyin paikkakunnan asukkailta, ja he sanoivat minulle: 'Täällä ei ole porttoa.'"

16 Ja hän sanoi: "Anna hänen pitää (ne), ettemme joutuisi pilkan kohteeksi." Ja kun hän oli täyttänyt kolme kuukautta, kävi ilmi, että hän oli raskaana, ja he ilmoittivat Juudalle sanoen: "Katso, miniäsi Tamar on raskaana haureudesta."

17 Niin Juuda meni isänsä taloon ja sanoi isälleen ja veljilleen: "Viekää hänet ulos, ja polttakoot hänet, sillä hän on tehnyt saastaisuuden Israelissa."

18 Ja kun he toivat hänet poltettavaksi, hän lähetti sormuksen ja kaulakorun ja sauvan apelleen sanoen: "Tiedä, kenen nämä ovat, sillä hänestä minä olen raskaana."

19 Juuda tunnusti sen ja sanoi: "Tamar on minua vanhurskaampi.

20 Ja älköön he siksi polttako häntä.' Ja siitä syystä häntä ei annettu Seelalle, eikä hän enää lähestynyt häntä.

21 Ja sen jälkeen hän synnytti kaksi poikaa, Peresin [2170 AM] ja Serahin, tämän toisen viikon seitsemäntenä vuonna.

22 Ja sen jälkeen seitsemän hedelmällistä vuotta, joista Joosef oli puhunut faraolle, olivat kuluneet loppuun.

23 Ja Juuda tunnusti, että tekonsa oli paha, sillä hän oli maannut miniänsä kanssa, ja hän piti sitä inhottavana silmissään, ja hän tunnusti tehneensä rikkomuksen ja eksyneensä, sillä hän oli paljastanut poikansa lieveen, ja hän alkoi valittaa ja anoa Herran edessä rikkomuksensa tähden.

24 Ja me kerroimme hänelle unessa, että se oli hänelle anteeksi annettu, koska hän pyysi hartaasti ja valitti eikä enää tehnyt sitä.

25 Ja hän sai anteeksiannon, koska hän kääntyi pois synnistään ja tietämättömyydestään, sillä hän oli suuresti rikkonut meidän Jumalamme edessä; ja jokainen, joka tekee näin, jokainen, joka makaa anoppinsa kanssa, polttakoon hänet tulella, että hän palaisi siinä, sillä heissä on epäpuhtautta ja saastetta, polttakoon heidät tulella.

26 Ja sinä käske israelilaisia, ettei heidän keskuudessaan ole epäpuhtautta, sillä jokainen, joka makaa miniänsä tai anoppinsa kanssa, on tehnyt epäpuhtauden; tulella he polttakoot miehen, joka on maannut hänen kanssaan, ja samoin naisen, ja Hän kääntää vihan ja rangaistuksen pois Israelista.

27 Ja Juudalle me sanoimme, että hänen kaksi poikaansa eivät olleet maanneet hänen kanssaan, ja tästä syystä hänen jälkeläisensä vakiintuivat toiselle sukupolvelle, eikä niitä poistettaisi juurineen.

28 Sillä silmänsä yksinkertainen, hän oli mennyt ja etsinyt rangaistusta, nimittäin Abrahamin tuomion mukaan, jonka hän oli käskenyt pojilleen, Juuda oli etsinyt polttaa hänet tulella.

LUKU 42

1 Ja neljännenkymmenennenviidennen riemuvuoden kolmannen viikon ensimmäisenä vuonna nälänhätä alkoi tulla maahan, eikä sadetta annettu maalle, sillä sitä ei satanut.

2 Ja maa kävi hedelmättömäksi, mutta Egyptin maassa oli leipää, sillä Joosef oli kerännyt maan siemenen seitsemänä yltäkylläisyyden vuotena ja säilyttänyt sen.

3 Ja egyptiläiset tulivat Joosefin luo, jotta hän antaisi heille ruokaa, ja hän avasi varastot, joissa oli ensimmäisen vuoden vilja, ja myi sitä maan kansalle kullasta.

4 <Nälänhätä oli hyvin kova Kanaanin maassa>, ja Jaakob kuuli, että Egyptissä oli ruokaa, ja hän lähetti kymmenen poikaansa hankkimaan hänelle ruokaa Egyptistä; mutta Benjaminia hän ei lähettänyt, ja <Jaakobin kymmenen poikaa> saapuivat <Egyptiin> niiden joukossa, jotka menivät sinne.

5 Ja Joosef tunnisti heidät, mutta he eivät tunnistaneet häntä, ja hän puhui heille ja kyseli heiltä, ja hän sanoi heille: "Ettekö te ole vakoojia ja tulleet tutkimaan maan lähestymistapoja?" Ja hän pani heidät vartioon.

6 Ja sen jälkeen hän päästi heidät taas vapaiksi, pidätti Simeonin yksin ja lähetti menemään hänen yhdeksän veljeään.

7 Ja hän täytti heidän säkkinsä viljalla ja pani heidän kultansa heidän säkkeihinsä, eivätkä he tienneet sitä.

8 Ja hän käski heidän tuoda nuoremman veljensä, sillä he olivat kertoneet hänelle, että heidän isänsä ja heidän nuorempi veljensä elivät.

9 Ja he lähtivät Egyptin maasta ja tulivat Kanaanin maahan; ja he kertoivat isälleen kaiken, mitä heille oli tapahtunut, ja kuinka maan herra oli puhunut heille ankarasti ja pidättänyt Simeonin, kunnes he toisivat Benjaminin.

10 Ja Jaakob sanoi: "Te olette riistäneet minulta lapset! Joosefia ei ole, eikä Simeoniakaan ole, ja te viette pois Benjaminin. Teidän pahuudenne on kohdannut minua."

11 Ja hän sanoi: 'Poikani ei lähde teidän kanssanne, ettei hän sairastuisi; sillä heidän äitinsä synnytti kaksi poikaa, ja toinen on kuollut, ja tämänkin te otatte minulta. Jos hän sattuisi sairastumaan kuumeeseen matkalla, te alentaisitte minun vanhuudeni tuskalla kuolemaan asti.'
12 Sillä hän näki, että heidän rahansa oli palautettu jokaiselle hänen säkissään, ja tästä syystä hän pelkäsi lähettää häntä.
13 Ja nälänhätä paheni ja paheni Kanaanin maassa ja kaikissa muissa maissa paitsi Egyptin maassa, sillä monet egyptiläisten lapsista olivat varastoineet siementään ravinnoksi siitä ajasta lähtien, kun he näkivät Joosefin keräävän siemeniä ja panevan niitä varastoihin ja säilyttävän niitä nälkävuosien varalle.
14 Ja Egyptin kansa elätti itsensä sillä nälänhädän ensimmäisenä vuonna.
15 Mutta kun Israel näki, että nälänhätä oli maassa kovin kova eikä pelastusta ollut, hän sanoi pojilleen: "Menkää takaisin ja hankkikaa meille ruokaa, etemme kuolisi."
16 He sanoivat: "Emme lähde; ellei nuorin veljemme tule meidän kanssamme, emme lähde."
17 Ja Israel näki, että ellei hän lähettäisi häntä heidän mukaansa, he kaikki kuolisivat nälänhädän vuoksi
18 Ruuben sanoi: "Anna hänet minun käsiini, ja jos en tuo häntä sinulle takaisin, niin surmaa kaksi poikaani hänen sielunsa sijaan."
19 Ja hän sanoi hänelle: "Hän ei saa mennä sinun kanssasi." Niin Juuda lähestyi ja sanoi: "Lähetä hänet minun kanssani, ja jos en tuo häntä takaisin sinulle, kannan minä syyllisyyttä sinun edessäsi kaikkina elämäni päivinä."
Ja hän lähetti hänet heidän kanssaan tämän viikon toisena vuonna, kuukauden ensimmäisenä päivänä, ja he tulivat Egyptin maahan kaikkien niiden kanssa, jotka menivät, ja (heillä oli) lahjoja käsissään, sipulia, manteleita, tammenpähkinöitä ja puhdasta hunajaa.
21 Ja he menivät ja seisoivat Joosefin eteen, ja hän näki veljensä Benjaminin ja tunsi hänet ja sanoi heille: "Onko tämä teidän nuorin veljenne?" He sanoivat hänelle: "Hän se on." Ja hän sanoi: "Herra olkoon sinulle armollinen, poikani!"
22 Ja hän lähetti hänet kotiinsa, ja tämä toi Simeonin heidän luokseen, ja hän valmisti heille juhlat, ja he antoivat hänelle lahjan, jonka he olivat tuoneet käsissään.
23 Ja he söivät hänen edessään, ja hän antoi heille kaikille osan, mutta Benjaminin osuus oli seitsemän kertaa suurempi kuin kenenkään heidän heimolaisensa.
24 Ja he söivät ja joivat ja nousivat ja pysyivät aasiensa luona.
25 Ja Joosef laati suunnitelman, jolla hän saisi tietää heidän ajatuksensa siitä, vallitsivatko rauhan ajatukset heidän keskuudessaan, ja hän sanoi taloutensa hoitajalle: "Täytä kaikki heidän säkkinsä ruoalla ja palauta heidän rahansa heille heidän astioihinsa, ja minun pikarini, hopeinen pikari, josta minä juon, laita se nuorimman säkkiin ja lähetä heidät pois."

LUKU 43

1 Ja hän teki niin kuin Joosef oli käskenyt, ja täytti kaikki heidän säkkinsä ruoalla ja pani heidän rahansa heidän säkkeihinsä ja maljan Benjaminin säkkiin.
2 Ja varhain aamulla he lähtivät, ja tapahtui, että kun he olivat sieltä lähteneet, Joosef sanoi taloutensa hoitajalle: "Aja heitä takaa, juokse ja ota heidät kiinni sanoen: 'Hyvällä te olette maksaneet minulle pahaa; te olette varastaneet minulta hopeamaljan, josta herrani juo.' Ja tuokaa takaisin minulle heidän nuorin veljensä ja hakekaa hänet nopeasti, ennen kuin menen tuomarinistuimelleni.'
3 Ja hän juoksi heidän peräänsä ja sanoi heille näin.
4 Ja he sanoivat hänelle: "Jumala varjelkoon sitä, että palvelijasi tekisivät tätä ja varastaisivat herrasi talosta mitään astioita. Myös rahat, jotka me ensimmäisellä kerralla löysimme säkeistämme, me, palvelijasi, toimme takaisin Kanaanin maasta."
5 Kuinka siis voisimme varastaa mitään astioita? Katso, tässä me olemme säkkeinemme etsimässä, ja missä ikinä löydätte maljan jonkun joukostamme säkistä, hänet surmatkoon, ja me ja aasimme palvelemme herraasi.
6 Ja hän sanoi heille: "Ei niin. Ainoastaan sen miehen, jonka luota löydän, otan minä palvelijaksi, ja te saatte palata rauhassa kotiinne."
7 Ja kun hän etsi heidän astioistaan, alkaen vanhimmasta ja päättyen nuorimpaan, se löytyi Benjaminin säkistä.
8 Ja he repäisivät vaatteensa ja kuormasivat aasinsa ja palasivat kaupunkiin ja tulivat Joosefin taloon, ja he kaikki kumartuivat kasvoilleen maahan hänen edessään.
9 Ja Joosef sanoi heille: "Te olette tehneet pahaa." He sanoivat: "Mitä meidän pitäisi sanoa ja miten puolustautua? Herramme on paljastanut palvelijoidensa rikkomukset; katso, me olemme herramme palvelijoita, ja myös aasimme."
10 Ja Joosef sanoi heille: "Minäkin pelkään Herraa; menkää te koteihinne ja antakaa veljenne olla minun palvelijani, sillä olette tehneet pahaa. Ettekö tiedä, että mies nauttii maljastaan, kuten minä tästä maljasta? Ja kuitenkin te olette varastaneet sen minulta."
11 Ja Juuda sanoi: "Oi herrani, anna palvelijasi puhua sana herrani korvaan: palvelijasi äiti synnytti isällemme kaksi veljestä: toinen meni pois ja katosi, eikä häntä ole löydetty, ja hän on yksin jäljellä äidistään, ja palvelijasi, isämme, rakastaa häntä, ja hänen henkensä on sidottu tämän (pojan) elämään.
12 Ja jos menemme palvelijasi, isämme, luo, eikä nuorukainen ole kanssamme, niin hän kuolee, ja me saatamme isämme murheella kuolemaan.
13 Anna nyt minun, palvelijasi, jäädä pojan sijaan orjaksi herralleni, ja poikanen menköön veljiensä kanssa, sillä minä olen tullut hänen takaajakseen palvelijasi, isämme, kautta. Ja jos en tuo häntä takaisin, palvelijasi saa kantaa isämme syyllisyyden ikuisesti.
14 Ja Joosef näki, että he kaikki olivat yhtä mieltä hyvyydestä keskenään, eikä hän voinut pidätellä itseään, ja hän kertoi heille olevansa Joosef.
15 Ja hän puhui heidän kanssaan hepreaa, lankesi heidän kaulaansa ja itki.
16 Mutta he eivät tunteneet häntä ja alkoivat itkeä. Ja hän sanoi heille: "Älkää itkekö minua, vaan kiiruhtakaa ja tuokaa isäni minun luokseni; niin näette, että minun suuni puhuu ja veljeni Benjaminin silmät näkevät.
17 Sillä katso, tämä on nälänhädän toinen vuosi, ja on vielä viisi vuotta ilman satoa, puiden hedelmiä tai kyntöä.

18 Tulkaa nopeasti alas, te ja teidän perheenne, ettette hukkuisi nälänhätään ettekä murehtisi omaisuuttanne. Sillä Herra lähetti minut teidän edellänne järjestämään asiat, jotta monet saisivat elää.
19 Ja kertokaa isälleni, että minä olen yhä elossa, ja katso, te näette, että Herra on tehnyt minut faraon isäksi ja hänen talonsa ja koko Egyptin maan hallitsijaksi.
20 Ja kertokaa isälleni kaikesta kunniastani ja kaikista rikkauksista ja kunniasta, jotka Herra on minulle antanut.'
21 Ja faraon käskystä hän antoi heille vaunuja ja eväitä matkaa varten, ja hän antoi heille kaikille kirjavia vaatteita ja hopeaa.
22 Ja heidän isälleen hän lähetti vaatteita ja hopeaa sekä kymmenen aasia, jotka kantoivat viljaa, ja hän lähetti ne matkaan.
23 Ja he menivät ylös ja kertoivat isälleen, että Joosef eli ja jakoi viljaa kaikille maan kansoille ja että hän oli koko Egyptin maan hallitsija.
24 Eikä heidän isänsä uskonut sitä, sillä hän oli poissa tolaltaan; mutta kun hän näki Joosefin lähettämät vankkurit, hänen henkensä virkosi, ja hän sanoi: "Minulle riittää, jos Joosef elää; menen alas ja näen hänet ennen kuin kuolen."

LUKU 44

1 Ja Israel lähti Haranista, kotoaan, kolmannen kuukauden uutenakuun päivänä, ja hän kulki Valan lähteen tietä, ja hän uhrasi uhrin isänsä Iisakin Jumalalle tämän kuukauden seitsemäntenä päivänä.
2 Ja Jaakob muisti unen, jonka hän oli nähnyt Betelissä, ja hän pelkäsi mennä Egyptiin.
3 Ja kun hän ajatteli lähettää sanan Joosefille, että tämä tulisi hänen luokseen, ja ettei tämä menisi alas, hän viipyi siellä seitsemän päivää, josko näkisi näyn siitä, pitäisikö hänen jäädä vai mennä alas.
4 Ja hän vietti ensihedelmien sadonkorjuujuhlaa vanhalla jyvillä, sillä koko Kanaanin maassa ei ollut kourallistakaan siementä, sillä nälänhätä oli kaikkien eläinten, karjaeläinten ja lintujen, ja myös ihmisten, keskuudessa.
5 Ja kuudentenatoista päivänä Herra ilmestyi hänelle ja sanoi hänelle: "Jaakob, Jaakob!" Ja hän sanoi: "Tässä minä olen." Ja hän sanoi hänelle: "Minä olen sinun isiesi Jumala, Abrahamin ja Iisakin Jumala; älä pelkää mennä alas Egyptiin, sillä minä teen sinusta sinne suuren kansan. Minä menen alas sinun kanssasi ja tuon sinut takaisin, ja tähän maahan sinut haudataan, ja Joosef panee kätensä silmillesi."
6 Älä pelkää; mene alas Egyptiin.
7 Ja hänen poikansa ja hänen poikiensa pojat nousivat ja panivat isänsä ja tavaransa vankkureille.
8 Ja Israel nousi Valan kaivolta tämän kolmannen kuukauden kuudentenatoista päivänä ja meni Egyptin maahan.
9 Ja Israel lähetti Juudan edellään poikansa Joosefin luo tutkimaan Gosenin maata, sillä Joosef oli kertonut veljilleen, että heidän piti tulla ja asettua sinne asumaan, jotta he olisivat lähellä häntä.
10 Ja tämä oli paras (maa) Egyptin maassa ja lähellä häntä kaikille (heille) ja myös karjalle.
11 Ja nämä ovat Jaakobin poikien nimet, jotka menivät Egyptiin isänsä Jaakobin kanssa.
12 Ruuben, Israelin esikoinen; ja nämä ovat hänen poikiensa nimet: Hanok, Pallu, Hesron ja Karmi, viisi.
13 Simeon ja hänen poikansa; ja nämä ovat hänen poikiensa nimet: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Soohar ja Saul, sefatilaisen naisen poika – seitsemän.
14 Leevi ja hänen poikansa; ja nämä ovat hänen poikiensa nimet: Gerson, Kehat ja Merari, neljä.
15 Juuda ja hänen poikansa; ja nämä ovat hänen poikiensa nimet: Seela, Peres ja Serah, neljä.
16 Isaskar ja hänen poikansa; ja nämä ovat hänen poikiensa nimet: Tola, Puua, Jaasub ja Simron – viisi.
17 Sebulon ja hänen poikansa; ja nämä ovat hänen poikiensa nimet: Sered, Elon ja Jahleel, neljä.
18 Ja nämä olivat Jaakobin pojat ja heidän poikansa, jotka Leah synnytti Jaakobille Mesopotamiassa, kuusi, ja heidän yksi sisarensa, Diina, ja kaikki Leahin poikien ja heidän poikiensa sielut, jotka menivät isänsä Jaakobin kanssa Egyptiin, olivat kaksikymmentäyhdeksän, ja heidän isänsä Jaakobin ollessa heidän kanssaan, heitä oli kolmekymmentä.
19 Ja Silpan, Leean palvelijattaren, Jaakobin vaimon, pojat, jotka synnyttivät Jaakobille Gadin ja Assurin.
20 Ja nämä ovat heidän poikiensa nimet, jotka menivät hänen kanssaan Egyptiin. Gadin pojat olivat Sifjon, Haggi, Suni, Esbon, <ja Eri>, Areli ja Arodi – kahdeksan.
21 Ja Asserin pojat olivat Jimna, Jisva, Jisvi, Beria ja Serah, heidän yksi sisarensa, kuusi.
22 Sieluja oli kaikkiaan neljätoista, ja Lean jälkeläisiä oli kaikkiaan neljäkymmentäneljä.
23 Ja Raakelin, Jaakobin vaimon, pojat olivat Joosef ja Benjamin.
24 Ja Joosefille syntyivät Egyptissä ennen isänsä tuloa Egyptiin ne, jotka Asenat, Heliopoliin papin Potifarin tytär, synnytti hänelle, Manasse ja Efraim, kolme.
25 Benjaminin pojat olivat Bela, Beker, Asbel, Gera, Naaman, Ehi, Ros, Muppim, Huppim ja Ard-Eleven.
26 Ja Raakelin sieluja oli kaikkiaan neljätoista.
27 Ja Bilhan, Raakelin, Jaakobin vaimon, palvelijattaren, pojat, jotka hän synnytti Jaakobille, olivat Dan ja Naftali.
28 Ja nämä ovat heidän poikiensa nimet, jotka menivät heidän kanssaan Egyptiin. Ja Danin pojat olivat Husim, Samon, Asudi, Ijaka ja Salomon – kuusi.
29 Ja he kuolivat sinä vuonna, jona he tulivat Egyptiin, ja Dan Hushimille jäi jäljelle ainoastaan.
30 Ja nämä ovat Naftalin poikien nimet: Jahsiel, Guni, Jeeser, Sallum ja Iv.
31 Ja Iv, joka oli syntynyt nälkävuosien jälkeen, kuoli Egyptissä.
32 Ja Raakelin sieluja oli kaikkiaan kaksikymmentäkuusi.
33 Ja kaikkiaan niitä sieluja, jotka Jaakobista menivät Egyptiin, oli seitsemänkymmentä sielua. Nämä ovat hänen lapsensa ja hänen lastensa lapset, yhteensä seitsemänkymmentä; mutta viisi kuoli Egyptissä ennen Joosefia, eivätkä heillä olleet lapsia.
34 Ja Kanaanin maassa kuoli kaksi Juudan poikaa, Er ja Onan, eikä heillä ollut lapsia, ja Israelin lapset hautasivat ne, jotka menehtyivät, ja heidät luettiin seitsemänkymmenen pakanakansan joukkoon.

LUKU 45

1 Ja Israel meni Egyptin maahan, Gosenin maahan, neljännen kuukauden uutenakuun aikaan, neljännenkymmenenviidennen riemuvuoden kolmannen viikon toisena vuonna.
2 Ja Joosef meni isäänsä Jaakobia vastaan Gosenin maahan, ja hän lankesi isänsä kaulaan ja itki.
3 Ja Israel sanoi Joosefille: "Anna minun nyt kuolla, koska olen nähnyt sinut. Ja nyt olkoon kiitetty Herra, Israelin Jumala, Abrahamin Jumala ja Iisakin Jumala, joka ei ole kieltänyt armoaan ja laupeuttaan palvelijaltaan Jaakobilta."
4 Minulle riittää, että olen nähnyt sinun kasvosi vielä eläessäni; niin, totuus on näky, jonka näin Betelissä. Kiitetty olkoon Herra, minun Jumalani, iankaikkisesta iankaikkiseen, ja kiitetty olkoon hänen nimensä.
Ja Joosef ja hänen veljensä söivät leipää isänsä edessä ja joivat viiniä, ja Jaakob iloitsi äärimmäisen suuresta ilosta, koska hän näki Joosefin syövän veljiensä kanssa ja juovan hänen edessään, ja hän siunasi kaiken Luojaa, joka oli varjellut hänet ja varjellut hänelle hänen kaksitoista poikaansa.
6 Ja Joosef oli antanut isälleen ja veljilleen lahjaksi asumisoikeuden Gosenin maassa ja Ramseksessa ja koko sen ympäristössä, jota hän hallitsi faraon edessä. Ja Israel ja hänen poikansa asuivat Gosenin maassa, Egyptin maan parhaassa osassa, ja Israel oli satakolmekymmentä vuotta vanha tullessaan Egyptiin.
7 Ja Joosef elätti isäänsä ja veljiään ja myös heidän omaisuuttaan leivällä, niin paljon kuin heille riitti seitsemän nälänhädän vuoden ajaksi.
8 Ja Egyptin maa kärsi nälänhädän vuoksi, ja Joosef hankki koko Egyptin maan faraolle vastineeksi ruoasta, ja hän sai haltuunsa kansan ja heidän karjansa ja kaiken faraolle.
9 Ja nälänhädän vuodet olivat päättyneet, ja Joosef antoi maan ihmisille siemeniä ja ruokaa kylvämistä varten kahdeksantena vuonna, sillä joki oli tulvinut yli koko Egyptin maan.
Sillä seitsemänä nälänhätävuotena se ei ollut tulvinut yli ja oli kastellut vain muutamia paikkoja joen rannoilla, mutta nyt se tulvi yli ja egyptiläiset kylvivät maan, ja se tuotti paljon viljaa sinä vuonna.
11 Ja tämä oli neljännenkymmenenviidennen riemuvuoden neljännen viikon ensimmäinen vuosi [2178 AM].
12 Ja Joosef otti sadonkorjuusta viidennen osan kuninkaalle ja jätti neljä osaa heille ravinnoksi ja siemeneksi, ja Joosef teki siitä säännön Egyptin maassa, joka on voimassa tähän päivään asti.
13 Ja Israel eli Egyptin maassa seitsemäntoista vuotta, ja kaikki hänen elinpäivänsä olivat kolme riemuvuotta, sataneljäkymmentäseitsemän vuotta, ja hän kuoli neljännenkymmenenviidennen riemuvuoden viidennen viikon neljäntenä vuonna.
14 Ja Israel siunasi poikansa ennen kuolemaansa ja kertoi heille kaiken, mitä heitä kohtaisi Egyptin maassa; ja hän teki heille tiettäväksi, mitä heille tapahtuisi viimeisinä päivinä, ja siunasi heidät ja antoi Joosefille kaksi osaa maassa.
15 Ja hän nukkui isiensä kanssa, ja hänet haudattiin kaksoisluolaan Kanaanin maahan, isänsä Abrahamin viereen, hautaan, jonka hän oli kaivanut itselleen kaksoisluolaan Hebronin maahan.
16 Ja hän antoi kaikki kirjansa ja isiensä kirjat pojalleen Leville, jotta tämä säilyttäisi ne ja uudistaisi ne lapsilleen tähän päivään asti.

LUKU 46

1 Ja tapahtui, että Jaakobin kuoltua Israelin lapset lisääntyivät Egyptin maassa, ja heistä tuli suuri kansa, ja he olivat yhtä mieltä sydämeltään, niin että veli rakasti veljeään ja jokainen auttoi veljeään, ja he lisääntyivät runsaasti ja lisääntyivät äärimmäisesti, kymmenen [2242 AM] vuosiviikkoa, kaikkina Joosefin elinpäivinä.
2 Eikä ollut Saatanaa eikä mitään pahaa kaikkina Joosefin elämän päivinä, jotka hän eli isänsä Jaakobin jälkeen, sillä kaikki egyptiläiset kunnioittivat Israelin lapsia kaikkina Joosefin elämän päivinä.
3 Ja Joosef kuoli sadan kymmenen vuoden ikäisenä; seitsemäntoista vuotta hän asui Kanaanin maassa, kymmenen vuotta hän oli orjana ja kolme vuotta vankeudessa ja kahdeksankymmentä vuotta hän oli kuninkaan alaisuudessa ja hallitsi koko Egyptin maata.
4 Ja hän kuoli ja kaikki hänen veljensä ja koko se sukupolvi.
5 Ja hän käski israelilaisia ennen kuolemaansa, että heidän tulisi viedä hänen luunsa mukanaan, kun he lähtisivät Egyptin maasta.
6 Ja hän vannotti heidät hänen luistaan, sillä hän tiesi, etteivät egyptiläiset enää toisi häntä esiin ja hautaisi häntä Kanaanin maahan, sillä Makamaron, Kanaanin kuningas, taisteli Assyrian maassa asuessaan laaksossa Egyptin kuningasta vastaan ja tappoi hänet siellä ja ajoi egyptiläisiä takaa Ermonin porteille asti.
7 Mutta hän ei päässyt sisään, sillä toinen, uusi kuningas oli tullut Egyptin kuninkaaksi, ja tämä oli häntä voimakkaampi. Ja hän palasi Kanaanin maahan, ja Egyptin portit suljettiin, eikä kukaan mennyt ulos eikä kukaan tullut Egyptiin.
8 Ja Joosef kuoli neljäntenäkymmenentenäkuudentena riemuvuotena, kuudennella viikolla, toisena vuonna, ja he hautasivat hänet Egyptin maahan, ja kaikki hänen veljensä kuolivat hänen jälkeensä.
9 Ja Egyptin kuningas lähti sotaan Kanaanin kuningasta vastaan [2263 AM] neljäntenäkymmenentenä riemuvuotena, toisen vuoden toisella viikolla, ja Israelin lapset toivat esiin kaikki Jaakobin lasten luut Joosefin luita lukuun ottamatta, ja he hautasivat ne pellolle vuoren kaksoisluolaan.
10 Ja useimmat (heistä) palasivat Egyptiin, mutta muutamat heistä jäivät Hebronin vuorille, ja isäsi Amram pysyi heidän kanssaan.
11 Ja Kanaanin kuningas voitti Egyptin kuninkaan ja sulki Egyptin portit.
12 Ja hän punoi pahan juonen israelilaisia vastaan ahdistaakseen heitä ja sanoi Egyptin kansalle: "Katso, israelilaisten kansa on lisääntynyt ja lisääntynyt enemmän kuin me."
13 Tulkaa, kohdelkaamme heitä viisaasti, ennen kuin heistä tulee liikaa, ja kurittakaamme heitä orjuudella, ennen kuin sota tulee kimppuumme ja ennen kuin hekin taistelevat meitä vastaan; muuten he liittyvät vihollisiimme ja lähtevät

pois maastamme, sillä heidän sydämensä ja kasvonsa ovat Kanaanin maata kohti.
14 Ja hän asetti heidän ylleen orjuuden työntekijöitä, että he panisivat heidät orjuuteen; ja he rakensivat vahvoja kaupunkeja faraolle, Pitomille ja Raamseselle ja he rakensivat kaikki muurit ja kaikki linnoitukset, jotka olivat sortuneet Egyptin kaupungeissa.
15 Ja he panivat heidät palvelemaan ankarasti, ja mitä enemmän he kohtelivat heitä pahasti, sitä enemmän he lisääntyivät ja lisääntyivät.
16 Ja Egyptin kansa inhosi israelilaisia.

LUKU 47

1 Ja seitsemännellä viikolla, seitsemäntenä vuonna, neljäntenäkymmenentenäseitsemäntenä riemuvuotena, isäsi lähti Kanaanin maasta, ja sinä synnyit neljännellä viikolla, sen kuudentena vuonna, neljäntenäkymmenentenäkahdeksantena riemuvuotena; tämä oli ahdistuksen aikaa Israelin lapsille.
2 Ja faarao, Egyptin kuningas, antoi heitä koskevan käskyn, että heidän tuli heittää kaikki syntyneet poikalapsensa jokeen.
3 Ja he heittivät heidät sisään seitsemän kuukautta, siihen päivään asti, jona sinä synnyit
4 Ja äitisi piilotti sinua kolme kuukautta, ja he kertoivat hänestä. Ja hän teki sinulle arkin ja peitti sen piellä ja asfaltilla ja asetti sen virran rannalle kivilaattoihin ja asetti sinut siihen seitsemän päivää, ja äitisi tuli yöllä ja imetti sinua, ja päivällä sisaresi Miriam vartioi sinua linnuilta.
5 Ja noina päivinä Tarmuth, faaraon tytär, tuli peseytymään joessa, ja hän kuuli sinun äänesi huutavan, ja hän käski palvelijattariensa tuoda sinut ulos, ja he toivat sinut hänen luokseen.
6 Ja hän otti sinut arkista ja armahti sinua.
7 Ja sisaresi sanoi hänelle: "Menenkö kutsumaan sinulle jonkun heprealaisista naisista imettämään ja imettämään tätä lasta?"
8 Ja hän sanoi <hänelle>: "Mene." Niin hän meni ja kutsui äitisi Jokebedin, ja tämä maksoi hänelle palkan ja imetti sinua.
9 Ja myöhemmin, kun olit kasvanut aikuiseksi, sinut vietiin faaraon tyttären luo, ja sinusta tuli hänen poikansa, ja isäsi Amram opetti sinulle kirjoittamista, ja kolmen viikon kuluttua he toivat sinut kuninkaalliseen hoviin.
Ja sinä olit kolme vuosiviikkoa hovissa, kunnes [2351-] lähdit kuninkaallisesta hovista ja näit egyptiläisen lyövän ystävääsi, joka oli [2372 AM] Israelin lapsista, ja sinä tapoit hänet ja kätkit hänet hiekkaan.
11 Ja toisena päivänä sinä ja kaksi israelilaista riitelitte keskenänne, ja sinä sanoit väärintekijälle: "Miksi lyöt veljeäsi?"
12 Ja hän oli vihainen ja närkästynyt ja sanoi: "Kuka on tehnyt sinusta meidän ruhtinaamme ja tuomarin? Ajatteletko tappavasi minut, niin kuin tapoit egyptiläisen eilen?" Ja sinä pelkäsit ja pakenit näiden sanojen tähden.

LUKU 48

1 Ja neljännenkymmenennenyhdeksännen riemuvuoden kolmannen viikon kuudentena vuonna sinä lähdit ja asuit Midianin maassa viisi viikkoa ja yhden vuoden. Ja sinä palasit Egyptiin viidennenkymmenennen riemuvuoden toisen vuoden toisella viikolla.
2 Ja sinä itse tiedät, mitä Hän puhui sinulle Siinain vuorella [klo 2410] ja mitä prinssi Mastêmâ halusi tehdä kanssasi, kun olit palaamassa Egyptiin <matkalla, kun tapasit hänet majapaikassa>.
3 Eikö hän kaikella voimallaan yrittänyt tappaa sinut ja vapauttaa egyptiläiset sinun käsistäsi, kun hän näki, että sinut oli lähetetty tuomitsemaan egyptiläisille ja kostamaan heille?
4 Ja minä pelastin sinut hänen kädestään, ja sinä teit ne tunnusteot ja ihmeet, jotka sinut oli lähetetty tekemään Egyptissä faaraota ja koko hänen taloaan, hänen palvelijoitaan ja kansaansa vastaan.
5 Ja Herra kosti heille suuren rangaistuksen Israelin tähden ja löi heitä verellä ja sammakoilla, täillä ja koirakärpäsillä sekä pahanlaatuisilla paiseilla, jotka puhkesivat syliinsä; ja heidän karjaansa kuolemalla; ja rakeilla, joilla Hän tuhosi kaiken, mikä heille kasvoi; ja heinäsirkoilla, jotka söivät rakeiden jättämät rippeet; ja pimeydellä; ja ihmisten ja eläinten esikoisten kuolemalla, ja kaikille heidän epäjumalilleen Herra kosti ja poltti ne tulella.
6 Ja kaikki lähetettiin sinun kätesi kautta, jotta sinä julistaisit (nämä asiat) ennen kuin ne tapahtuisivat, ja sinä puhuit Egyptin kuninkaan kanssa kaikkien hänen palvelijoidensa ja hänen kansansa edessä.
7 Ja kaikki tapahtui sinun sanojesi mukaan; kymmenen suurta ja kauhistuttavaa tuomiota kohtasi Egyptin maata, että sinä kostaisit sille Israelin puolesta.
8 Ja Herra teki kaiken Israelin tähden ja liittonsa mukaan, jonka hän oli säätänyt Abrahamin kanssa kostaakseen heille, koska he olivat väkisin saattaneet heidät orjuuteen.
9 Ja prinssi Mastema nousi sinua vastaan ja yritti heittää sinut faaraon käsiin, ja hän auttoi egyptiläisiä velhoja,
10 Ja he nousivat ja tekivät edessäsi ne pahat teot, joiden me tosin sallimme heidän tehdä, mutta parannuskeinoja emme sallineet heidän käsiensä tehdä.
11 Ja Herra löi heitä pahanlaatuisilla haavaumilla, eivätkä he kyenneet pysymään pystyssä, sillä me tuhosimme heidät, niin etteivät he kyenneet tekemään yhtäkään ihmettä.
12 Ja kaikista (näistä) merkeistä ja ihmeistä huolimatta prinssi Mastêmâ ei joutunut häpeään, koska hän rohkaistui ja huusi egyptiläisille, että heidän tulisi ajaa sinua takaa kaikilla egyptiläisten voimilla, vaunuillaan ja hevosillaan ja kaikilla Egyptin kansojen joukoilla.
13 Ja minä seisoin egyptiläisten ja Israelin välissä, ja me vapautimme Israelin hänen kädestään ja hänen kansansa kädestä, ja Herra vei heidät meren läpi kuin kuivaa maata pitkin.
14 Ja kaikki ne kansat, jotka hän toi ajamaan takaa Israelia, Herra, meidän Jumalamme, heitti keskelle merta, syvyyksiin Israelin lasten alle, aivan kuten Egyptin kansa oli heittänyt lapsensa jokeen. Hän kosti miljoonalle heistä, ja tuhat vahvaa ja energistä miestä tuhoutui yhden kansasi lasten imeväisen takia, jonka he olivat heittäneet jokeen.
15 Ja neljäntenätoista päivänä ja viidentenätoista ja kuudentenatoista ja seitsemäntenätoista ja

kahdeksantenatoista prinssi Mastêmâ sidottiin ja vangittiin israelilaisten taakse, jotta hän ei syyttäisi heitä.
16 Ja yhdeksäntenätoista päivänä me päästimme heidät irti, jotta he voisivat auttaa egyptiläisiä ja ajaa takaa israelilaisia.
17 Ja hän paadutti heidän sydämensä ja teki heidät itsepäisiksi, ja Herra, meidän Jumalamme, punoi aikomuksen lyödä egyptiläisiä ja heittää heidät mereen.
18 Ja neljäntenätoista päivänä me sidoimme hänet, ettei hän syyttäisi israelilaisia sinä päivänä, kun he pyysivät egyptiläisiltä astioita ja vaatteita, hopea-, kulta- ja pronssiastioita ryöstääkseen egyptiläiset vastineeksi orjuudesta, johon he olivat pakottaneet heidät palvelemaan.
19 Emmekä johdattaneet israelilaisia pois Egyptistä tyhjin käsin.

LUKU 49

1 Muista käsky, jonka Herra antoi sinulle pääsiäisestä, että sinun tulee viettää sitä oikeaan aikaan ensimmäisen kuukauden neljäntenätoista päivänä, teurastaa se ennen iltaa ja syödä se yöllä viidentenätoista päivän iltana auringonlaskusta.
2 Sillä tänä yönä – juhlan ja ilon alussa – te söitte pääsiäisateriaa Egyptissä, kun kaikki Mastêmân voimat oli päästetty valloilleen tappamaan kaikki Egyptin maan esikoiset, faaraon esikoisista myllyn vangitun palvelijattaren esikoisiin ja karjaan asti.
3 Ja tämä on merkki, jonka Herra antoi heille: Jokaiseen taloon, jonka ovenpielessä he näkivät ensimmäisen vuoden ikäisen karitsan verta, heidän ei pitänyt mennä teurastamaan, vaan heidän piti kulkea sen ohi, että kaikki talossa olevat pelastuisivat, koska veren merkki oli sen ovenpielessä.
4 Ja Herran voimat tekivät kaiken niin kuin Herra oli heille käskenyt, ja he kulkivat kaikkien Israelin lasten ohi, eikä vitsaus kohdannut heitä tuhoamaan heidän keskuudestaan yhtäkään sielua, ei karjaa, ihmistä eikä koiraa.
5 Ja vitsaus oli Egyptissä hyvin ankara, eikä Egyptissä ollut taloa, jossa ei olisi ollut yhtäkään kuollutta, itkua ja valitusta.
6 Ja koko Israel söi pääsiäislampaan lihaa ja joi viiniä ja ylisti, siunasi ja kiitti Herraa, isiensä Jumalaa, ja oli valmis lähtemään pois Egyptin ikeen alta ja pahan orjuudesta.
7 Ja muista tämä päivä kaikkina elämäsi päivinä ja vietä sitä vuodesta toiseen kaikkina elämäsi päivinä, kerran vuodessa, sen päivänä, kaiken sen lain mukaan, äläkä lykkää sitä päivästä päivään tai kuukaudesta kuukauteen.
8 Sillä se on ikuinen säädös ja kaiverrettu taivaallisiin tauluihin, joka koskee kaikkia Israelin lapsia, että heidän tulee viettää sitä joka vuosi sen päivänä kerran vuodessa, kaikkien sukupolviensa ajan; eikä päiville ole rajaa, sillä tämä on säädetty ikuisesti.
9 Ja se mies, joka on saastainen eikä tule viettämään sitä sen päivän aikana tuodakseen otollisen uhrin Herran eteen ja syödäkseen ja juodakseen Herran edessä sen juhlapäivänä, se mies, joka on puhdas ja lähellä, hävitettäköön; koska hän ei uhrannut Herran uhrilahjaa määräaikanaan, hän kantakoon syyllisyyden itselleen.
10 Tulkoot israelilaiset ja viettäkööt pääsiäistä määräaikanaan, ensimmäisen kuukauden neljäntenätoista päivänä, ehtoopuolten välillä, päivän kolmannesta osasta yön kolmanteen osaan, sillä kaksi osaa päivästä on annettu valolle ja kolmas osa illalle.
11 Näin Herra käski sinun viettää ehtooiden välillä.
12 Eikä sitä ole sallittua teurastaa minään valoisan ajankohdan aikana, vaan illan lähestyessä, ja syököötse illan tullen, yön kolmanteen osaan asti, ja kaikki, mitä sen lihasta jää jäljelle yön kolmannesta osasta eteenpäin, polttakoot se tulessa.
13 Eivätkä he saa sitä keittää vedessä eivätkä syödä sitä raakana, vaan paistaa sen tulessa; heidän on se syötävä huolellisesti; sen pään sisälmyksineen ja jalkoineen heidän on paistettava tulessa, eivätkä he saa rikkoa siitä yhtäkään luuta; sillä israelilaisten keskuudessa ei yhtäkään luuta saa murskata.
14 Tästä syystä Herra käski israelilaisia viettämään pääsiäistä määräaikanaan eivätkä he saa rikkoa siitä luuta; sillä se on juhlapäivä, määrätty päivä, eikä sitä saa siirtää päivästä päivään eikä kuukaudesta kuukauteen, vaan juhlapäivänä se vietetään.
15 Ja sinä käske israelilaisten viettää pääsiäistä kaikkina päivinään, joka vuosi, kerran vuodessa, määräaikanaan, ja se tulee muistoksi, joka on mieluisa Herran edessä, eikä mikään vitsaus tule heitä tappamaan tai lyömään sinä vuonna, jona he viettävät pääsiäistä sen aikana kaikin tavoin Hänen käskynsä mukaan.
16 Eivätkä he saa syödä sitä Herran pyhäkön ulkopuolella, vaan Herran pyhäkön edessä, ja koko Israelin seurakunnan kansa viettäköön sitä määräaikanaan.
17 Ja jokainen mies, joka on tullut sinä päivänä, syököön sen teidän Jumalanne pyhäkössä Herran edessä, kahdenkymmenen vuoden ikäisestä ylöspäin; sillä näin on kirjoitettu ja säädetty, että heidän tulee syödä se Herran pyhäkössä.
18 Ja kun israelilaiset tulevat siihen maahan, jonka he saavat omistaa, Kanaanin maahan, ja pystyttävät Herran majan keskelle maata johonkin sukukuntaansa, kunnes Herran pyhäkkö on rakennettu maahan, tulkoot he ja viettäkööt pääsiäistä Herran majan keskellä ja teurastakoot sen Herran edessä vuodesta vuoteen.
19 Ja niinä päivinä, kun temppeli on rakennettu Herran nimeen heidän perintömaassaan, he menevät sinne ja teurastavat pääsiäislampaan illalla, auringonlaskun aikaan, päivän kolmannella osalla.
20 Ja he uhraavat sen veren alttarin kynnyksellä ja panevat sen rasvan alttarilla olevaan tuleen ja syövät sen lihan tulessa paistettuna temppelin pihalla, joka on pyhitetty Herran nimeen.
21 Eivätkä he saa viettää pääsiäistä kaupungeissaan eivätkä missään muualla kuin Herran majan edessä tai hänen temppelinsä edessä, jossa hänen nimensä on asunut; eivätkä he saa eksyä pois Herrasta.
22 Ja sinä, Mooses, käske israelilaisten noudattaa pääsiäisen säädöksiä, niin kuin sinulle on käsketty; ilmoita heille joka vuosi ja sen päivien päivät ja happamattoman leivän juhla, että heidän tulee syödä happamatonta leipää seitsemän päivää ja että heidän tulee viettää sen juhlaa ja että heidän tulee tuoda uhri joka päivä noina seitsemänä ilopäivänä Herran edessä Jumalanne alttarille.
23 Sillä te vietitte tätä juhlaa kiireesti lähtiessänne Egyptistä, kunnes tulitte Surin erämaahan; sillä meren rannalla te saatitte sen päätökseen.

LUKU 50

1 Ja tämän lain jälkeen minä tein sinulle tiettäväksi sapattien päivät Siinain erämaassa, joka on Elimin ja Siinain välillä.
2 Ja minä kerroin sinulle Siinainvuorella maan sapateista ja riemuvuosista vuosien sapatteina, mutta niiden vuotta en ole sinulle kertonut, ennen kuin tulet siihen maahan, jonka otat omaksesi.
3 Ja maan on myös pidettävä sapattinsa asuessaan siinä ja heidän on tunnettava riemuvuosi.
4 Sen tähden minä olen säätänyt sinulle vuosiviikot ja vuodet ja riemuvuodet: Aadamin päivistä tähän päivään asti on neljäkymmentäyhdeksän riemuvuotta, yksi viikko ja kaksi vuotta: ja vielä on neljäkymmentä vuotta jäljellä (kirjaim. 'kaukana') Herran käskyjen oppimiseen, kunnes he kulkevat Kanaanin maahan ja ylittävät Jordanin länteen.
5 Ja riemuvuodet kuluvat, kunnes Israel on puhdistettu kaikesta haureuden, epäpuhtauden, saastan, synnin ja erehdyksen syyllisyydestä ja asuu luottavaisena koko maassa, eikä enää ole Saatanaa eikä ketään pahaa, ja maa on puhdas siitä ajasta ikuisesti.
6 Ja katso, käsky sapateista – olen kirjoittanut ne sinulle – ja kaikki sen lakien säädökset.
7 Kuusi päivää tee työtä, mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti. Silloin älkää tehkö mitään askareita, älkää te ettekä poikanne, palvelijanne ja palvelijattarenne, kaikki karjanne ja muukalainen, joka on teidän kanssanne.
8 Ja se mies, joka tekee sillä työtä, kuolee: kuka tahansa häpäisee sen päivän, kuka tahansa makaa vaimonsa kanssa tai kuka tahansa sanoo tekevänsä sillä jotakin, että hän lähtee sillä matkalle ostamaan tai myymään; ja kuka tahansa ammentaa sillä vettä, jota hän ei ole valmistanut itselleen kuudentena päivänä, ja kuka tahansa ottaa taakan kantaakseen sitä teltastaan tai talostaan, kuolee.
9 Älkää tehkö sapatinpäivänä mitään työtä, paitsi mitä olette valmistaneet itsellenne kuudentena päivänä, että söisitte ja joisitte ja lepäisitte ja pitäisitte sapatin kaikesta sinä päivänä tehtävästä ja ylistäisitte Herraa, Jumalaanne, joka on antanut teille juhlapäivän ja pyhän päivän. Ja pyhän valtakunnan päivä koko Israelille on tämä päivä heidän päiviensä joukossa ikuisesti.
10 Sillä suuri on se kunnia, jonka Herra on antanut Israelille, että heidän tulee syödä ja juoda ja tulla ravituiksi tänä juhlapäivänä ja levätä silloin kaikesta ihmisten lasten työstä, paitsi suitsukkeen polttamisesta ja uhrien ja teurasuhrien tuomisesta Herran eteen päivien ja sapattien aikana.
11 Tämä työ ainoastaan on tehtävä sapattina Herran, teidän Jumalanne, pyhäkössä, että he sovittaisivat Israelin puolesta uhreilla jatkuvasti päivästä päivään muistoksi, joka on mieluisa Herran edessä, ja että hän ottaisi ne vastaan aina päivästä päivään, niin kuin sinulle on käsketty.
12 Ja jokainen, joka silloin tekee työtä tai lähtee matkalle tai viljelee maatilaansa, olipa se sitten kotona tai muualla, ja jokainen, joka sytyttää tulen tai ratsastaa millä tahansa eläimellä tai matkustaa laivalla merellä, ja jokainen, joka lyö tai tappaa jonkin, tai teurastaa eläimen tai linnun, tai joka pyydystää eläimen tai linnun tai kalan, tai joka paastoaa tai sotii sapatteina,
13. Joka tekee jotakin näistä sapattina, kuolee, jotta israelilaiset pitäisivät sapatit maan sapatteja koskevien käskyjen mukaan, niin kuin on kirjoitettuna tauluissa, jotka Hän antoi minun käsiini, että kirjoittaisin sinulle vuodenaikojen lait ja vuodenajat päiviensä mukaan. Näin on päivien jaon kertomus täydennetty.